

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 290,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, särskilt artiklarna 2, 7, 10, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253 och 265, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) nr 952/2013 (nedan kallad *kodexen*), i dess samstämmighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), delegeras till kommissionen befogenheten att komplettera vissa icke väsentliga delar av kodexen i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Kommissionen uppmanas därför att utöva nya befogenheter mot bakgrund av Lissabonfördragets ikraftträdande, för att möjliggöra en tydlig och korrekt tillämpning av kodexen.

(2) Under det förberedande arbetet har kommissionen genomfört lämpliga samråd, bland annat på expertnivå och med berörda parter, som aktivt bidragit till utarbetandet av denna förordning.

(3) Kodexen främjar användningen av informations- och kommunikationsteknik enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG, vilket är av grundläggande betydelse för att underlätta handeln och samtidigt sörja för effektiva tullkontroller, vilket minskar företagens kostnader och riskerna för samhället. Allt utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheter och mellan ekonomiska aktörer och tullmyndigheter och lagringen av sådana uppgifter med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik kräver därför specifikationer om de informationssystem som utför lagring och bearbetning av tulluppgifter och om behovet av att föreskriva omfattningen av och syftet med de elektroniska system som ska införas i samförstånd med kommissionen och medlemsstaterna. Mer specifik information måste också tillhandahållas för de särskilda system som gäller tullformaliteter eller tullförfaranden, eller i fallet med system där det EU-harmoniserade gränssnittet definieras som en komponent i ett system som ger ett direkt och inom hela EU harmoniserat tillträde för handeln, i form av en tjänst som är integrerad i det elektroniska tullsyste

(4) De förfaranden som bygger på elektroniska system som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 och som redan tillämpas för import, export och transitering har visat sig vara effektiva. Därför bör kontinuitet i tillämpningen av dessa regler säkerställas.

(5) För att underlätta och harmonisera användningen av elektronisk databehandlingsteknik bör gemensamma uppgiftskrav fastställas för varje område inom vilket denna databehandlingsteknik kommer att tillämpas. De gemensamma uppgiftskraven bör överensstämma med unionens och medlemsstaternas gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

(6) I syfte att säkerställa lika spelregler mellan postoperatörer och andra aktörer bör det antas en enhetlig ram för tullklarering av brev försändelser och

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

postförsändelser i syfte att möjliggöra användningen av elektroniska system. I syfte att underlätta handeln och samtidigt förhindra bedrägeri och skydda konsumenternas rättigheter, bör lämpliga och genomförbara regler för deklaration av postförsändelser till tullen fastställas som vederbörligen beaktar skyldigheten för postoperatörer att tillhandahålla samhällsomfattande posttjänster i enlighet med de bestämmelser som antagits av Världspostförbundet.

(7) I syfte att uppnå ytterligare flexibilitet för ekonomiska aktörer och tullmyndigheter bör det vara möjligt att tillåta användningen av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik i situationer där risken för bedrägeri är begränsad. Dessa situationer bör särskilt omfatta underrättelse om tullskuld, utbyte av uppgifter av vilka det framgår huruvida villkoren för befrielse från importtullar har uppfyllts; underrättelse från tullmyndigheterna med samma metod när deklareranten har ingett en deklaration med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik, presentation av huvudreferensnumret (MRN) för transitering på andra sätt än i ett transiteringsföljedokument, möjligheten att inge en exportdeklaration i efterhand och att anmäla varorna vid utförseltullkontoret samt bevis på att varorna har lämnat unionens tullområde eller utbytet och lagringen av uppgifter i samband med en ansökan och ett beslut som rör bindande ursprungsbesked.

(8) I situationer där användningen av elektronisk databehandlingsteknik skulle medföra oskäliga ansträngningar för de ekonomiska aktörerna bör, för att lindra dessa ansträngningar, användningen av andra metoder tillåtas, i synnerhet för bevis för varors tullstatus som unionsvaror för kommersiella sändningar av ringa värde eller användningen av en muntlig deklaration för export också för kommersiella varor, förutsatt att deras värde inte överstiger det statistiska tröskelvärdet. Detsamma gäller andra resande än ekonomiska aktörer i situationer där dessa framställer en begäran om bevis för varors tullstatus som unionsvaror eller för fiskefartyg upp till en viss längd. Dessutom skulle det på grund av skyldigheter som härrör från internationella avtal som föreskriver pappersbaserade förfaranden strida mot dessa avtal att införa en skyldighet att använda elektronisk databehandlingsteknik.

(9) I syfte att ha en unik identifiering av ekonomiska aktörer bör det klargöras att varje ekonomisk aktör ska registrera sig endast en gång med en klart definierad uppsättning uppgifter. Registrering av ekonomiska aktörer som inte är etablerade i Europeiska unionen samt av andra personer än ekonomiska aktörer möjliggör väl fungerande elektroniska system som kräver ett EORI-nummer som en otvetydig referens till den ekonomiska aktören. Uppgifter bör inte lagras längre än nödvändigt och därför bör regler för ogiltigförklaring av ett EORI-nummer fastställas.

(10) Perioden för utövande av rätten att höras av en person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen (sökande) bör vara tillräckligt lång för att sökanden ska hinna att utarbeta och lämna sina synpunkter till tullmyndigheterna. Denna period bör dock förkortas i fall då beslutet avser resultatet av en kontroll av varor som inte på vederbörligt sätt har deklarerats för tullen.

(11) För att kunna göra rätt avvägning mellan effektiviteten i tullmyndigheternas uppgifter och rätten att höras är det nödvändigt att föreskriva vissa undantag från rätten att höras.

(12) För att göra det möjligt för tullmyndigheterna att på effektivaste sätt fatta beslut som kommer att ha giltighet i hela unionen, bör enhetliga och tydliga villkor fastställas både för tullförvaltningarna och för sökanden. Dessa villkor bör särskilt avse godtagande av en ansökan om ett beslut, inte endast med hänsyn till nya

ansökningar, men också med hänsyn till eventuella tidigare beslut som har upphävts eller återkallats, eftersom detta godtagande endast bör omfatta ansökningar som förser tullmyndigheterna med de uppgifter de behöver för att kunna bedöma begäran.

(13) I fall där tullmyndigheterna begära ytterligare uppgifter som är nödvändiga för att de ska kunna nå fram till ett beslut är det lämpligt att föreskriva en förlängning av fristen för att fatta detta beslut, för att säkerställa en adekvat undersökning av alla de uppgifter som lämnats av sökanden.

(14) I vissa fall bör ett beslut få verkan från och med en annan dag än den då sökanden mottar beslutet eller anses ha mottagit det, det vill säga när sökanden har begärt ett annat datum för när beslutet ska få verkan eller om verkan av beslutet är förenad med villkoret att sökanden ska ha uppfyllt vissa formkrav. Dessa fall bör avgränsas noggrant, för tydlighetens skull och av rättssäkerhetsskäl.

(15) Av samma skäl bör de fall där en tullmyndighet är skyldig att ompröva och, i tillämpliga fall, tillfälligt dra in ett beslut också avgränsas noggrant.

(16) I syfte att säkerställa nödvändig flexibilitet och för att underlätta revisionsbaserade kontroller bör ett kompletterande kriterium fastställas för de fall där den behöriga tullmyndigheten inte kan fastställas i enlighet med artikel 22.1 tredje stycket i kodexen.

(17) För att underlätta handeln är det önskvärt att fastställa att ansökningar om beslut som rör bindande besked också får lämnas in i den medlemsstat där beskedet ska användas.

(18) För att undvika utfärdandet av oriktiga eller oenhetliga beslut som rör bindande besked är det lämpligt att fastställa att särskilda tidsfrister bör gälla för utfärdandet av sådana beslut i fall där den normala tidsfristen inte kan iakttas.

(19) Medan förenklingarna för godkända ekonomiska aktörer av praktiska skäl bör fastställas som en del av de särskilda bestämmelserna om tullförenklingar, måste lättnader för godkända ekonomiska aktörer bedömas mot bakgrund av de säkerhets- och skyddsrisiker som är förknippade med en viss process. Eftersom riskerna beaktas om en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd enligt artikel 38.2 b i kodexen inger en tulldeklaration eller en deklaration om återexport för varor som förs ut ur unionens tullområde, bör en riskanalys för säkerhets- och skyddsändamål utföras på grundval av en sådan deklaration och inga ytterligare uppgifter som rör skydd och säkerhet bör krävas. Med avseende på kriterierna för beviljande av statusen bör en godkänd ekonomisk aktör åtnjuta en förmånlig behandling i samband med kontroller, om inte kontrollerna äventyras eller krävs på grund av en specifik hotnivå eller annan unionslagstiftning.

(20) Genom beslut 94/800/EG godkände rådet avtalet om ursprungsregler (WTO-Gatt 1994), som bifogas den slutakt som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994. Enligt avtalet om ursprungsregler bör särskilda bestämmelser för bestämning av ursprunget för vissa produktsektorer i första hand grunda sig på det land där produktionsprocessen har lett till en förändrad klassificering enligt tulltaxan. Endast om detta kriterium inte gör det möjligt att fastställa det land där den sista väsentliga bearbetningen ägde rum kan andra kriterier användas, till exempel ett mervärdeskriterium eller fastställandet av ett visst bearbetningsled. Med beaktande av att unionen är part i avtalet i fråga är det lämpligt att föreskriva bestämmelser i unionens tulllagstiftning som avspeglar de principer som fastställs i det avtalet för fastställande av det land där varorna genomgått sin sista väsentliga bearbetning.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

(21) För att förhindra manipulering av importerade varors ursprung i syfte att undvika tillämpning av handelspolitiska åtgärder, bör den sista väsentliga bearbetningen eller behandlingen i vissa fall inte anses vara ekonomiskt motiverad.

(22) Ursprungsregler som är tillämpliga i samband med definitionen av begreppet ”ursprungsprodukter” och med kumulation inom ramen för unionens allmänna preferenssystem och i de bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier bör fastställas i syfte att garantera att de berörda förmånerna beviljas endast för produkter som verkligen har sitt ursprung i förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet och i dessa länder eller territorier, och därmed gynnar de avsedda mottagarna.

(23) I syfte att undvika oproportionella administrativa kostnader samtidigt som skyddet av unionens ekonomiska intressen säkerställs är det nödvändigt att inom ramen för förenkling och underlättande se till att bemyndigandet att fastställa specifika belopp som hänför sig till tullvärdet på grundval av specifika kriterier är föremål för lämpliga villkor.

(24) Det är nödvändigt att fastställa beräkningsmetoder för att fastställa det importtullbelopp som ska debiteras för förädlade produkter som framställts genom aktiv förädling, samt i fall där en tullskuld uppkommer för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling och där en särskild importtull är involverad.

(25) Ingen garanti bör krävas för varor som hänförts till förfarandet för tillfällig införsel om detta inte är ekonomiskt motiverat.

(26) De typer av säkerheter som används mest för att säkerställa betalning av en tullskuld är en kontant deposition eller motsvarande eller att en borgensman gör ett åtagande. Ekonomiska aktörer bör dock ha möjlighet att till tullmyndigheterna ge andra typer av garantier så länge som dessa garantityper ger likvärdig säkerhet för att det import- eller exporttullbelopp som motsvarar tullskulden och andra avgifter kommer att betalas. Det är därför nödvändigt att fastställa dessa andra typer av garantier och särskilda regler för deras användning.

(27) För att garantera ett fullgott skydd för unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen och lika villkor mellan ekonomiska aktörer, bör ekonomiska aktörer endast omfattas av en sänkning av nivån på den samlade garantin eller av en befrielse från ställande av garanti om de uppfyller vissa villkor som visar deras tillförlitlighet.

(28) För att säkerställa rättssäkerhet är det nödvändigt att komplettera bestämmelserna i kodexen om frisläppande av garantin när varor hänförs till förfarandet för unionstransitering och om en CPD-carnet eller en ATA-carnet används.

(29) Underrättelse om tullskuld är inte motiverat under vissa omständigheter när det berörda beloppet är mindre än 10 euro. Tullmyndigheterna bör därför undantas från kravet på underrättelse om tullskuld i dessa fall.

(30) För att undvika ett uppbördsförfarande om eftergift av import- eller exporttullar sannolikt kommer att beviljas, behöver det föreskrivas om ett tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning av tullbeloppet tills ett beslut har fattats. För att skydda unionens och medlemsstaternas ekonomiska intressen bör en garanti krävas för att ett sådant tillfälligt upphörande ska gälla, utom i de fall då detta skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter. Detsamma bör gälla om tullskulden

uppkommer genom bristande efterlevnad, förutsatt att den berörda personen inte har handlat bedrägligt eller med uppenbar vårdslöshet.

(31) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kodexen och klargöra de närmare regler på grundval av vilka bestämmelserna i kodexen ska omsättas i praktiken, inklusive specifikationer och förfaranden som ska uppfyllas, bör krav och förtydliganden införas om villkoren för ansökan om återbetalning eller eftergift, underrättelse om ett beslut om återbetalning eller eftergift samt om formaliteterna och tidsfristen för att fatta ett beslut om återbetalning eller eftergift. Allmänna bestämmelser bör vara tillämpliga när beslut ska fattas av medlemsstaternas tullmyndigheter, medan ett särskilt förfarande bör föreskrivas för de fall där ett beslut ska fattas av kommissionen. Denna förordning reglerar förfarandet avseende det beslut om återbetalning eller eftergift som ska fattas av kommissionen, särskilt vad gäller vidarebefordran av ärendet till kommissionen, underrättelse om beslutet och tillämpningen av rätten att höras, med hänsyn till unionens intresse av att tullreglerna efterlevs och intressena för ekonomiska aktörer som agerar i god tro.

(32) Om upphörandet av tullskulden uppstår på grund av underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på ett korrekt genomförande av det berörda tullförfarandet, bör dessa situationer särskilt omfatta fall av överträdelse av vissa skyldigheter under förutsättning att överträdelsen kan rättas till i efterhand.

(33) Erfarenheterna av det elektroniska systemet för summariska införseldeklarationer och tullrelaterade krav som härrör från EU:s handlingsplan för att öka säkerheten för flygfrakt⁽¹⁾ har belyst behovet av att förbättra kvaliteten på uppgifterna i sådana deklarationer, särskilt genom krav på att de verkliga parterna i leverantörskedjan ska motivera transaktionen och befordran av varor. Eftersom avtalsarrangemang hindrar fraktföraren från att tillhandahålla alla uppgifter som krävs bör dessa fall och de personer som innehar dessa uppgifter och har skyldighet att tillhandahålla dem fastställas.

(34) I syfte att möjliggöra ytterligare effektivisering av säkerhets- och skyddsrelaterade riskanalyser för lufttransport och, när det gäller last i containrar, för sjötransport, bör de erforderliga uppgifterna lämnas in innan luftfartyget eller fartyget lastas, medan en riskanalys i övriga fall av transport av varor faktiskt kan utföras även om uppgifterna lämnas in innan varorna ankommer till unionens tullområde. Av samma skäl är det motiverat att ersätta det allmänna undantaget från skyldigheten att inge en summarisk införseldeklaration för varor som befordras i enlighet med Världspostunionens föreskrifter med ett undantag för brevfröskick och att upphäva det undantag som baseras på varornas värde, eftersom värdet inte kan vara ett kriterium för att bedöma säkerhets- och skyddsriskerna.

(35) För att säkerställa att befordran av varor löper smidigt är det lämpligt att tillämpa vissa tullformalityter och tullkontroller på handel med unionsvaror mellan de delar av unionens tullområde på vilka bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG eller rådets direktiv 2008/118/EG är tillämpliga och resten av unionens tullområde, eller på handeln mellan de delar av unionens tullområde där de bestämmelserna inte tillämpas.

⁽¹⁾ Rådets dokument 16271/1/10 Rev.1.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

(36) Anmälan av varor vid ankomst till unionens tullområde och tillfällig lagring av varor bör vanligtvis ske i det behöriga tullkontorets lokaler eller i anläggningar för tillfällig lagring som drivs uteslutande av innehavaren av ett tillstånd som beviljats av tullmyndigheterna. I syfte att uppnå ytterligare flexibilitet för ekonomiska aktörer och tullmyndigheter bör det dock tillses att det finns en möjlighet att godkänna en annan plats än det behöriga tullkontoret för uppvisande av varor eller en annan plats än en anläggning för tillfällig lagring av varorna.

(37) För att ekonomiska aktörer ska få en klarare bild av vad som gäller i fråga om tullbehandlingen av varor som förs in i unionens tullområde, bör regler fastställas för situationer där antagandet om tullstatus som unionsvaror inte är tillämpligt. Dessutom bör regler fastställas för situationer där varor behåller sin tullstatus som unionsvaror när de tillfälligt har lämnat unionens tullområde och återinförts, så att både näringsidkare och tullförvaltningar kan hantera dessa varor effektivt vid återinförseln. Villkor för att bevilja lätnader vid upprättande av bevis för varors tullstatus som unionsvaror bör fastställas i syfte att lätta den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

(38) För att underlätta en korrekt tillämpning av befrielse från importtull är det lämpligt att fastställa de fall där varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades och det specifika fallet med återinförda varor som har omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken och som också omfattas av befrielse från importtullar.

(39) I det fall där en förenklad deklaration för hänförande av varor till ett tullförfarande används regelbundet bör lämpliga villkor och kriterier, som liknar dem som gäller för godkända ekonomiska aktörer, uppfyllas av tillståndshavaren, för att garantera att förenklade deklarationer används korrekt. Villkoren och kriterierna bör stå i proportion till fördelarna med en regelbunden användning av förenklade deklarationer. Dessutom bör harmoniserade regler fastställas med hänsyn till tidsfristerna för ingivande av en kompletterande deklaration och eventuella styrkande handlingar som saknas vid den tidpunkt då den förenklade deklarationen inges.

(40) För att finna en jämvikt mellan lätnader och kontroll bör lämpliga villkor som skiljer sig från dem som är tillämpliga på särskilda förfaranden fastställas för användning av förenklad deklaration och registrering i deklarantens bokföring som förenklingar vid hänförande av varor till ett tullförfarande.

(41) På grund av de krav som gäller övervakning av utförsel av varor bör registrering i deklarantens bokföring för export eller återexport vara möjlig endast om tullmyndigheterna kan agera transaktionsbaserat utan en tulldeklaration och begränsat till särskilda fall.

(42) Om ett importtullbelopp eventuellt inte ska betalas på grund av en begäran om beviljande av en tullkvot bör frigörandet av varorna inte förutsätta att det ställs en garanti, om det inte finns anledning att anta att tullkvoten snart kommer att vara uttömd.

(43) I syfte att uppnå ytterligare flexibilitet för ekonomiska aktörer och tullmyndigheter bör godkända bananvägare tillåtas att upprätta bananvägningsintyg som kommer att användas som styrkande handlingar vid kontrollen av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

(44) I vissa situationer är det lämpligt att en tullskuld inte uppkommer och att importtullar inte ska betalas av tillståndshavaren. Därför bör det vara möjligt att förlänga tidsfristen för att avsluta ett särskilt förfarande i sådana fall.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

(45) För att skapa den rätta balansen mellan att minimera den administrativa bördan både för tullförvaltningarna och de ekonomiska aktörerna, och säkerställa en korrekt tillämpning av transiteringsförfarandena och förebygger missbruk, bör förenklad transitering i största möjliga utsträckning göras tillgänglig för tillförlitliga ekonomiska aktörer på grundval av harmoniserade kriterier. Därför bör kraven för tillgång till dessa förenklingar anpassas efter de villkor och kriterier som gäller för ekonomiska aktörer som vill få status som godkänd ekonomisk aktör.

(46) För att förhindra eventuella bedrägliga handlingar vid vissa transiteringsbefordringar i samband med export, bör regler för särskilda fall fastställas när varor med tullstatus som unionsvaror hänförs till förfarandet för extern transitering.

(47) Unionen är part i konventionen om temporär import⁽¹⁾, inklusive alla senare ändringar av den (Istanbulkonventionen). Därför måste kraven gällande särskild användning vid tillfällig införsel som tillåter tillfällig användning av icke-unionsvaror i unionens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från importtullar, som fastställs i denna förordning, vara förenliga med den konventionen.

(48) Tullförfaranden som gäller tullager, frizoner, slutanvändning, aktiv förädling och passiv förädling bör förenklas och rationaliseras för att göra användningen av särskilda förfaranden mer attraktiv för handeln. Därför bör de olika förfarandena för aktiv förädling enligt restitutionssystemet och suspensionssystemet och bearbetningen under tullkontroll slås samman till ett enda förfarande för aktiv förädling.

(49) Rättssäkerhet och likabehandling av ekonomiska aktörer kräver att det anges i vilka fall en undersökning av de ekonomiska villkoren för aktiv och passiv förädling krävs.

(50) För att näringsidkare ska kunna dra fördel av ökad flexibilitet när det gäller användningen av likvärdiga varor, bör det vara möjligt att använda likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för passiv förädling.

(51) I syfte att minska de administrativa kostnaderna bör en längre giltighetstid för tillstånd för särskild användning och förädling än den som gällde enligt förordning (EEG) nr 2454/93 föreskrivas.

(52) En avräkningsnota bör inte bara krävas för aktiv förädling utan även för slutanvändning för att underlätta uppbörden av ett importtullbelopp och följaktligen för att skydda unionens ekonomiska intressen.

(53) Det är lämpligt att klart fastställa de fall där befordran av varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering är tillåten, så att det inte är nödvändigt att använda förfarandet för extern unionstransitering, vilket skulle kräva ytterligare två tulldeklarationer.

(54) För att säkerställa den mest effektiva och den minst störande riskanalysen bör deklARATIONEN före avgång inges inom tidsfrister där den särskilda situationen för det berörda transportsättet beaktas. När det gäller sjötransporter med last i containrar bör

⁽¹⁾ EGT L 130, 27.5.1993, s. 1.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

erforderliga uppgifter lämnas in redan inom en tidsfrist som föregår lastningen av fartyget, medan en riskanalys i andra fall av transport av varor faktiskt också kan utföras om uppgifterna lämnas in inom en tidsfrist som bygger på tidpunkten för varornas avgång från unionens tullområde. Skyldigheten att inge en deklaration före avgång bör frångås om typen av varor, deras transportsätt eller deras särskilda situation möjliggör bedömningen att inga säkerhets- och skyddsriskrelaterade uppgifter behöver krävas utan att det påverkar skyldigheterna med avseende på deklarationer för export eller återexport.

(55) För att uppnå ytterligare flexibilitet för tullmyndigheterna när de hanterar vissa oriktigheter inom ramen för förfarandet för export bör det vara möjligt att ogiltigförklara tulldeklarationen på tullmyndigheternas initiativ.

(56) För att tillvarata de ekonomiska aktörernas berättigade intressen och säkerställa den fortsatta giltigheten av de beslut som fattats och de tillstånd som beviljats av tullmyndigheterna på grundval av bestämmelserna i kodexen och/eller på grundval av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och förordning (EEG) nr 2454/93 är det nödvändigt att införa övergångsbestämmelser för att göra det möjligt att anpassa besluten och tillstånden till de nya reglerna.

(57) I syfte att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid att anpassa tullförseglingar och förseglingar av en särskild typ som används för att säkerställa identifiering av varor under ett förfarande för transitering till de nya kraven i denna förordning, är det lämpligt att föreskriva en övergångsperiod under vilken medlemsstaterna får fortsätta att använda förseglingar som motsvarar de tekniska specifikationer som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2454/93.

(58) De allmänna regler som kompletterar kodexen är nära knutna till varandra och kan inte separeras, eftersom de materiella frågor som behandlas är inbördes beroende av varandra samtidigt som de innehåller övergripande regler som är tillämpliga på flera tullförfaranden. Därför är det lämpligt att slå samman dem till en enda förordning i syfte att säkerställa rättslig konsekvens.

(59) Bestämmelserna i denna förordning bör gälla från och med den 1 maj 2016 för att möjliggöra en fullständig tillämpning av kodexen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Allmänna bestämmelser

Kapitel 1 – Tullagstiftningens tillämpningsområde, tullens uppgifter och definitioner

Artikel 1 – Definitioner

[601] I denna förordning avses med

1. *jordbrukspolitiska åtgärder*: bestämmelser avseende import och export för produkter som omfattas av bilaga 71-02 [931], punkterna 1, 2 och 3.
2. *ATA-carnet*: ett internationellt tulldokument för tillfällig införsel som utfärdats i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen.
3. *ATA-konventionen*: tullkonventionen om ATA-carneten för tillfällig införsel av varor, utfärdad i Bryssel den 6 december 1961.
4. *Istanbulkonventionen*: konventionen om temporär import, utfärdad i Istanbul den 26 juni 1990.

5. *bagage*: alla varor som, oavsett transportsätt, transporteras i samband med en resa som görs av en fysisk person.

6. *kodeksen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ([101] o.f.).

7. *unionsflygplats*: en flygplats som är belägen inom unionens tullområde.

8. *unionshamn*: en hamn som är belägen inom unionens tullområde.

9. *konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande*: konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande ⁽¹⁾.

10. *land som omfattas av gemensam transitering*: ett annat land än en medlemsstat i unionen som är part i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande.

11. *tredjeland*: ett land eller territorium utanför unionens tullområde.

12. *CPD-carnet*: ett internationellt tulldokument för tillfällig införsel av transportmedel som utfärdats i enlighet med Istanbulkonventionen.

13. *avgångstullkontor*: det tullkontor där tulldeklaration för hänförande av varor till ett förfarande för transitering godtas.

14. *destinationstullkontor*: det tullkontor där de varor som hänförts till ett förfarande för transitering anmäls så att förfarandet kan slutföras.

15. *tullkontor för första införsel*: det tullkontor som är behörigt för tullövervakningen vid den plats där det transportmedel på vilket varorna transporteras anländer till unionens tullområde från ett territorium utanför detta område.

16. *exporttullkontor*: det tullkontor där exportdeklarationen eller deklarationen om återexport inges för varor som förs ut ur unionens tullområde.

17. *hänförandetullkontor*: det tullkontor som anges i det tillstånd till ett särskilt förfarande som avses i artikel 211.1 [311] i kodeksen, och som har behörighet att frigöra varor för ett särskilt förfarande.

18. *registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (EORI-nummer)*: ett unikt identifieringsnummer inom unionens tullområde, tilldelat av en tullmyndighet till en ekonomisk aktör eller en annan person i syfte att registrera denne för tulländamål.

19. *exportör*:

a) en privatperson som transporterar varor som ska föras ut ur unionens tullområde, om dessa varor ingår i denna privatpersons personliga bagage.

b) i övriga fall, om led a inte är tillämpligt:

i) en person som är etablerad i unionens tullområde och som har befogenhet att besluta om och har beslutat att varor ska föras ut ur det tullområdet.

ii) om led i inte är tillämpligt, varje person som är etablerad i unionens tullområde och som är part i det avtal enligt vilket varor ska föras ut ur det tullområdet.

20. *allmänt erkända redovisningsprinciper*: de principer som i ett land vid en given tidpunkt åtnjuter allmänt erkännande eller stöd i fackkretsar i fråga om de ekonomiska resurser och förpliktelser som ska bokföras som tillgångar och skulder, de ändringar av tillgångar och skulder som ska bokföras, hur tillgångarna och skulderna och ändringarna av dessa ska mätas, vilka upplysningar som ska offentliggöras och hur de ska offentliggöras, samt vilka finansiella rapporter som ska upprättas.

⁽¹⁾ EGT L 226, 13.8.1987, s. 2.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

21. *icke-kommersiella varor*:

a) varor som ingår i sändningar som sänds av en privatperson till en annan, om dessa sändningar

i) är av tillfällig natur,

ii) innehåller varor som enbart är avsedda för mottagarens eller dennes familjs personliga bruk, och varornas beskaffenhet eller mängd inte tyder på något kommersiellt syfte,

iii) sänds till mottagaren av avsändaren utan betalning av något slag,

b) varor som ingår i resandes personliga bagage, om sändningarna

i) är av tillfällig natur, och

ii) består uteslutande av varor för resandenas eller deras familjs personliga bruk, eller av varor som är avsedda som gåvor; sådana varors beskaffenhet eller mängd får inte tyda på att de importeras eller exporteras i kommersiellt syfte.

22. *huvudreferensnummer (MRN)*: det registreringsnummer som den behöriga tullmyndigheten tilldelat deklarationer eller anmälningar som avses i artikel 5.9–5.14 [105] i kodexen, tilldelat TIR-transiteringar eller tilldelat bevis för tullstatus som unionsvaror.

23. *tid för avslutande av förfarandet*: den tid inom vilken varor som hänförs till ett särskilt förfarande, utom transitering, eller förädlade produkter ska hänföras till ett påföljande tullförfarande, ska förstöras, ska ha förts ut ur unionens tullområde eller ska hänföras till deras föreskrivna slutanvändning. Vid passiv förädling avses med tid för avslutande av förfarandet den tid inom vilken de temporärt exporterade varorna får återimporteras till unionens tullområde i form av förädlade produkter och hänföras till förfarandet för övergång till fri omsättning, för att varorna ska kunna omfattas av fullständig eller partiell befrielse från importtullar.

24. *varor i postförsändelse*: andra varor än brevörsändelser, inneslutna i ett postpaket eller paket och transporterade under ansvar av eller av en postoperatör i enlighet med bestämmelserna i världspostkonventionen, antagen den 10 juli 1984 inom ramen för Förenta nationerna.

25. *postoperatör*: en operatör som är etablerad i och som utsetts av en medlemsstat att tillhandahålla internationella tjänster som regleras i världspostkonventionen.

26. *brevförsändelse*: brev, vykort och brev med blindskrift och trycksaker som inte är belagda med import- eller exporttull.

27. *passiv förädling IM/EX*: import i förväg av förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för passiv förädling, före exporten av de varor de ersätter, i enlighet med artikel 223.2 d [323] i kodexen.

28. *passiv förädling EX/IM*: export av unionsvaror enligt förfarandet för passiv förädling före import av förädlade produkter.

29. *aktiv förädling EX/IM*: export i förväg av förädlade produkter som framställts av likvärdiga varor inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, före importen av de varor de ersätter, i enlighet med artikel 223.2 c i kodexen.

30. *aktiv förädling IM/EX*: import av icke-unionsvaror enligt förfarandet för aktiv förädling före export av förädlade produkter.

31. *privatperson*: andra fysiska personer än beskattningsbara personer som agerar i denna egenskap enligt definitionen i rådets direktiv 2006/112/EG.

32. *allmänt tullager av typ I*: ett allmänt tullager där de skyldigheter som avses i artikel 242.1 [342] i kodexen ligger hos tillståndshavaren och den person som är ansvarig för förfarandet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

33. *allmänt tullager av typ II*: ett allmänt tullager där de skyldigheter som avses i artikel 242.2 i kodexen ligger hos den person som är ansvarig för förfarandet.

34. *ett enda transportdokument*: i samband med tullstatus ett transportdokument utfärdat i en medlemsstat som täcker transporten av varorna från avgångsorten i unionens tullområde till destinationsorten inom detta område under ansvar av den fraktförare som utfärdar dokumentet.

35. *särskilt skatteområde*: en del av unionens tullområde där bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt eller rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2201] o.f.) inte är tillämpliga.

36. *övervakningstullkontor*:

a) vid tillfällig lagring enligt avdelning IV ([227] o.f.) i kodexen eller i fråga om andra särskilda förfaranden än transitering enligt avdelning VII ([310] o.f.) i kodexen, det tullkontor som enligt tillståndet ska övervaka antingen den tillfälliga lagringen av varorna eller det berörda särskilda förfarandet.

b) vid förenklad tulldeklaration enligt artikel 166 [266] i kodexen, centraliserad klarering enligt artikel 179 [279] i kodexen och registrering i bokföringen enligt artikel 182 [282] i kodexen, det tullkontor som enligt tillståndet ska övervaka hänförandet av varor till det berörda tullförfarandet.

37. *TIR-konventionen*: tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet, utfärdad i Genève den 14 november 1975.

38. *TIR-transitering*: befordran av varor inom unionens tullområde i enlighet med TIR-konventionen.

39. *omlastning*: lastning eller lossning av produkter och varor ombord på ett transportmedel till ett annat transportmedel.

40. *resande*: varje fysisk person som

a) tillfälligt kommer in i unionens tullområde och som vanligtvis inte är bosatt där, eller

b) återvänder till unionens tullområde där han eller hon vanligtvis är bosatt, efter att tillfälligt ha lämnat detta område, eller

c) tillfälligt lämnar unionens tullområde där han eller hon vanligtvis är bosatt, eller

d) lämnar unionens tullområde efter en tillfällig vistelse utan att vanligtvis vara bosatt där.

41. *avfall och skrot*: endera av följande:

a) varor eller produkter som klassificeras som avfall och skrot i enlighet med Kombinerade nomenklaturen.

b) inom ramen för slutanvändning eller aktiv förädling, varor eller produkter som är en följd av en förädlingsprocess vilka har inget eller lågt ekonomiskt värde och som inte kan användas utan ytterligare förädling.

42. *lastpall*: en anordning på vilken en kvantitet varor kan samlas för att forma en lastenhet för transport eller för hantering eller stuvning med hjälp av mekaniska anordningar. Denna anordning består av två plattformar åtskilda av stöd eller av en enkel plattform med sockel; dess höjd är reducerad till minsta möjliga för att den ska kunna hanteras med hjälp av gaffel- eller lastpalltruckar; den får även ha en överbyggnad.

43. *unionsfabriksfartyg*: fartyg som är registrerade i en del av en medlemsstats territorium utgörande en del av unionens tullområde, som seglar under en

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

medlemsstats flagg och som inte fångar produkter från havsfiske men som bereder sådana produkter ombord.

44. *unionsfiskefartyg*: fartyg som är registrerade i en del av en medlemsstats territorium utgörande en del av unionens tullområde, som seglar under en medlemsstats flagg, som fångar produkter från havsfiske och som i förekommande fall bereder dessa produkter ombord.

45. *reguljär fartygslinje*: en tjänst som transporterar varor på fartyg som endast trafikerar mellan unionshamnar och som inte avgår från, anlöper eller gör uppehåll i någon plats utanför unionens tullområde eller någon plats i en unionshamns frizon. *Förordning 2018/1063*.

Kapitel 2 – Personers rättigheter och skyldigheter enligt tullagstiftningen

Avsnitt 1 – Tillhandahållande av information

Underavsnitt 1 – Gemensamma uppgiftskrav för utbyte och lagring av uppgifter

Artikel 2 – Gemensamma uppgiftskrav

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[602] 1. Utbyte och lagring av uppgifter som krävs för ansökningar och beslut ska omfattas av de gemensamma uppgiftskraven i bilaga A [901].

2. Utbyte och lagring av uppgifter som krävs för deklarationer, underrättelser, meddelanden, anmälningar och bevis för tullstatus ska omfattas av de gemensamma uppgiftskraven i bilaga B [902].

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då den första fasen i uppgraderingen av det system för bindande klassificeringsbesked och det Surveillance 2-system som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska kolumn 1a i bilaga A till denna förordning inte tillämpas och de respektive uppgiftskrav som anges i bilagorna 2–5 [1662–1665] till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/341 tillämpas.

Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och till den dag då det system för godkända ekonomiska aktörer som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska kolumn 2 i bilaga A till denna förordning inte tillämpas och de respektive uppgiftskrav som anges i bilagorna 6 [1666] och 7 [1667] till delegerad förordning (EU) 2016/341 tillämpas.

4. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel och till de respektive datum då de relevanta it-system som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU införs eller uppgraderas, ska de gemensamma uppgiftskrav som anges i bilaga B [902] till denna förordning inte tillämpas i fråga om de it-system som förtecknas i bilaga 1 [1661] till delegerad förordning (EU) 2016/341.

När det gäller de it-system som förtecknas i bilaga 1 till delegerad förordning (EU) 2016/341 och till de respektive datum då de relevanta it-system som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU införs eller uppgraderas, ska det utbyte och den lagring av uppgifter som krävs för deklarationer, underrättelser, anmälningar och meddelanden samt bevis för tullstatus omfattas av de uppgiftskrav som anges i bilaga 9 ([1669] o.f.) till delegerad förordning (EU) 2016/341.

I de fall uppgiftskraven för utbyte och lagring av uppgifter som krävs för deklarationer, underrättelser, anmälningar och meddelanden samt bevis för tullstatus inte anges i bilaga 9 till delegerad förordning (EU) 2016/341 ska medlemsstaterna säkerställa att de respektive uppgiftskraven är utformade så att det garanteras att

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

bestämmelserna om sådana deklARATIONER, underrättelser, anmÄlningar och meddelanden samt bevis fÖr tullstatus kan tillÄmpas.

5. Till den dag dÄ det system fÖr tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan till genomfÖrandebeslut 2014/255/EU infÖrs, fÄr tullmyndigheterna besluta att lÄmpliga alternativa uppgiftskrav till de som anges i bilaga A till denna fÖrordning ska tillÄmpas i frÄga om fÖljande ansÖkningar och tillstÄnd:

- a) AnsÖkningar om och tillstÄnd till fÖrenkling av faststÄllandet av belopp som utgÖr en del av varors tullvÄrde.
- b) AnsÖkningar om och tillstÄnd till samlade garantier.
- c) AnsÖkningar om och tillstÄnd till betalningsanstÄnd.
- d) AnsÖkningar om och tillstÄnd till drift av anlÄggningar fÖr tillfÄllig lagring, enligt artikel 148 [248] i kodexen.
- e) AnsÖkningar om och tillstÄnd till reguljÄr fartygslinje.
- f) AnsÖkningar om och tillstÄnd till status som godkÄnd utfÄrdare.
- g) AnsÖkningar om och tillstÄnd till status som godkÄnd vÄgare av bananer.
- h) AnsÖkningar om och tillstÄnd till egenbedÖmning.
- i) AnsÖkningar om och tillstÄnd till status som godkÄnd mottagare fÖr TIR-transitering.
- j) AnsÖkningar om och tillstÄnd till status som godkÄnd avsÄndare fÖr unionstransitering.
- k) AnsÖkningar om och tillstÄnd till status som godkÄnd mottagare fÖr unionstransitering.
- l) AnsÖkningar om och tillstÄnd till att anvÄnda fÖrseglingar av en sÄrskild typ.
- m) AnsÖkningar om och tillstÄnd till att anvÄnda transiteringsdeklARATIONER med en reducerad datauppsÄttning.
- n) AnsÖkningar om och tillstÄnd till att anvÄnda ett elektroniskt transportdokument som tulldeklARATION.

6. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 5 beslutar att alternativa uppgiftskrav ska tillÄmpas ska den sÄkerstÄlla att dessa alternativa uppgiftskrav gÖr det mÖjligt fÖr medlemsstaten att kontrollera att villkoren fÖr beviljande av tillstÄndet i frÄga Är uppfyllda och att de innefattar åtminstone fÖljande:

- a) Identifiering av den sÖkande/tillstÄndshavaren (dataelement 3/2 Identifiering av den som ansÖker om eller innehar tillstÄndet eller beslutet, eller, om ett giltigt Eorinumner fÖr den sÖkande saknas, dataelement 3/1 SÖkande/Innehavare av tillstÄndet eller beslutet).
- b) Typen av ansÖkan eller tillstÄnd (dataelement 1/1 Typ av ansÖkan/beslut).
- c) Huruvida tillstÄndet kan anvÄndas i en eller flera medlemsstater (dataelement 1/4 Geografisk giltighet – unionen), i tillÄmpliga fall.

7. Till den dag dÄ systemet fÖr tullbeslut enligt kodexen infÖrs fÄr tullmyndigheterna tilllÅta att de uppgiftskrav fÖr ansÖkningar och tillstÄnd som anges i bilaga 12 [1693] till delegerad fÖrordning (EU) 2016/341 ska tillÄmpas i stället fÖr de uppgiftskrav som anges i bilaga A till den hÄr fÖrordningen, nÄr det gÄller fÖljande fÖrfaranden:

- a) AnsÖkningar om och tillstÄnd till att anvÄnda fÖrenklad deklARATION.
- b) AnsÖkningar om och tillstÄnd till centraliserad klarering.
- c) AnsÖkningar om och tillstÄnd till registrering av uppgifter i deklARANTENS bokfÖring.
- d) AnsÖkningar om och tillstÄnd till att anvÄnda fÖrfarandet fÖr aktiv fÖrÄdling.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

- e) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för passiv förädling.
- f) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för slutanvändning.
- g) Ansökningar om och tillstånd till att använda förfarandet för tillfällig införsel.
- h) Ansökningar om och tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager.

8. Trots vad som sägs i punkt 7 och till de respektive datum då det automatiserade exportsystemet enligt kodexen införs eller de nationella importsystemen uppgraderas ska, i de fall en ansökan om tillstånd baseras på en tulldeklaration i enlighet med artikel 163.1 i denna förordning, tulldeklarationen också innehålla följande uppgifter:

- a) Uppgiftskrav som är gemensamma för samtliga förfaranden:
 - Typ av förädling eller användning av varorna.
 - Tekniska beskrivningar av varorna och/eller de förädlade produkterna och metoder för att identifiera dem.
 - Beräknad tid för att avsluta förfarandet.
 - Föreslaget avslutningskontor (ej för slutanvändning).
 - Plats för förädling eller användning.
- b) Särskilda uppgiftskrav för aktiv förädling:
 - Koder för ekonomiska villkor som avses i tillägget till bilaga 12 till delegerad förordning (EU) 2016/341.
 - Uppskattad avkastningsgrad eller metod för att fastställa denna.
 - Huruvida beräkningen av importtullbeloppet bör ske i enlighet med artikel 86.3 i kodexen (ange 'ja' eller 'nej'). *Förordning 2016/341.*

Underavsnitt 2 – Registrering av personer hos tullmyndigheterna

Artikel 3 – Datainnehållet i EORI-registreringen

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[603] Vid registreringen av en person ska tullmyndigheterna samla in och lagra de data som fastställs i bilaga 12-01 [908] vad gäller denna person. Dessa data ska utgöra EORI-registreringen.

Genom undantag från första stycket och till den dag då det EORI-system som föreskrivs i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska de gemensamma uppgiftskrav som anges i bilaga 12-01 [908] inte tillämpas.

Till den dag då EORI-systemet uppgraderas ska medlemsstaterna samla in och lagra följande data som anges i bilaga 9 tillägg E [1680] till delegerad förordning (EU) 2016/341, vilka ska utgöra EORI-registreringen:

- a) De data som förtecknas i punkterna 1–4 i bilaga 9 tillägg E till delegerad förordning (EU) 2016/341.
- b) Om det krävs enligt nationella system, de data som förtecknas i punkterna 5–12 i bilaga 9 tillägg E till delegerad förordning (EU) 2016/341.

Medlemsstaterna ska regelbundet överföra de data som insamlas i enlighet med tredje stycket i denna artikel till EORI-systemet.

Genom undantag från andra och tredje stycket i denna artikel ska det vara frivilligt för medlemsstaterna att samla in de dataelement som förtecknas i avdelning I kapitel 3 punkt 4 i bilaga 12-01. Om det elementet samlas in av medlemsstaterna ska det överföras till EORI-systemet så snart som möjligt efter att det systemet uppgraderats. *Förordning 2016/341.*

Artikel 4 – Inlämnande av uppgifter för EORI-registrering

(Artikel 6.4 i kodexen [106])

[604] Tullmyndigheterna får tillåta personer att lämna in de uppgifter som krävs för EORI-registreringen med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 5 – Ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde

(Artiklarna 22.2 [122] och 9.2 [109] i kodexen)

[605] 1. Ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde ska registrera sig innan de gör följande:

- a) I unionens tullområde inger en annan tulldeklaration än följande deklarerationer:
 - i) En tulldeklaration som görs i enlighet med artiklarna 135–144.
 - ii) En tulldeklaration för hänförande av varor till förfarandet för tillfällig införsel eller en deklaration om återexport som avslutar detta förfarande.
 - iii) En tulldeklaration som görs enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande av en ekonomisk aktör som är etablerad i ett land som omfattas av gemensam transitering.
 - iv) En tulldeklaration som görs enligt förfarandet för unionstransitering av en ekonomisk aktör som är etablerad i Andorra eller San Marino.
- b) Inger en summarisk ut- eller införseldeklaration i unionens tullområde.
- c) Inger en deklaration för tillfällig lagring i unionens tullområde.
- d) Är en fraktförare för transport till sjöss, på inre vattenvägar eller med flyg.
- e) Är en fraktförare vars system är anslutet till tullens system och önskar få någon av de underrättelser som föreskrivs i tullagstiftningen avseende ingivande eller ändring av summariska införseldeklarerationer.

f) begär registrering och påteckning av bevis för tullstatus för unionsvaror.

2. Utan hinder av punkt 1 a ii ska ekonomiska aktörer som inte är etablerade i unionens tullområde registrera sig hos tullmyndigheterna innan de inger en tulldeklaration för hänförande av varor till förfarandet för tillfällig införsel eller en deklaration om återexport som avslutar detta förfarande, om registrering krävs för användningen av systemet för gemensam garantihantering.

3. Utan hinder av punkt 1 a iii ska ekonomiska aktörer etablerade i ett land som omfattas av gemensam transitering registrera sig hos tullmyndigheterna innan de inger en tulldeklaration enligt konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande, om denna deklaration inges i stället för en summarisk införseldeklaration eller används som en deklaration före avgång.

4. Utan hinder av punkt 1 a iv ska ekonomiska aktörer etablerade i Andorra eller San Marino registrera sig hos tullmyndigheterna innan de inger en tulldeklaration enligt förfarandet för unionstransitering, om denna deklaration inges i stället för en summarisk införseldeklaration eller används som en deklaration före avgång.

5. Genom undantag från punkt 1 d ska ekonomiska aktörer som är fraktförare vid sjötransport, transport på inre vattenvägar eller lufttransport inte registrera sig hos tullmyndigheterna, om de tilldelats ett unikt identifieringsnummer i ett tredjeland inom ramen för ett tredjelands program för handelspartnerskap som erkänts av unionen.

6. När registrering krävs enligt denna artikel, ska det ske hos de tullmyndigheter som ansvarar för den plats där den ekonomiska aktören inger en deklaration eller ansöker om ett beslut. *Förordning 2018/1063.*

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 6 – Personer som inte är ekonomiska aktörer

(Artikel 9.3 [109] i kodexen)

[606] 1. Personer som inte är ekonomiska aktörer ska registrera sig hos tullmyndigheterna om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Sådan registrering krävs enligt medlemsstatens lagstiftning.

b) Personen i fråga utför verksamheter för vilka ett EORI-nummer måste tillhandahållas enligt bilaga A [901] eller bilaga B [902].

2. Genom undantag från punkt 1 ska ingen registrering krävas när en annan person än en ekonomisk aktör vid enstaka tillfällen inger tulldeklarationer och tullmyndigheterna anser det vara berättigat.

Artikel 7 – Ogiltigförklaring av ett EORI-nummer

(Artikel 9.4 [109] i kodexen)

[607] 1. Tullmyndigheterna ska ogiltigförklara ett EORI-nummer i något av följande fall:

a) På begäran av den registrerade personen.

b) När tullmyndigheten har kännedom om att den registrerade personen har upphört med den verksamhet som kräver registrering.

2. Tullmyndigheten ska registrera datum för ogiltigförklaring av EORI-numret och ska meddela detta till den registrerade personen.

Avsnitt 2 – Beslut med stöd av tullagstiftningen

Underavsnitt 0 – Metoder för utbyte av uppgifter som används för ansökningar och beslut för vilka de relevanta uppgiftskraven inte anges i bilaga A

Artikel 7a – Ansökningar som görs och beslut som fattas med andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[607 A] Tullmyndigheterna får tillåta användning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik avseende ansökningar och beslut för vilka de relevanta uppgiftskraven inte anges i bilaga A och avseende varje efterföljande ansökan eller handling som rör hanteringen av dessa beslut. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 1 – Rätten att höras

Artikel 8 – Tidsfrist för rätten att höras

(Artikel 22.6 [122] i kodexen)

[608] 1. Fristen för sökande att framföra sin ståndpunkt innan ett beslut som skulle beröra dem negativt fattas ska vara 30 dagar.

2. Trots vad som sägs i punkt 1, om beslutet avser resultatet av kontrollen av varor för vilka ingen summarisk deklaration, deklaration för tillfällig lagring, deklaration om återexport eller tulldeklaration har ingetts, får tullmyndigheterna kräva att den berörda personen ska framföra sin ståndpunkt inom 24 timmar.

Artikel 9 – Metoder för meddelande av skälen

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[609] Om det meddelande som avses i artikel 22.6 [122] första stycket i kodexen skickas som en del av kontrollprocessen, får det skickas på annat sätt än med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Om ansökan inlämnas eller beslut meddelas på annat sätt än med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, får meddelandet skickas på samma sätt.

Artikel 10 – Undantag från rätten att höras

(Artikel 22.6 [122] andra stycket i kodexen)

[610] De särskilda fall där sökanden inte ges tillfälle att framföra sin ståndpunkt ska vara följande:

a) Om ansökan om ett beslut inte godtas i enlighet med artikel 11 i denna förordning eller i enlighet med artikel 12.2 andra stycket [1112] i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447.

b) Om tullmyndigheterna underrättar den person som ingett en summarisk införseldeklaration om att varorna inte ska lastas när det är fråga om containertrafik till sjöss och lufttrafik.

c) Om beslutet gäller en underrättelse till sökanden om ett kommissionsbeslut som avses i artikel 116.3 [216] i kodexen.

d) Om ett EORI-nummer ska ogiltigförklaras. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 2 – Allmänna regler om beslut som fattas på ansökan

Artikel 11 – Villkor för godtagande av en ansökan

(Artikel 22.2 [122] i kodexen)

[611] 1. En ansökan om ett beslut som avser tillämpning av tullagstiftningen ska godtas under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Sökanden är, om så krävs enligt det förfarande som ansökan avser, registrerad i enlighet med artikel 9 [109] i kodexen.

b) Sökanden är, om så krävs enligt det förfarande som ansökan avser, etablerad i unionens tullområde.

c) Ansökan har lämnats in till en tullmyndighet som utsetts att ta emot ansökningar i medlemsstaten för den behöriga tullmyndighet som avses i artikel 22.1 tredje stycket i kodexen.

d) Ansökan avser inte ett beslut med samma syfte som ett tidigare beslut som riktats till samma sökande vilket, under den ettårsperiod som föregick ansökan, har upphävts eller återkallats av det skälet att sökanden har underlåtit att uppfylla en skyldighet som ålagts i det beslutet.

2. Genom undantag från punkt 1 d ska den frist som avses i den punkten vara tre år, om det tidigare beslutet upphävts enligt artikel 27.1 [127] i kodexen, eller om ansökan är en ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör som ingetts enligt artikel 38 [138] i kodexen.

Artikel 12 – Tullmyndighet som är behörig att fatta beslut

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[612] Om det inte är möjligt att fastställa den behöriga tullmyndigheten i enlighet med artikel 22.1 tredje stycket i kodexen, ska den behöriga tullmyndigheten vara myndigheten för den plats där sökandens bokföring och dokumentation som gör det möjligt för tullmyndigheten att fatta ett beslut (huvudsaklig bokföring för tulländamål) förs eller är tillgänglig.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 13 – Förlängning av tidsfristen för att fatta ett beslut

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[613] 1. Om den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut efter godtagandet av ansökan anser det nödvändigt att begära ytterligare upplysningar från sökanden för att kunna fatta sitt beslut, ska den fastställa en tidsfrist på högst 30 dagar för när sökanden ska lämna dessa upplysningar. Tidsfristen för att fatta ett beslut enligt artikel 22.3 i kodexen ska förlängas med den tidsfristen. Sökanden ska underrättas om förlängningen av tidsfristen för att fatta ett beslut.

2. Om artikel 8.1 tillämpas ska tidsfristen för att fatta ett beslut enligt artikel 22.3 i kodexen förlängas med en period av 30 dagar. Sökanden ska underrättas om förlängningen.

3. Om den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut har förlängt fristen för samråd med en annan tullmyndighet, ska tidsfristen för att fatta ett beslut förlängas med samma tid som förlängningen av samrådsfristen. Sökanden ska underrättas om förlängningen av tidsfristen för att fatta ett beslut.

4. Om det finns allvarliga skäl att misstänka en överträdelse av tullagstiftningen och tullmyndigheterna genomför utredningar av dessa skäl, ska tidsfristen för att fatta ett beslut förlängas med den tid som krävs för att genomföra dessa utredningar. Denna förlängning får inte överstiga nio månader. Sökanden ska underrättas om förlängningen såvida det inte äventyrar utredningen.

Artikel 14 – Första giltighetsdatum

(Artikel 22.4 och 22.5 [122] i kodexen)

[614] Beslutet ska börja gälla från och med en annan dag än den dag då sökanden mottar det eller anses ha mottagit det, i följande fall:

a) Om beslutet är förmånligt för sökanden och denne har begärt ett annat datum för när beslutet ska få verkan, varvid beslutet ska börja gälla från och med den dag som sökanden har begärt, under förutsättning att den dagen infaller senare än den dag då sökanden mottar beslutet eller anses ha mottagit det.

b) Om ett tidigare beslut har utfärdats med en tidsbegränsning och om det enda syftet med det nuvarande beslutet är att förlänga dess giltighet, varvid beslutet ska börja gälla från och med dagen efter utgången av giltighetsperioden för det tidigare beslutet.

c) Om verkan av beslutet är förenat med villkoret att sökanden ska fullgöra vissa formaliteter, varvid beslutet ska börja gälla från och med den dag då sökanden mottar eller anses ha mottagit underrättelsen från den behöriga tullmyndigheten om att formaliteterna har fullgjorts på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 15 – Omprövning av ett beslut

(Artikel 23.4 a [123] i kodexen)

[615] 1. Den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut ska ompröva ett beslut i följande fall:

a) När det har gjorts ändringar i den relevanta unionslagstiftning som påverkar beslutet.

b) Vid behov till följd av den övervakning som genomförts.

c) Vid behov på grund av de uppgifter som tillhandahållits av innehavaren av beslutet i enlighet med artikel 23.2 i kodexen eller av andra myndigheter.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut ska meddela innehavaren av beslutet resultatet av omprövningen.

Artikel 16 – Tillfällig indragning av ett beslut

(Artikel 23.4 b [123] i kodexen)

[616] 1. Den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut ska tillfälligt dra in beslutet i stället för att upphäva, återkalla eller ändra det i enlighet med artiklarna 23.3, 27 [127] eller 28 [128] i kodexen om

a) denna tullmyndighet anser att det kan finnas tillräckliga skäl för att upphäva, återkalla eller ändra beslutet, men den ännu inte har alla nödvändiga uppgifter för att kunna besluta om upphävande, återkallelse eller ändring,

b) denna tullmyndighet anser att villkoren för beslutet inte är uppfyllda eller att innehavaren av beslutet inte uppfyller skyldigheterna enligt det beslutet, och det är lämpligt att tillåta att ge innehavaren av beslutet tid att vidta åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls eller att skyldigheterna fullgörs,

c) innehavaren av beslutet begär en sådan tillfällig indragning, eftersom denne temporärt inte kan uppfylla villkoren för beslutet eller fullgöra sina skyldigheter enligt det beslutet.

2. I de fall som avses i punkt 1 b och c ska innehavaren av beslutet underrätta den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut om de åtgärder som denne kommer att vidta för att se till att villkoren uppfylls eller skyldigheterna fullgörs, samt den tid som denne behöver för att vidta dessa åtgärder.

Artikel 17 – Perioden för tillfällig indragning av ett beslut

(Artikel 23.4 b [123] i kodexen)

[617] 1. I de fall som avses i artikel 16.1 a ska den period för tillfällig indragning som fastställts av den behöriga tullmyndigheten motsvara den tidsperiod som krävs för att tullmyndigheten ska kunna fastställa om villkoren för upphävande, återkallelse eller ändring är uppfyllda. Denna period får inte överstiga 30 dagar.

Om tullmyndigheten emellertid anser att innehavaren av beslutet kanske inte uppfyller kriterierna i artikel 39 a [139] i kodexen, ska beslutet tillfälligt dras in tills det kan fastställas huruvida en allvarlig överträdelse eller upprepade överträdelser har begåtts av någon av följande personer:

a) Innehavaren av beslutet.

b) Den person som leder det företag som är innehavare av det berörda beslutet eller som utövar kontroll över dess ledning.

c) Den person som ansvarar för tullfrågor inom det företag som är innehavare av det berörda beslutet.

2. I de fall som avses i artikel 16.1 b och c ska den tillfälliga indragning som fastställs av den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut motsvara den tidsperiod som anmälts av innehavaren av beslutet i enlighet med artikel 16.2. Perioden för tillfällig indragning får, i tillämpliga fall, förlängas på begäran av innehavaren av beslutet.

Den tillfälliga indragningen får förlängas med den tidsperiod som den behöriga tullmyndigheten behöver för att kontrollera att dessa åtgärder säkerställer uppfyllandet av villkoren eller fullgörandet av skyldigheterna. Denna tidsperiod får inte överstiga 30 dagar.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

3. Om, efter den tillfälliga indragningen av ett beslut, den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut har för avsikt att upphäva, återkalla eller ändra det beslutet i enlighet med artiklarna 23.3, 27 [127] eller 28 [128] i kodexen, ska perioden för tillfällig indragning, såsom den fastställts i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel, i tillämpliga fall förlängas tills beslutet om upphävande, återkallelse eller ändring börjar gälla.

Artikel 18 – Den tillfälliga indragningens upphörande

(Artikel 23.4 b [123] i kodexen)

[618] 1. En tillfällig indragning av ett beslut ska upphöra när perioden för tillfällig indragning löper ut, om inte någon av följande situationer uppstår innan den perioden löper ut:

a) Den tillfälliga indragningen dras tillbaka på grund av att, i de fall som avses i artikel 16.1 a, det inte finns någon grund för att upphäva, återkalla eller ändra beslutet i enlighet med artiklarna 23.3, 27 [127] eller 28 [128] i kodexen, varvid den tillfälliga indragningen ska upphöra den dag då den dras tillbaka.

b) Den tillfälliga indragningen dras tillbaka på grund av att, i de fall som avses i artikel 16.1 b och c, innehavaren av beslut, på ett sätt som tillfredsställer den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut, har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de villkor som föreskrivs för beslutet uppfylls eller att de skyldigheter som ålagts enligt det beslutet fullgörs, varvid den tillfälliga indragningen ska upphöra den dag då den dras tillbaka.

c) Det tillfälligt indragna beslutet upphävs, återkallas eller ändras, varvid den tillfälliga indragningen ska upphöra den dag då detta beslut upphävs, återkallas eller ändras.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut ska meddela innehavaren av beslutet att den tillfälliga indragningen upphör.

Underavsnitt 3 – Beslut som rör bindande besked

Artikel 19 – Ansökan om beslut som avser bindande besked

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket och artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[619] 1. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska en ansökan om ett beslut som rör bindande besked och eventuella dokument som åtföljer eller styrker ansökan inges antingen till den behöriga tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökande är etablerad, eller till den behöriga tullmyndigheten i den medlemsstat där det bindande beskedet ska användas.

2. Genom att lämna in en ansökan om ett beslut som rör bindande besked ska sökanden anses samtycka till att samtliga uppgifter i beslutet, inklusive eventuella fotografier, bilder och broschyrer, med undantag av konfidentiella uppgifter, görs tillgängliga för allmänheten på kommissionens webbplats. Om uppgifter offentliggörs ska skyddet för personuppgifter respekteras.

3. Om det inte finns något elektroniskt system för inlämnande av ansökningar om ett beslut som rör bindande ursprungsbesked, får medlemsstaterna tillåta att dessa ansökningar inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 20 – Tidsfrister

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[620] 1. Om kommissionen underrättar tullmyndigheterna om att fattande av beslut om bindande klassificeringsbesked och om bindande ursprungsbesked tillfälligt ska upphöra i enlighet med artikel 34.10 a [134] i kodexen, ska tidsfristen för att fatta det beslut som avses i artikel 22.3 första stycket i kodexen förlängas tills kommissionen underrättar tullmyndigheterna om att en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung är garanterad.

Den förlängda period som avses i punkt 1 får inte överstiga tio månader, men i undantagsfall kan ytterligare en förlängning på högst fem månader tillämpas.

2. Den tidsperiod som avses i artikel 22.3 andra stycket i kodexen får överstiga 30 dagar, om det inte är möjligt att inom den perioden slutföra en analys som den tullmyndighet som är behörig att fatta ett beslut anser vara nödvändig för att fatta detta beslut.

Artikel 21 – Underrättelse om beslut om bindande ursprungsbesked

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[621] När en ansökan om ett beslut om bindande ursprungsbesked har ingetts på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik får tullmyndigheterna underrätta sökanden om beslutet om bindande ursprungsbesked på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 22 – Begränsning av tillämpningen av regler om omprövning och tillfällig indragning

(Artikel 23.4 [123] i kodexen)

[622] Artiklarna 15–18 om omprövning och tillfällig indragning av beslut ska inte gälla beslut som rör bindande besked.

Avsnitt 3 – Godkänd ekonomisk aktör

Underavsnitt 1 – Förmåner som följer av status som godkänd ekonomisk aktör

Artikel 23 – Lättnader avseende deklARATIONER FÖRE AVGÅNG

(Artikel 38.2 b [138] i kodexen)

[623] 1. När en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd enligt artikel 38.2 b i kodexen (AEOS) för egen räkning inger en deklARATION före avgång i form av en tulldeklARATION eller en deklARATION om återexport, ska inga andra uppgifter än de som ska anges i dessa deklARATIONER krävas.

2. När en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd för en annan persons räkning som också är en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd inger en deklARATION före avgång i form av en tulldeklARATION eller en deklARATION om återexport, ska inga andra uppgifter än de som ska anges i dessa deklARATIONER krävas. *Rättelse, EUT L 101, 2017.*

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 24 – Förmånligare behandling avseende riskbedömning och riskkontroll

(Artikel 38.6 [138] i kodexen)

[624] 1. En godkänd ekonomisk aktör ska genomgå färre fysiska och dokumentbaserade kontroller än andra ekonomiska aktörer.

2. Om en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd har ingett en summarisk införseldeklaration eller, i de fall som avses i artikel 130 [230] i kodexen, en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring eller om en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd har ingett en anmälan och gett tillgång till de uppgifter som rör dennes summariska införseldeklaration i dennes datorsystem som avses i artikel 127.8 [227] i kodexen, ska det tullkontor för första införsel som avses i artikel 127.3 första stycket i kodexen, om sändningen valts ut för fysisk kontroll, underrätta denna godkända ekonomiska aktör för säkerhet och skydd om detta. Denna underrättelse ska göras före varornas ankomst till unionens tullområde.

Underrättelsen ska göras tillgänglig även för fraktföraren om denne är en annan än den godkända ekonomiska aktör för säkerhet och skydd som avses i första stycket, förutsatt att fraktföraren är en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd och är ansluten till de elektroniska system som rör de deklarationer som avses i första stycket.

Denna underrättelse ska inte göras om det kan äventyra de kontroller som ska genomföras eller resultaten av dessa kontroller.

3. Om en godkänd ekonomisk aktör inger en deklaration för tillfällig lagring eller en tulldeklaration i enlighet med artikel 171 [271] i kodexen, ska det tullkontor som är behörigt att ta emot denna deklaration för tillfällig lagring eller denna tulldeklaration, när sändningen har valts ut för tullkontroll, underrätta den godkända ekonomiska aktören om detta. Denna underrättelse ska göras innan varornas ankomst anmäls till tullen.

Denna underrättelse ska inte göras om det kan äventyra de kontroller som ska genomföras eller resultaten av dessa kontroller.

4. Om sändningar som deklarerats av en godkänd ekonomisk aktör har valts ut för fysisk eller dokumentbaserad kontroll, ska dessa kontroller prioriteras.

På begäran av en godkänd ekonomisk aktör får kontroller utföras på en annan plats än den plats där varornas ankomst måste anmälas till tullen.

5. De underrättelser som avses i punkterna 2 och 3 ska inte gälla tullkontroller som bestäms på grundval av en deklaration för tillfällig lagring eller en tulldeklaration efter det att varornas ankomst anmäls.

Artikel 25 – Undantag från förmånlig behandling

(Artikel 38.6 [138] i kodexen)

[625] Den förmånligare behandling som avses i artikel 24 ska inte tillämpas på några tullkontroller som rör särskilda förhöjda hot eller kontrollskyldigheter som föreskrivs i annan unionslagstiftning.

Tullmyndigheterna ska emellertid prioritera nödvändig handläggning och nödvändiga formaliteter och kontroller för sändningar som deklarerats av en godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd.

Underavsnitt 2 – Ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör

Artikel 26 – Villkor för godtagande av en ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör

(Artikel 22.2 [122] i kodexen)

[626] 1. Utöver de villkor för godtagande av en ansökan som föreskrivs i artikel 11.1 ska den sökande, i syfte att ansöka om status som godkänd ekonomisk aktör, tillsammans med ansökan lämna in ett egenbedömningsformulär som tullmyndigheterna ska göra tillgängligt.

2. En ekonomisk aktör ska lämna in en enda ansökan om status som godkänd ekonomisk aktör som omfattar dennes samtliga fasta etableringsställen i unionens tullområde.

Artikel 27 – Behörig tullmyndighet

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[627] Om den behöriga tullmyndigheten inte kan fastställas i enlighet med artikel 22.1 tredje stycket i kodexen eller artikel 12 i denna förordning, ska ansökan inges till tullmyndigheterna i den medlemsstat där den sökande har ett fast etableringsställe och där uppgifterna om dennes allmänna logistikstyrning i unionen hålls eller finns tillgängliga såsom anges i ansökan.

Artikel 28 – Tidsfrist för att fatta beslut

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[628] 1. Tidsfristen för att fatta det beslut som avses i artikel 22.3 första stycket i kodexen får förlängas med en period på upp till 60 dagar.

2. Om ett straffrättsligt förfarande pågår som ger upphov till tvivel om huruvida sökanden uppfyller de villkor som avses i artikel 39 a [139] i kodexen, ska tidsfristen för att fatta beslutet förlängas med den tid som krävs för att slutföra dessa förfaranden.

Artikel 29 – Datum då AEO-tillståndet börjar gälla

(Artikel 22.4 [122] i kodexen)

[629] Genom undantag från artikel 22.4 i kodexen ska tillståndet genom vilket status som godkänd ekonomisk aktör beviljas (AEO-tillstånd) få verkan den femte dagen efter det att beslutet har fattats.

Artikel 30 – Rättslig verkan av tillfällig indragning

(Artikel 23.4 b [123] i kodexen)

[630] 1. Om ett AEO-tillstånd dras in tillfälligt på grund av bristande efterlevnad av något av de kriterier som anges i artikel 39 [139] i kodexen, ska ett beslut avseende den berörda godkända ekonomiska aktören som bygger på AEO-tillståndet i allmänhet eller på något av de specifika kriterier som ledde till att AEO-tillståndet dragits in tillfälligt, dras in av den tullmyndighet som har fattat beslutet.

2. Indragningen av ett beslut rörande tillämpningen av tullagstiftningen som fattats med avseende på en godkänd ekonomisk aktör får inte automatiskt leda till att AEO-tillståndet dras in.

3. När ett beslut om en person som är både godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd och godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar (AEOC) som avses i artikel 38.2 a [138] i kodexen dras in i enlighet med artikel 16.1 på grund av att de

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

villkor som föreskrivs i artikel 39 d i kodexen inte har uppfyllts, ska personens AEOC-tillstånd dras in tillfälligt men dennes AEOS-tillstånd fortsätta att gälla.

När ett beslut om en person som är både godkänd ekonomisk aktör för säkerhet och skydd och godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar dras in i enlighet med artikel 16.1 på grund av att de villkor som föreskrivs i artikel 39 e i kodexen inte har uppfyllts, ska personens AEOS-tillstånd dras in tillfälligt men dennes AEOC-tillstånd fortsätta att gälla.

Avdelning II – Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av import- eller exporttullar och andra åtgärder beträffande varuhandel

Kapitel 1 – Varors ursprung

Avsnitt 1 – Icke-förmånsberättigande ursprung

Artikel 31 – Varor som är helt framställda i ett enda land eller territorium

(Artikel 60.1 [160] i kodexen)

[631] Följande varor ska anses som helt framställda i ett enda land eller territorium:

- a) Mineraliska produkter som utvunnits inom det landet eller territoriet.
- b) Vegetabiliska produkter som skördats där.
- c) Levande djur som fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som uppfötts där.
- e) Produkter från jakt eller fiske som bedrivits där.
- f) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats av fartyg som är registrerade i det berörda landet eller territoriet och som för det landets eller territoriets flagg ur havet utanför ett lands territorialvatten.
- g) Varor som framställts eller producerats ombord på fabriksfartyg av produkter som avses i led f och som har sitt ursprung i det landet eller territoriet, under förutsättning att dessa fartyg är registrerade i det landet eller territoriet och för dess flagga.
- h) Produkter som tagits upp från havsbotten eller dess underliggande lager utanför territorialvattnet under förutsättning att landet eller territoriet har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager.
- i) Avfall och skrot som härrör från tillverkningsprocesser och begagnade artiklar om de har samlats in där och endast är lämpade för återvinning av råmaterial.
- j) Varor som har tillverkats där uteslutande av sådana produkter som avses i leden a–i.

Artikel 32 – Varor vars tillverkning sker inom mer än ett land eller territorium

(Artikel 60.2 [160] i kodexen)

[632] Varor som förtecknas i bilaga 22-01 [909] ska anses ha genomgått en sista väsentlig bearbetning eller behandling som resulterar i tillverkningen av en ny produkt eller innebär ett viktigt steg i tillverkningen, i det land eller territorium där de regler som anges i den bilagan är uppfyllda eller som identifieras genom dessa regler.

Artikel 33 – Bearbetning eller behandling som inte är ekonomiskt berättigad

(Artikel 60.2 [160] i kodexen)

[633] Bearbetning eller behandling som sker i ett annat land eller territorium ska inte anses vara ekonomiskt berättigad om det på grundval av tillgängliga fakta fastställs

att syftet med denna verksamhet varit att undvika tillämpning av de åtgärder som avses i artikel 59 [159] i kodexen.

För varor som omfattas av bilaga 22-01 [909] ska de subsidiära kapitelreglerna gälla.

För varor som inte omfattas av bilaga 22-01, när den sista behandlingen eller bearbetningen inte anses vara ekonomiskt berättigad, ska varorna anses ha genomgått den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetningen eller behandlingen, som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen, i det land eller territorium där den största delen av materialen har sitt ursprung, såsom detta fastställs på grundval av materialens värde.

Artikel 34 – Minimal bearbetning eller behandling

(Artikel 60.2 [160] i kodexen)

[634] Följande ska inte betraktas som väsentlig, ekonomiskt berättigad bearbetning eller behandling för att ge ursprungsstatus:

- a) Åtgärder för att bevara varan i gott skick under transport och lagring (ventilering, utspridning, torkning, borttagande av skadade delar och liknande åtgärder) eller åtgärder som underlättar transport.
- b) Enklare åtgärder bestående i avlägsnande av damm, siktning eller sållning, sortering, klassificering, hoppassning, tvättning, delning.
- c) Byte av förpackningar samt uppdelning och sammansättning av varusändningar, enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar, uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- d) Presentation av varor i satser eller ensembler eller presentation för försäljning.
- e) Anbringande av märken, etiketter eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- f) Enkel montering av delar för att skapa en komplett vara.
- g) Demontering eller byte av användning.
- h) En kombination av två eller flera av de åtgärder som anges i leden a–g.

Artikel 35 – Tillbehör, reservdelar eller verktyg

(Artikel 60 [160] i kodexen)

[635] 1. Tillbehör, reservdelar eller verktyg som levereras med varor som förtecknas i avdelningarna XVI, XVII och XVIII i Kombinerade nomenklaturen och som utgör en del av standardutrustningen ska anses ha samma ursprung som de varorna.

2. Viktiga reservdelar som används tillsammans med någon av de varor som förtecknas i avdelningarna XVI, XVII och XVIII i Kombinerade nomenklaturen och som tidigare övergått till fri omsättning i unionen ska anses ha samma ursprung som dessa varor, om införlivandet av sådana viktiga reservdelar vid tillverkningen inte skulle ha ändrat deras ursprung.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska med viktiga reservdelar avses delar som är

- a) beståndsdelar utan vilka det inte kan säkerställas att den utrustning, maskin, apparat eller det fordon som har övergått till fri omsättning eller som tidigare exporterats fungerar tillfredsställande,
- b) karakteristiska för dessa varor, och
- c) avsedda att användas vid normalt underhåll av dessa varor och att ersätta delar av samma slag som är skadade eller har blivit oanvändbara.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 36 – Neutrala element och förpackningar

(Artikel 60 [160] i kodexen)

[636] 1. Vid fastställandet av om en vara har ursprung i ett land eller territorium ska ursprunget för följande element inte beaktas:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Material som varken ingår i eller är avsedda att ingå i varornas slutliga sammansättning.

2. Om förpackningsmaterial och annat emballage, enligt den allmänna bestämmelsen 5 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87, betraktas som en del av produkten vid klassificeringen, ska de inte beaktas vid bestämningen av ursprung, utom om regeln i bilaga 22–01 [909] för de berörda varorna är baserad på en mervärdesprocentsats.

Avsnitt 2 – Förmånsberättigande ursprung

Artikel 37 – Definitioner

[637] I detta avsnitt gäller följande definitioner:

1. *förmånsland*: ett förmånsland inom det allmänna preferenssystemet (GSP) som förtecknas i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012.

2. *tillverkning*: alla slag av bearbetning eller behandling, inbegripet sammansättning.

3. *material*: alla ingredienser, råmaterial, beståndsdelar eller delar osv. som används vid tillverkningen av en produkt.

4. *produkt*: den produkt som tillverkas, även om den är avsedd för senare användning i en annan tillverkningsprocess.

5. *varor*: både material och produkter.

6. *bilateral kumulation*: ett system som gör det möjligt att betrakta produkter som har ursprung i unionen som material med ursprung i ett förmånsland, när de bearbetas ytterligare eller införlivas i en produkt i det landet.

7. *kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet*: ett system som gör det möjligt för produkter med ursprung i Norge, Schweiz eller Turkiet att betraktas som ursprungsmaterial i ett förmånsland, när de bearbetas ytterligare eller införlivas i en produkt i det förmånslandet och importeras till unionen.

8. *regional kumulation*: ett system som gör det möjligt för produkter som enligt detta avsnitt har ursprung i ett land som är medlem i en regional grupp att betraktas som material med ursprung i ett annat land i samma regionala grupp (eller i ett land i en annan regional grupp, om kumulation mellan dessa grupper är möjlig), när dessa produkter bearbetas ytterligare eller införlivas i en produkt som tillverkas där.

9. *utvidgad kumulation*: ett system som, förutsatt att kommissionen beviljar detta på begäran av ett förmånsland, gör det möjligt för vissa material med ursprung i ett land med vilket unionen har ett gällande frihandelsavtal enligt artikel XXIV i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) att betraktas som material med ursprung i det berörda förmånslandet, när de bearbetas ytterligare eller införlivas i en produkt som tillverkas i det landet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

10. *likvärdiga material*: material som är av samma slag och har samma handelskvalitet och tekniska och fysiska egenskaper, och som inte kan skiljas från varandra när de införlivats i den färdiga produkten.

11. *regional grupp*: en grupp av länder mellan vilka regional kumulation tillämpas.

12. *tullvärde*: det värde som fastställs i enlighet med 1994 års avtal om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om tullvärdeberäkning).

13. *värdet av material*: tullvärdet vid importtillfället för det icke-ursprungsmaterial som använts eller, om värdet inte är känt och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalats för materialet i tillverkningslandet. Om värdet av de använda ursprungsmaterialen behöver fastställas, ska denna definition gälla i tillämpliga delar.

14. *pris fritt fabrik*: det pris som betalas för produkten fritt fabrik till den tillverkare i vars företag den sista behandlingen eller bearbetningen äger rum, förutsatt att värdet av allt använt material och alla andra kostnader för tillverkningen inkluderas i priset och att avdrag gjorts för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

När det faktiskt betalade priset inte återspeglar samtliga de kostnader för tillverkningen av en produkt som faktiskt uppstått i tillverkningslandet avses med priset fritt fabrik summan av alla dessa kostnader med avdrag för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

När den sista behandlingen eller bearbetningen har lagts ut på en tillverkare kan uttrycket ”tillverkare” i första stycket avse det företag som har anlitat underleverantören.

15. *maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial*: det maximala innehåll av icke-ursprungsmaterial som medges för att en tillverkning ska betraktas som en behandling eller bearbetning som är tillräcklig för att ge en produkt ursprungsstatus. Innehållet kan uttryckas som en procentandel av produktens pris fritt fabrik eller av nettovikten för dessa använda material som omfattas av en angiven grupp kapitel eller ett angivet kapitel, nummer eller undernummer.

16. *nettovikt*: vikten av själva varorna utan något slag av förpackningsmaterial och förpackningar.

17. *kapitel, nummer och undernummer*: de kapitel, nummer eller undernummer (med fyr- eller sexställig sifferkod) som används i Harmoniserade systemet, med hänsyn till de ändringar som gjorts enligt Tullsamarbetsrådets rekommendation av den 26 juni 2004.

18. *klassificering*: klassificeringen av en produkt eller ett material enligt ett visst nummer eller undernummer i Harmoniserade systemet.

19. *sändning*: produkter som antingen

a) sänds samtidigt från en exportör till en mottagare, eller

b) omfattas av ett enda transportdokument för hela transporten från exportören till mottagaren eller, i avsaknad av ett sådant dokument, av en enda faktura.

20. *exportör*: en person som exporterar varor till unionen eller till ett förmånsland och som kan styrka varornas ursprung, oavsett om denne är tillverkaren och oavsett om denne själv fullgör exportformaliteterna.

21. *registrerad exportör*:

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

a) en exportör som är etablerad i ett förmånsland och registrerad hos de behöriga myndigheterna i det landet med avseende på export av varor inom ramen för systemet, antingen till unionen eller ett annat förmånsland med vilket regional kumulation är möjlig, eller

b) en exportör som är etablerad i en medlemsstat och registrerad hos tullmyndigheterna i den medlemsstaten med avseende på export av varor med ursprung inom unionen till ett land eller territorium med vilket unionen har en förmånsordning, eller

c) en vidareändare av varor som är etablerad i en medlemsstat och registrerad hos tullmyndigheterna i den medlemsstaten i syfte att upprätta ersättningsförsäkringar om ursprung för att vidareända ursprungsprodukter någon annanstans inom unionens tullområde eller, i tillämpliga fall, till Norge eller Schweiz (registrerad vidareändare).

22. ursprungs försäkran: en av exportören eller vidareändaren upprättad försäkran om att de produkter som den avser uppfyller systemets ursprungsregler. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 1 – Utfärdande eller upprättande av ursprungsbevis

Artikel 38 – Sätt att ansöka om och utfärda informationsblad INF 4

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[638] 1. Ansökan om informationsblad INF 4 får göras på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik och ska uppfylla de uppgiftskrav som anges i bilaga 22-02 [910].

2. Informationsbladet INF 4 ska uppfylla de uppgiftskrav som anges i bilaga 22-02.

Artikel 39 – Sätt att ansöka om och utfärda tillstånd att agera som godkänd exportör

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[639] Ansökan om status som godkänd exportör för upprättande av förmånsursprungsbevis får inges och tillstånd att agera som godkänd exportör får utfärdas på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 40 – Metoder för att ansöka om att bli registrerad exportör och för att utbyta uppgifter med registrerade exportörer

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2018/1063.

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[640] Andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik får användas för alla meddelanden och utbyten av uppgifter avseende ansökningar och beslut som rör statusen som registrerad exportör och avseende varje efterföljande ansökan eller handling som rör hanteringen av dessa beslut. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 2 – Definition av begreppet ursprungsprodukter tillämplig inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

Artikel 41 – Allmänna principer

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[641] Följande produkter ska anses ha ursprung i ett förmånsland:

- a) Produkter som helt framställts i det landet enligt artikel 44.
- b) Produkter som framställts i det landet och som innehåller material som inte helt framställts där, förutsatt att dessa material har genomgått tillräcklig behandling eller bearbetning enligt artikel 45.

Artikel 42 – Territorialprincip

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[642] 1. De villkor för erhållande av ursprungsstatus som anges i detta underavsnitt ska uppfyllas i det berörda förmånslandet.

2. Begreppet ”förmånsland” ska innefatta och får inte sträcka sig utöver det landets territorialvatten i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (Montego Bay-konventionen av den 10 december 1982).

3. Om ursprungsprodukter som exporterats från förmånslandet till ett annat land återinförs ska de betraktas som icke-ursprungsprodukter, om det inte på ett för behöriga myndigheter tillfredsställande sätt kan visas att följande villkor är uppfyllda:

- a) Att de återinförda produkterna är samma varor som de som exporterades.
- b) Att produkterna inte har blivit föremål för någon åtgärd som är mer omfattande än vad som krävs för att bevara dem i gott skick under tiden i det landet eller under exporten.

Artikel 43 – Icke-manipulation

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[643] 1. De produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning i unionen ska vara samma produkter som de som exporterats från det förmånsland där de anses ha sitt ursprung. De får inte ha ändrats eller omvandlats på något sätt eller ha varit föremål för andra åtgärder än sådana för att bevara dem i gott skick eller för att anbringa märkning, etiketter, förseglingar eller annan dokumentation för att säkerställa efterlevnaden av särskilda inhemska krav som gäller inom unionen, innan de deklarerats för övergång till fri omsättning.

2. De produkter som importeras till ett förmånsland för kumulation enligt artikel 53, 54, 55 eller 56 ska vara samma produkter som de som exporterats från det land där de anses ha sitt ursprung. De får inte ha ändrats eller omvandlats på något sätt eller har varit föremål för andra åtgärder än sådana för att bevara dem i gott skick, innan de deklarerats för det relevanta tullförfarandet i importlandet.

3. Lagring av produkter får äga rum, förutsatt att de kvarstår under tullövervakning i transitlandet eller transitländerna.

4. Uppdelning av sändningar får äga rum, om den görs av exportören eller på dennes ansvar, förutsatt att de berörda varorna kvarstår under tullövervakning i transitlandet eller transitländerna.

5. Punkterna 1–4 ska anses ha efterlevts om inte tullmyndigheterna har skäl att tro motsatsen; i sådana fall kan de begära att deklaranten uppvisar intyg på efterlevnad, vilka kan vara av alla slag, däribland transportavtalsdokument såsom konossement

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

eller faktabevis eller konkret bevisning grundad på märkning eller numrering av kollin eller bevisning som rör själva varorna.

Artikel 44 – Helt framställda produkter

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[644] 1. Följande produkter ska anses som helt framställda i ett förmånsland:

- a) Mineraliska produkter som utvunnits ur deras jord eller havsbotten.
- b) Växter och vegetabiliska produkter som har odlats eller skördats där.
- c) Levande djur som fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som uppfötts där.
- e) Produkter som har erhållits från slaktade djur som har fötts och uppfötts där.
- f) Produkter från jakt och fiske som utövats där.
- g) Produkter från vattenbruk, om fisken, kräftdjuren och blötdjuren fötts och uppfötts där.
- h) Produkter från havsfiske och andra produkter som har hämtats ur havet utanför varje territorialvatten av dess fartyg.
- i) Produkter som tillverkats ombord på dess fabriksfartyg uteslutande av de produkter som avses i led h.
- j) Begagnade föremål som samlats in där och som endast är lämpade för återvinning av råvaror.
- k) Avfall och skrot som uppkommit vid tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- l) Produkter som har utvunnits ur havsbotten eller dess underliggande lager utanför varje territorialvatten, förutsatt att landet har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager.
- m) Varor som har tillverkats där uteslutande av sådana produkter som avses i leden a–l.

2. Med ”dess fartyg” och ”dess fabriksfartyg” i punkt 1 h och i avses endast fartyg och fabriksfartyg som uppfyller följande krav:

- a) De är registrerade i förmånslandet eller i en medlemsstat.
- b) De för förmånslandets eller en medlemsstats flagg.
- c) De uppfyller ett av följande villkor:
 - i) De ägs till minst 50 % av medborgare i förmånslandet eller i medlemsstater.
 - ii) De ägs av företag
 - som har sitt huvudkontor och sin huvudsakliga verksamhetsort i förmånslandet eller i medlemsstater,
 - som till minst 50 % ägs av förmånslandet, medlemsstater eller offentliga organ eller medborgare i förmånslandet eller i medlemsstaterna.

3. Vart och ett av villkoren i punkt 2 kan uppfyllas i medlemsstater eller i olika förmånsländer, i den mån samtliga berörda förmånsländer omfattas av regional kumulation i enlighet med artikel 55.1 och 55.5. I detta fall ska produkterna anses ha ursprung i det förmånsland vars flagg förs av fartyget eller fabriksfartyget enligt punkt 2 b.

Första stycket ska gälla endast om villkoren i artikel 55.2 a, c och d är uppfyllda.

Artikel 45 – Tillräckligt behandlade eller bearbetade produkter

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[645] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 47 och 48 ska produkter som inte är helt framställda i det berörda förmånslandet enligt artikel 44 anses ha

ursprung där, förutsatt att villkoren i förteckningen i bilaga 22-03 [911] för de berörda varorna är uppfyllda.

2. Om en produkt som har fått ursprungsstatus i ett land enligt punkt 1 bearbetas ytterligare i det landet och används som material i tillverkningen av en annan produkt, ska hänsyn inte tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts vid dess tillverkning.

Artikel 46 – Genomsnitt

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[646] 1. Bedömningen av huruvida kraven i artikel 45.1 är uppfyllda ska göras separat för varje produkt.

Om emellertid regeln i fråga baseras på efterlevnad av ett maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial får värdet av sådant material beräknas som ett genomsnitt enligt punkt 2 i syfte att beakta fluktuationer i kostnader och växelkurser.

2. I det fall som avses i punkt 1 andra stycket ska ett genomsnittligt produktpris fritt fabrik och ett genomsnittligt värde av använt icke-ursprungsmaterial beräknas på grundval av summan av priserna fritt fabrik för all försäljning av produkterna under det föregående räkenskapsåret respektive summan av värdet av allt icke-ursprungsmaterial som använts i tillverkningen av produkterna under det föregående räkenskapsåret, enligt definitionen i exportlandet, eller, om siffror för ett fullständigt räkenskapsår inte är tillgängliga, en kortare period som inte bör underskrida tre månader.

3. Exportörer som har valt att beräkna genomsnittsvärden ska konsekvent tillämpa denna metod under det år som följer på referensräkenskapsåret eller, i tillämpliga fall, det år som följer på den kortare period som används som referensperiod. Exportörerna får upphöra att tillämpa denna metod om de under ett givet räkenskapsår, eller en given kortare representativ period på minst tre månader, registrerar att de fluktuationer i kostnader eller växelkurser som motiverat användningen av metoden har upphört.

4. De genomsnittsvärden som avses i punkt 2 ska användas som pris fritt fabrik respektive värdet av icke-ursprungsmaterial vid fastställandet av huruvida regeln om maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial har efterlevts.

Artikel 47 – Otillräcklig behandling eller bearbetning

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[647] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska följande åtgärder anses utgöra otillräcklig behandling eller bearbetning för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om kraven i artikel 45 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning, rengöring; avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilvaror.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning och partiell eller fullständig malning av ris; polering och glasering av spannmål eller ris.
- g) Tillsats av färg- eller smakämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av kristallsocker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

- i) Väsning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
 - j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammanföring av artiklar i satser).
 - k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar eller uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
 - l) Anbringande eller tryckande av märken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
 - m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag; blandning av socker med något annat material.
 - n) Enkel tillsats av vatten eller utspädning, dehydratisering eller denaturering av produkter.
 - o) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
 - p) Slakt av djur.
 - q) En kombination av två eller flera av de åtgärder som avses i leden a–p.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder anses vara enkla när de kan vidtas utan några speciella färdigheter eller maskiner, apparater eller verktyg som särskilt tillverkats eller installerats för dessa åtgärder.
3. Alla åtgärder som vidtagits i ett förmånsland i fråga om en viss produkt ska beaktas när det fastställs om den behandling eller bearbetning som produkten genomgått ska anses vara otillräcklig i den mening som avses i punkt 1.

Artikel 48 – Allmän tolerans

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[648] 1. Genom undantag från artikel 45 och om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel får icke-ursprungsmaterial som enligt villkoren i förteckningen i bilaga 22–03 [911] inte får användas vid tillverkningen av en viss produkt ändå användas, förutsatt att deras totala värde eller nettovikt för produkten i fråga inte överskrider

a) 15 % av produktens vikt, när det gäller produkter som omfattas av kapitel 2 och 4–24 i Harmoniserade systemet, utom bearbetade fiskeriprodukter enligt kapitel 16,

b) 15 % av produktens pris fritt fabrik, när det gäller andra produkter, utom produkter som omfattas av kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet, för vilka de toleranser som anges i anmärkningarna 6 och 7 i del I i bilaga 22-03 ska tillämpas.

2. Tillämpningen av punkt 1 får inte medföra att någon av de procentsatser för maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial som anges i förteckningen i bilaga 22-03 överskrids.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla för produkter som är helt framställda i ett förmånsland enligt artikel 44. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 47 och 49.2 ska de toleranser som föreskrivs i de punkterna ändå tillämpas på summan av alla material som används i tillverkningen av en produkt och för vilka regeln i förteckningen i bilaga 22-03 för produkten i fråga föreskriver att sådana material måste vara helt framställda.

Artikel 49 – Bedömningsenhet

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[649] 1. Bedömningsenheten för tillämpning av bestämmelserna i detta underavsnitt ska vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemet.

2. När en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma HS-nummer ska varje enskild varupost beaktas för sig vid tillämpningen av bestämmelserna i detta underavsnitt.

3. Om förpackningen, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Harmoniserade systemet, klassificeras tillsammans med den produkt som den innehåller, ska den vid ursprungsbestämningen anses utgöra en helhet tillsammans med produkten.

Artikel 50 – Tillbehör, reservdelar och verktyg

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[650] Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med en utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon ska tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset fritt fabrik för utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet.

Artikel 51 – Sats

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[651] Sats enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 b i Harmoniserade systemet ska anses som ursprungsprodukter när alla produkter som ingår i satsen är ursprungsprodukter.

När en sats består av både ursprungsprodukter och icke-ursprungsprodukter ska dock hela satsen anses ha ursprungsstatus, om värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik.

Artikel 52 – Neutrala element

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[652] Vid fastställandet av om en produkt är en ursprungsprodukt ska ursprunget för följande element som kan ingå i tillverkningsprocessen inte beaktas:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Andra varor som inte ingår och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten.

Underavsnitt 3 – Regler om kumulation och förvaltning av materiallagertillämplig inom ramen för unionens allmänna preferenssystem

Artikel 53 – Bilateral kumulation

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[653] Bilateral kumulation ska medge att produkter med ursprung i unionen betraktas som material med ursprung i ett förmånsland när de införlivats i en produkt som tillverkats i det landet, förutsatt att behandlingen eller bearbetningen där är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 47.1.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artiklarna 41–52 i denna förordning och artikel 108 [1208] i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ska i tillämpliga delar gälla export från unionen till ett förmånsland för tillämpning av bilateral kumulation. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 54 – Kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[654] 1. Kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet ska medge att produkter med ursprung i de länderna betraktas som material med ursprung i ett förmånsland, förutsatt att behandlingen eller bearbetningen där är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 47.1.

2. Kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet ska inte gälla för produkter som omfattas av kapitlen 1–24 i Harmoniserade systemet.

Artikel 55 – Regional kumulation

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[655] 1. Regional kumulation ska tillämpas för följande fyra separata regionala grupper:

a) Grupp I: Brunei, Filippinerna, Indonesien, Kambodja, Laos, Malaysia, Myanmar/Burma/Myanmar, Thailand och Vietnam.

b) Grupp II: Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Peru och Venezuela.

c) Grupp III: Bangladesh, Bhutan, Indien, Maldiverna, Nepal, Pakistan och Sri Lanka.

d) Grupp IV: Argentina, Brasilien, Paraguay och Uruguay.

2. Regional kumulation mellan länder i samma grupp ska tillämpas enbart om följande villkor är uppfyllda:

a) De länder som är involverade i kumulationen är, vid den tidpunkt då produkten exporteras till unionen, förmånsländer för vilka förmånsordningen inte tillfälligt upphävts i enlighet med förordning (EU) nr 978/2012,

b) Vid regional kumulation mellan länderna i samma regionala grupp ska de ursprungsregler som fastställs i underavsnitt 2 gälla.

c) Länderna i den regionala gruppen har åtagit sig att

i) efterleva bestämmelserna i detta underavsnitt eller se till att de efterlevs,

ii) tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta underavsnitt både gentemot unionen och mellan dem själva.

d) Den regionala gruppens sekretariat eller ett annat behörigt gemensamt organ som företräder alla medlemmar i gruppen har meddelat kommissionen de åtaganden som avses i led c.

Vid tillämpning av led b ska, om den åtgärd som medför ursprung enligt del II i bilaga 22-03 [911] inte är densamma för alla länder som är involverade i kumulationen, ursprunget för produkter som exporteras från ett land till ett annat land i den regionala gruppen för tillämpning av regional kumulation fastställas på grundval av den regel som skulle tillämpas om produkterna exporterades till unionen.

Om länderna i den regionala gruppen har uppfyllt bestämmelserna i första stycket c och d före den 1 januari 2011, ska ett nytt åtagande inte krävas.

3. De material som anges i bilaga 22-04 [912] ska inte omfattas av regional kumulation enligt punkt 2 när

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

a) unionen inte tillämpar samma tullförmån för samtliga de länder som är involverade i kumulationen, och

b) de berörda materialen genom kumulation skulle omfattas av en tullbehandling som är förmånligare än den som skulle gälla vid direkt export till unionen.

4. Regional kumulation mellan förmånsländer i samma regionala grupp ska tillämpas endast på villkor att den behandling eller bearbetning som utförs i det förmånsland där materialen bearbetas ytterligare eller införlivas är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 47.1 och, i fråga om textilprodukter, även mer omfattande än de åtgärder som anges i bilaga 22–05 [913].

Om villkoret i första stycket inte är uppfyllt ska det land som ska anges som ursprungsland på det ursprungsbevis som utfärdas eller upprättas för export av produkter till unionen vara det land i den regionala grupp där den största andelen av värdet av de material som används vid tillverkningen av slutprodukten har ursprung.

5. På begäran av myndigheterna i ett förmånsland i grupp I eller myndigheterna i ett förmånsland i grupp III får kommissionen bevilja regional kumulation mellan länder i dessa grupper, förutsatt att kommissionen är övertygad om att följande villkor är uppfyllda:

a) De villkor som fastställs i punkt 2 a och b är uppfyllda.

b) De länder som ska ingå i denna regionala kumulation har åtagit sig, och gemensamt meddelat detta åtagande till kommissionen, att

i) efterleva eller säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i detta underavsnitt, underavsnitt 2 och övriga bestämmelser som gäller genomförandet av ursprungsreglerna, och

ii) tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta underavsnitt och underavsnitt 2 både gentemot unionen och mellan dem själva.

Den begäran som avses i första stycket ska underbyggas med bevisning för att villkoren i det stycket är uppfyllda. Begäran ska adresseras till kommissionen. Kommissionen ska besluta om begäran med beaktande av alla uppgifter rörande kumulationen som anses relevanta, inbegripet vilka material som ska kumuleras.

6. När regional kumulation mellan förmånsländer i grupp I eller grupp III beviljas, ska det medge att material med ursprung i ett land i en regional grupp ska betraktas som material med ursprung i ett land i den andra regionala gruppen när dessa material införlivas i en produkt som framställs där, förutsatt att behandlingen eller bearbetningen i det senare förmånslandet är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 47.1 och, i fråga om textilprodukter, även mer omfattande än de åtgärder som anges i bilaga 22–05.

Om villkoret i första stycket inte är uppfyllt ska det land som ska anges som ursprungsland på ursprungsbeviset för export av produkter till unionen vara det land som deltar i kumulationen där den största andelen av värdet av de material som används vid tillverkningen av slutprodukten har ursprung.

7. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) offentliggöra det datum då kumulation mellan länder i grupp I och grupp III enligt punkt 5 får verkan, de länder som är involverade i denna kumulation och, i tillämpliga fall, förteckningen över de material för vilka kumulation tillämpas.

8. Artiklarna 41–52 i denna förordning och artiklarna 108–111 [1208-1211] i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ska i tillämpliga delar gälla export från ett

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

förmånsland till ett annat för tillämpning av regional kumulation. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 56 – Utvidgad kumulation

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[656] 1. På begäran av ett förmånslands myndigheter får kommissionen bevilja utvidgad kumulation mellan ett förmånsland och ett land med vilket unionen har ett gällande frihandelsavtal enligt artikel XXIV i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), om följande villkor är uppfyllda:

a) De länder som är involverade i kumulationen har åtagit sig att efterleva bestämmelserna i detta underavsnitt, underavsnitt 2 och övriga bestämmelser som gäller genomförandet av ursprungsreglerna eller se till att de efterlevs, och att tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta underavsnitt och underavsnitt 2, både gentemot unionen och mellan dem själva.

b) Det berörda förmånslandet har meddelat kommissionen det åtagande som avses i led a.

Den begäran som avses i första stycket ska innehålla en förteckning över de material som berörs av kumulation och ska underbyggas med bevisning för att villkoren i första stycket a och b är uppfyllda. Begäran ska adresseras till kommissionen. När de berörda materialen ändras ska en ny begäran lämnas in.

Material som omfattas av kapitel 1–24 i Harmoniserade systemet får inte omfattas av utvidgad kumulation.

2. Vid utvidgad kumulation enligt punkt 1 ska de använda materialens ursprung och den tillämpliga typen av ursprungsbevis bestämmas i enlighet med reglerna i det relevanta frihandelsavtalet. Ursprunget för de produkter som ska exporteras till unionen ska bestämmas i enlighet med ursprungsreglerna i underavsnitt 2.

För att en framställd produkt ska få ursprungsstatus är det inte nödvändigt att de material som har ursprung i ett land med vilket unionen har ett frihandelsavtal och som använts i ett förmånsland vid tillverkning av den produkt som exporteras till unionen har genomgått tillräcklig behandling eller bearbetning, förutsatt att behandlingen eller bearbetningen i det berörda förmånslandet är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 47.1.

3. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) offentliggöra det datum då utvidgad kumulation får verkan, de länder som är involverade i denna kumulation och förteckningen över de material för vilka kumulation tillämpas.

Artikel 57 – Tillämpning av bilateral kumulation eller kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet i kombination med regional kumulation

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[657] När bilateral kumulation eller kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet används i kombination med regional kumulation ska den framställda produkten få ursprung i ett av länderna i den berörda regionala gruppen, bestämt enligt artikel 55.4 första och andra stycket eller, i tillämpliga fall, enligt artikel 55.6 första och andra stycket.

Artikel 58 – Bokföringsmässig uppdelning av unionsexportörers materiallager

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[658] 1. Om likvärdiga material med ursprungsstatus och icke-ursprungsstatus används i behandlingen eller bearbetningen av en produkt får medlemsstaternas tullmyndigheter på skriftlig begäran av ekonomiska aktörer etablerade i unionens tullområde tillåta att materialen förvaltas i unionen med hjälp av metoden med bokföringsmässig uppdelning utan att materialen lagras separat, när påföljande export till ett förmånsland inom ramen för bilateral kumulation ska ske.

2. Medlemsstaternas tullmyndigheter får bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 på de villkor som de anser lämpliga.

Tillståndet får beviljas endast om det vid användning av den metod som avses i punkt 1 kan säkerställas att den kvantitet framställda produkter som kan anses ha ursprung i unionen vid varje tidpunkt är densamma som det antal som skulle ha erhållits om lagren skilts åt fysiskt.

Om ett tillstånd beviljas, ska metoden tillämpas och dess användning dokumenteras på grundval av de allmänna redovisningsprinciper som gäller i unionen.

3. Den som beviljats tillstånd att använda den metod som avses i punkt 1 ska upprätta eller, till dess att systemet för registrerade exportörer börjar tillämpas, ansöka om ursprungsbevis för den kvantitet produkter som kan anses ha ursprung i unionen. På begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter ska tillståndshavaren lämna en redogörelse för hur kvantiteterna förvaltats.

4. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska övervaka hur det tillstånd som avses i punkt 1 används.

De får återkalla tillståndet om

- a) innehavaren på något sätt missbrukar tillståndet, eller
- b) innehavaren inte uppfyller något av de andra villkor som föreskrivs i detta underavsnitt, underavsnitt 2 och övriga bestämmelser som gäller genomförandet av ursprungsreglerna.

Underavsnitt 4 – Definition av begreppet ursprungsprodukter tillämplig inom ramen för ursprungsreglerna vid tillämpningen av bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier

Artikel 59 – Allmänna villkor

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[659] 1. Vid tillämpningen av de bestämmelser om förmånstull som unionen ensidigt antagit till förmån för vissa länder, grupper av länder eller territorier (nedan kallade *förmånsland eller förmånsterritorium*) ska, med undantag av de länder och territorier som avses i underavsnitt 2 i detta avsnitt och de utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med unionen, följande produkter anses ha sitt ursprung i ett förmånsland eller förmånsterritorium:

a) Produkter som helt framställts i detta förmånsland eller förmånsterritorium i enlighet med artikel 60.

b) Produkter som framställts i detta förmånsland eller förmånsterritorium och vid vilkas tillverkning andra produkter än de som avses i led a har använts, förutsatt att dessa produkter har genomgått tillräcklig behandling eller bearbetning i enlighet med artikel 61.

2. Vid tillämpningen av detta underavsnitt ska produkter med ursprung i unionen enligt punkt 3 i denna artikel som i ett förmånsland eller förmånsterritorium är föremål

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

för behandling eller bearbetning utöver den som beskrivs i artikel 62 anses ha ursprung i detta förmånsland eller förmånsterritorium.

3. Punkt 1 ska också i tillämpliga delar gälla för att bestämma ursprunget för de produkter som framställs i unionen.

Artikel 60 – Helt framställda produkter

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[660] 1. Följande produkter ska anses helt framställda i ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i unionen:

- a) Mineraliska produkter som utvunnits ur dess jord eller havsbotten.
- b) Vegetabiliska produkter som skördats där.
- c) Levande djur som fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som uppfötts där.
- e) Produkter som har erhållits från slaktade djur som har fötts och uppfötts där.
- f) Produkter från jakt och fiske som utövats där.
- g) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet utanför deras territorialvatten av dess fartyg.
- h) Produkter som tillverkats ombord på dess fabriksfartyg uteslutande av produkter som avses i led g.
- i) Begagnade föremål som samlats in där och som endast är lämpade för återvinning av råvaror.
- j) Avfall och skrot som uppkommit vid tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- k) Produkter som utvunnits från eller under havsbotten utanför dess territorialvatten, förutsatt att förmånslandet eller förmånsterritoriet eller en medlemsstat har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller lager under denna.
- l) Varor som har tillverkats där uteslutande av de produkter som anges i leden a–k.

2. Med *dess fartyg* och *dess fabriksfartyg* i punkt 1 g och h avses endast fartyg och fabriksfartyg som uppfyller följande villkor:

- a) De är registrerade i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i en medlemsstat.
- b) De för ett förmånslands eller förmånsterritoriums eller en medlemsstats flagg.
- c) De ägs till minst 50 % av medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstater eller av ett bolag med huvudkontor i det förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i en av medlemsstaterna, och vars direktör eller direktörer, styrelseordförande samt majoriteten av styrelseledamöterna är medborgare i det förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstaterna och vidare, i fråga om företag, vars kapital till minst hälften tillhör detta förmånsland eller förmånsterritorium eller medlemsstaterna eller offentliga organ eller medborgare i detta förmånsland eller förmånsterritorium eller i medlemsstaterna.
- d) Befälhavaren och övriga befäl på fartyg och fabriksfartyg är medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstaterna.
- e) Deras besättning består till minst 75 % av medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstaterna

3. Med begreppen *förmånsland* eller *förmånsterritorium* och *union* ska även avses det förmånslandets eller förmånsterritoriets eller medlemsstaternas territorialvatten.

4. Fartyg som är verksamma på öppna havet, inbegripet fabriksfartyg där den fångade fisken behandlas eller bearbetas ombord, ska anses ingå i det förmånslands

eller förmånsterritorium eller den medlemsstats territorium som de tillhör, förutsatt att de uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2.

Artikel 61 – Tillräckligt behandlade eller bearbetade produkter

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[661] Vid tillämpningen av artikel 59 ska produkter som inte är helt framställda i ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i unionen anses vara tillräckligt behandlade eller bearbetade under förutsättning att villkoren i förteckningen i bilaga 22-11 [914] är uppfyllda.

Dessa villkor anger i fråga om alla produkter som omfattas av detta underavsnitt den behandling eller bearbetning som måste utföras på icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen och tillämpas endast med avseende på sådana material.

Om en produkt, som erhållit ursprungsstatus därför att den uppfyller villkoren i förteckningen för denna produkt, används vid tillverkningen av en annan produkt, ska de tillämpliga villkoren för den produkt i vilken den införlivats inte vara tillämpliga på den, och ingen hänsyn ska tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts när den tillverkades.

Artikel 62 – Otillräcklig behandling eller bearbetning

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[662] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska följande åtgärder anses utgöra otillräcklig behandling eller bearbetning för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om kraven i artikel 61 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning, rengöring; avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilvaror.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning, partiell eller fullständig malning, polering eller glasering av spannmål eller ris.
- g) Tillsats av färg- eller smakämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av socker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammanföring av artiklar i satser).
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar eller uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande eller tryckande av märken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag; blandning av socker med något annat material.
- n) Enkel tillsats av vatten eller utspädning, dehydratisering eller denaturering av produkter.
- o) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
- p) Slakt av djur.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

q) En kombination av två eller flera av de åtgärder som anges i leden a–p.

2. Alla åtgärder som vidtas i antingen ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i unionen när det gäller en viss produkt ska beaktas tillsammans vid fastställande av huruvida den behandling eller bearbetning som produkten har genomgått ska anses vara otillräcklig i den mening som avses i punkt 1.

Artikel 63 – Bedömningsenhet

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[663] 1. Bedömningsenheten för tillämpning av bestämmelserna i detta underavsnitt ska vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemet.

Av detta följer att

a) när en produkt som är sammansatt av en grupp eller en sammanföring av artiklar klassificeras enligt ett enda HS-nummer utgörs bedömningsenheten av helheten,

b) när en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma HS-nummer ska varje produkt beaktas för sig vid tillämpningen av bestämmelserna i detta underavsnitt.

2. Om förpackningen, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Harmoniserade systemet, klassificeras tillsammans med den produkt som den innehåller, ska den vid ursprungsbestämningen anses utgöra en helhet tillsammans med produkten.

Artikel 64 – Allmän tolerans

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[664] 1. Genom undantag från bestämmelserna i artikel 61 får icke-ursprungsmaterial användas vid tillverkning av en viss produkt, förutsatt att deras totala värde inte överstiger 10 % av produktens pris fritt fabrik.

Om i förteckningen ett eller flera procenttal har angivits för icke-ursprungsmaterialets högsta värde får tillämpningen av första stycket inte medföra att dessa procenttal överskrids.

2. Punkt 1 får inte tillämpas på produkter som omfattas av kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet.

Artikel 65 – Tillbehör, reservdelar och verktyg

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[665] Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon ska tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset för ifrågavarande utrustning, maskin, apparat eller fordon, eller inte fakturerats särskilt.

Artikel 66 – Satser

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[666] Satser enligt definitionen i den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 i Harmoniserade systemet ska anses som ursprungsprodukter när alla produkter som ingår i satsen är ursprungsprodukter. Varor i satser som består av såväl ursprungsprodukter som icke-ursprungsprodukter ska dock i sin helhet anses vara ursprungsprodukter, förutsatt att värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik.

Artikel 67 – Neutrala element

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[667] För att avgöra om en produkt är en ursprungsprodukt eller ej, är det inte nödvändigt att bestämma ursprunget för följande, som kan ha använts vid dess tillverkning:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Varor som inte ingår och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten.

Underavsnitt 5 – Territoriella villkor tillämpliga inom ramen för ursprungsreglerna för tillämpningen av bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av unionen beträffande vissa länder eller territorier

Artikel 68 – Territorialprincip

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[668] De villkor som anges i underavsnitt 4 och i detta underavsnitt i fråga om erhållande av ursprungsstatus ska kontinuerligt uppfyllas i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i unionen.

Om ursprungsprodukter som exporterats från förmånslandet eller förmånsterritoriet eller unionen till ett annat land återinförs, ska de anses vara icke-ursprungsprodukter om det inte på ett för behöriga myndigheter tillfredsställande sätt kan visas att följande villkor är uppfyllda:

- a) Att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades.
- b) Att varorna inte har blivit föremål för någon åtgärd som är mer omfattande än vad som krävs för att bevara dem i gott skick under tiden i det landet eller under exporten.

Artikel 69 – Direkttransport

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[669] 1. Följande ska anses vara direkttransporterat från förmånslandet eller förmånsterritoriet till unionen eller från unionen till förmånslandet eller förmånsterritoriet:

- a) Produkter som transporteras utan att passera genom något annat lands territorium.
- b) Produkter som utgör en enda sändning och som transporteras genom andra länders territorier än förmånslandets eller förmånsterritoriets eller unionens, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring i dessa länder, förutsatt att produkterna kvarstår under tullmyndigheternas övervakning i transit- eller lagringslandet och att de inte genomgår annan behandling än lossning, omlastning eller någon åtgärd för att bevara dem i gott skick.

c) Produkter som transporteras utan avbrott i rörledningar genom ett annat territorium än det exporterande förmånslandets eller det exporterande förmånsterritoriets eller unionens territorium.

2. För att styrka att villkoren i punkt 1 b har uppfyllts ska för de behöriga tullmyndigheterna uppvisas något av följande:

- a) Ett enda transportdokument som gäller transporten från exportlandet genom transitlandet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

- b) Ett av tullmyndigheterna i transitlandet utfärdat intyg som innehåller
 - i) en exakt beskrivning av produkterna,
 - ii) datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller andra transportmedel som använts, och
 - iii) uppgift om de förhållanden under vilka produkterna befann sig i transitlandet.
- c) I avsaknad av ovanstående, styrkande handlingar av alla slag.

Artikel 70 – Utställningar

(Artikel 64.3 [164] i kodexen)

[670] 1. För ursprungsprodukter som har sänts från ett förmånsland eller förmånsterritorium till en utställning i ett annat land och som efter utställningen sålts för att importeras till unionen, ska vid importen beviljas de tullförmåner som avses i artikel 59, förutsatt att produkterna uppfyller de krav i underavsnitt 4 och detta underavsnitt som ger dem rätt att anses som produkter med ursprung i det förmånslandet eller förmånsterritoriet och förutsatt att det på ett för unionens behöriga tullmyndigheter tillfredsställande sätt visas

- a) att en exportör har sänt produkterna från förmånslandet eller förmånsterritoriet direkt till utställningslandet och ställt ut dem där,
- b) exportören har sålt eller på annat sätt överlåtit produkterna till en person i unionen,
- c) att produkterna under utställningen eller omedelbart därefter har sänts till unionen i samma skick som de sändes till utställningen, och
- d) att produkterna, sedan de sändes till utställningen, inte har använts för annat ändamål än för demonstration på utställningen.

2. Ett varucertifikat EUR.1 ska inges till unionens tullmyndigheter på vanligt sätt. Utställningens namn och adress ska anges i certifikatet. Vid behov får ytterligare underlag begäras om produkternas beskaffenhet och de villkor under vilka de har ställts ut.

3. Bestämmelserna i punkt 1 ska tillämpas på alla handels-, industri-, jordbruks- eller hantverksutställningar samt på mässor eller offentliga visningar av liknande karaktär under vilka produkterna kvarstår under tullkontroll, dock med undantag för sådana som i privat syfte anordnas i butiker eller affärslokaler för försäljning av utländska produkter.

Kapitel 2 – Varors värde för tulländamål

Artikel 71 – Förenkling

(Artikel 73 [173] i kodexen)

[671] 1. Det tillstånd som avses i artikel 73 i kodexen kan beviljas om följande villkor uppfylls:

- a) Tillämpningen av det förfarande som anges i artikel 166 [266] i kodexen skulle under rådande omständigheter medföra oproportionerligt höga administrativa kostnader.
- b) Det tullvärde som fastställs kommer inte att skilja sig avsevärt från det som fastställs i avsaknad av ett tillstånd.

2. Tillståndet ska beviljas på villkor att sökanden

- a) uppfyller kriteriet i artikel 39 a [139] i kodexen,

b) har ett bokföringssystem som är förenligt med de allmänt erkända redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där bokföringen förs och som underlättar revisionsbaserade tullkontroller; bokföringssystemet ska upprätthålla en historik över uppgifter som ger en verifieringskedja från den tidpunkt då data förs in i en fil.

c) har en administrativ organisation som motsvarar typen och omfattningen av verksamheten och som är lämplig för att hantera varuflödet samt har interna kontroller som gör det möjligt att upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

Avdelning III – Tullskuld och garantier

Kapitel 1 – Uppkomst av en tullskuld

Avsnitt 1 – Bestämmelser som gäller både tullskuld vid import och tullskuld vid export

Underavsnitt 1 – Regler för beräkning av import- eller exporttullbelopp

Artikel 72 – Beräkning av importtullbeloppet för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling

(Artikel 86.3 [186] i kodexen)

[672] 1. För att fastställa det importtullbelopp som ska tas ut på förädlade produkter i enlighet med artikel 86.3 i kodexen ska den kvantitet varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling och som anses förekomma i de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer fastställas i enlighet med punkterna 2–6.

2. Den kvantitativa fördelningsmetod som fastställs i punkterna 3 och 4 ska tillämpas i följande fall:

a) När endast ett slag av förädlade produkter erhålls genom förädlingsprocessen.

b) När olika slag av förädlade produkter erhålls genom förädlingsprocessen och om alla beståndsdelar eller delar till de varor som hänförts till förfarandet återfinns i var och en av dessa förädlade produkter.

3. I det fall som avses i punkt 2 a ska den kvantitet varor hänförda till förfarandet för aktiv förädling som anses förekomma i de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer fastställas genom att man tillämpar den procentsats som förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer utgör av den totala kvantiteten förädlade produkter som är resultatet av förädlingsprocessen på den totala kvantiteten varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling.

4. I det fall som avses i punkt 2 b ska den kvantitet varor hänförda till förfarandet för aktiv förädling som anses förekomma i de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer fastställas genom att man på den sammanlagda kvantitet varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling tillämpar en procentandel som beräknats genom att följande faktorer multipliceras:

a) Den procentandel som de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer utgör av den totala kvantiteten förädlade produkter av samma slag som är ett resultat av förädlingsprocessen.

b) Den procentandel som den totala kvantiteten förädlade produkter av samma slag, oavsett om en tullskuld uppkommit eller inte, utgör av den totala kvantiteten förädlade produkter som är ett resultat av förädlingsprocessen.

5. Kvantiteter av varor hänförda till förfarandet som förstörs och förloras under förädlingsprocessen, särskilt genom avdunstning, uttorkning, sublimering eller läckage, ska inte beaktas vid tillämpningen av den kvantitativa fördelningsmetoden.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

6. I andra fall än de som avses i punkt 2 ska den värdemässiga fördelningsmetoden tillämpas i enlighet med andra, tredje och fjärde stycket.

Den kvantitet varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling och som anses förekomma i de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer, ska fastställas genom att man på den sammanlagda kvantiteten varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling tillämpar en procentandel som beräknats genom att följande faktorer multipliceras:

a) Den procentandel som de förädlade produkter för vilka en tullskuld uppkommer utgör av det totala värdet på de förädlade produkter av samma slag som är ett resultat av förädlingsprocessen.

b) Den procentandel som det totala värdet på de förädlade produkterna av samma slag, oavsett om en tullskuld uppkommit eller inte, utgör av det totala värdet på samtliga förädlade produkter som är ett resultat av förädlingsprocessen.

Vid tillämpning av den värdemässiga fördelningsmetoden ska värdet på de förädlade produkterna fastställas på grundval av gällande priser fritt fabrik i unionens tullområde eller, där sådana priser fritt fabrik inte kan fastställas, de nuvarande försäljningspriserna i unionens tullområde för identiska eller liknande produkter. Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får inte användas för att fastställa värdet på förädlade produkter, om det inte fastställs att priserna inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

Om värdet på de förädlade produkterna inte kan fastställas enligt tredje stycket ska det fastställas med hjälp av någon annan rimlig metod.

Artikel 73 – Tillämpning av bestämmelserna om förfarandet för slutanvändning på förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling

(Artikel 86.3 [186] i kodexen)

[673] 1. Vid tillämpningen av artikel 86.3 i kodexen ska vid fastställandet av det importtullbelopp som motsvarar tullskulden för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling, de varor som hänförts till det förfarandet omfattas av tullfrihet eller nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning, som skulle ha tillämpats på dessa varor om de hade hänförts till förfarandet för slutanvändning enligt artikel 254 [354] i kodexen.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om följande villkor är uppfyllda:

a) Ett tillstånd att hänföra varorna till förfarandet för slutanvändning skulle kunna ha utfärdats.

b) Villkoren för tullfrihet eller nedsatt tullsats på grund av varornas särskilda användning skulle ha uppfyllts vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för att hänföra varor till förfarandet för aktiv förädling.

Artikel 74 – Tillämpning av förmånlig tullbehandling på varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling

(Artikel 86.3 [186] i kodexen)

[674] Vid tillämpningen av artikel 86.3 i kodexen ska, om de importerade varorna vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för hänförande av varor till förfarandet för aktiv förädling uppfyller villkoren för förmånlig tullbehandling inom tullkvoter eller tulltak, dessa varor omfattas av förmånlig tullbehandling som

föreskrivs för identiska varor vid tidpunkten för godtagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning.

Artikel 75 – Särskild importtull för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller ersättningsprodukter

(Artikel 86.5 [186] i kodexen)

[675] Om en särskild importtull ska tillämpas på förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för passiv förädling eller ersättningsprodukter, ska importtullbeloppet beräknas på grundval av tullvärdet för de förädlade produkterna vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning minus det statistiska värdet på de motsvarande temporärt exporterade varorna vid den tidpunkt då de hänfördes till förfarandet för passiv förädling, multiplicerat med det importtullbelopp som tillämpas på förädlade produkter eller ersättningsprodukter, dividerat med tullvärdet för de förädlade produkterna eller ersättningsprodukterna.

Artikel 76 – Undantag för beräkning av importtullbeloppet för förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling

(Artikel 86.3 och 86.4 [186] i kodexen)

[676] Artikel 86.3 i kodexen ska gälla utan en begäran från deklaranterna om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De förädlade produkter som framställts enligt förfarandet för aktiv förädling importerar direkt eller indirekt av den berörda tillståndshavaren inom en period på ett år efter deras återexport.

b) Varorna skulle, vid tidpunkten för godtagandet av tulldeklarationen för hänförande av varorna till förfarandet för aktiv förädling, ha omfattats av en jordbrukspolitisk eller handelspolitisk åtgärd, en provisorisk eller slutgiltig antidumpningstull, en utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning.

c) Ingen undersökning av de ekonomiska villkoren krävdes enligt artikel 166. Förordning 2018/1063.

Underavsnitt 2 – Tidsfrist för fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld

Artikel 77 – Tidsfrist för fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld under unionstransitering

(Artikel 87.2 [187] i kodexen)

[677] För varor som hänförts till förfarandet för unionstransitering ska den tidsfrist som avses i artikel 87.2 i kodexen vara någon av följande:

a) Sju månader från och med den dag då varorna senast skulle ha anmälts till destinationstullkontoret, såvida inte en ansökan om överföring av uppbörden av tullskulden före utgången av den tidsfristen skickades till den myndighet som ansvarar för den plats där, enligt den bevisning som erhållits av tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten, de händelser som gett upphov till tullskulden inträffade, varvid denna tidsfrist förlängs med högst en månad.

b) En månad från utgången av tidsfristen för den person som är ansvarig för förfarandet att inkomma med svar på en begäran om de uppgifter som krävs för att avsluta förfarandet, om tullmyndigheten i avgångsmedlemsstaten inte har underrättats

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

om varornas ankomst och den person som är ansvarig för förfarandet har lämnat otillräckliga uppgifter eller inga uppgifter.

Artikel 78 – Tidsfrist för fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld under transitering i enlighet med TIR-konventionen

(Artikel 87.2 [187] i kodexen)

[678] För varor som hänförts till transitering enligt tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet, inbegripet senare ändringar (TIR-konventionen), ska den tidsfrist som avses i artikel 87.2 i kodexen vara sju månader från och med den dag då varorna senast skulle ha anmälts till destinations- eller utförseltullkontoret.

Artikel 79 – Tidsfrist för fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld under transitering i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen

(Artikel 87.2 [187] i kodexen)

[679] För varor som hänförts till transitering enligt tullkonventionen om ATA-carnet för tillfällig införsel av varor, utfärdad i Bryssel den 6 december 1961, inbegripet senare ändringar (ATA-konventionen), eller konventionen om temporär import, inbegripet senare ändringar (Istanbulkonventionen) ska den tidsfrist som avses i artikel 87.2 i kodexen vara sju månader från och med den dag då varorna skulle ha anmälts till destinationstullkontoret.

Artikel 80 – Tidsfrist för fastställande av platsen för uppkomst av tullskuld i andra fall än transitering

(Artikel 87.2 [187] i kodexen)

[680] För varor som hänförts till ett annat särskilt förfarande än transitering eller för varor som är i tillfällig lagring, ska den tidsfrist som avses i artikel 87.2 i kodexen vara sju månader från utgången av någon av följande frister:

- a) Den föreskrivna fristen för avslutande av det särskilda förfarandet.
- b) Den föreskrivna fristen för slutförande av tullens övervakning av varor som omfattas av förfarandet för slutanvändning.
- c) Den föreskrivna fristen för slutförande av den tillfälliga lagringen.
- d) Den föreskrivna fristen för att slutföra befordran av varor som hänförts till tullagerförfarandet mellan olika platser i unionens tullområde när förfarandet inte har avslutats.

Kapitel 2 – Garanti för en potentiell eller befintlig tullskuld

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 81 – Fall där ingen garanti ska krävas för varor som hänförts till förfarandet för tillfällig införsel

(Artikel 89.8 c [189] i kodexen)

[681] Hänförande av varor till förfarandet för tillfällig införsel får inte omfattas av ett krav på att det ställs en garanti i följande fall:

- a) Om tulldeklarationen får lämnas muntligen eller genom någon annan handling som avses i artikel 141.

b) När det gäller material som används i internationell trafik av flygbolag, rederier eller järnvägsbolag eller leverantörer av posttjänster, förutsatt att materialen är försedda med särskiljande märkning.

c) När det gäller förpackningar som importeras tomma, förutsatt att de är försedda med outplånlig märkning som inte kan avlägsnas.

d) När den tidigare innehavaren av ett tillstånd för tillfällig införsel har deklarerat varorna för förfarandet för tillfällig införsel i enlighet med artikel 136 eller 139 och varorna därefter hänförs till förfarandet för tillfällig införsel för samma ändamål.

Artikel 82 – Garanti i form av ett åtagande från en borgensman

(Artiklarna 94 [194], 22.4 [122] och 6.3 a [106] i kodexen)

[682] 1. Om garantin ställs i form av ett åtagande från en borgensman och kan användas i mer än en medlemsstat, ska borgensmannen uppge en adress för delgivning eller utse ett ombud för delgivning i varje medlemsstat där garantin kan användas.

2. En återkallelse av ett godkännande av en borgensman eller av en borgensmans åtagande ska träda i kraft den sextonde dagen efter den dag då beslutet om återkallelse mottas eller anses ha mottagits av borgensmannen.

3. En borgensmans uppsägning av sitt åtagande ska träda i kraft den sextonde dagen efter den dag då borgensmannen anmäler uppsägningen till det tullkontor där garantin ställdes.

4. När en garanti som täcker en enskild transaktion (individuell garanti) ges i form av kuponger får det göras på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

5. De gemensamma uppgiftskraven för en borgensmans åtagande att ställa en individuell garanti, en individuell garanti med användning av kuponger eller en samlad garanti anges i bilagorna 32–01, 32–02 respektive 32–03. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 83 – Andra former av garantier än en kontant deposition eller ett åtagande från en borgensman

(Artikel 92.1 c [192] i kodexen)

[683] 1. Andra former av garantier än en kontant deposition eller ett åtagande från en borgensman ska vara följande:

a) Pantförskrivning, fastighetsinteckning eller någon annan rätt som är likvärdig en rätt som angår fast egendom.

b) Överlåtelse av en fordran, pantsättning av lös egendom, med eller utan överföring av besittningen eller pantförskrivning av säkerheter eller fordringar eller av bankböcker eller införingar i statsskuldregistret.

c) Erkännande av solidariskt betalningsansvar för hela skuldbeloppet av en tredje part, som tullmyndigheterna godkänt för detta ändamål, eller ingivande av en skuldväxel för vilken betalning garanteras av denna tredje part.

d) En kontant deposition eller ett betalningsmedel som anses som likvärdigt, i en annan valuta än euro eller i valutan för den medlemsstat där garantin krävs.

e) Deltagande i ett allmänt garantisystem som innebär betalning av ett bidrag och som administreras av tullmyndigheterna.

2. De former av garantier som avses i punkt 1 får inte godtas för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering.

3. Tullmyndigheterna ska godta de former av garantier som avses i punkt 1, i den mån dessa garantiformer godtas enligt nationell lagstiftning. *Förordning 2018/1063*.

Avsnitt 2 – Samlad garanti och undantag från skyldigheten att ställa en garanti**Artikel 84 – Nedsättning av nivån på den samlade garantin och undantag från skyldigheten att ställa en garanti**

(Artikel 95.2 [195] i kodexen)

[684] 1. Tillstånd att använda en samlad garanti med en nedsättning till 50 % av referensbeloppet ska beviljas om sökanden visar att denne uppfyller följande villkor:

a) Den sökandes bokföringssystem är förenligt med de allmänt erkända redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där bokföringen förs, medger revisionsbaserade tullkontroller och upprätthåller en registrering av data som tillhandahåller en verifieringskedja från den tidpunkt då data förs in i en fil.

b) Den sökande har en administrativ organisation som motsvarar verksamhetens typ och omfattning, är lämplig för att hantera varuflödet och har interna kontroller som kan förebygga, upptäcka och korrigera fel och förebygga och upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

c) Den sökande är inte föremål för ett konkursförfarande.

d) Under de tre år som föregår inlämningen av ansökan har den sökande fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor.

e) På grundval av tillgänglig bokföring och information för de tre år som föregår inlämningen av ansökan visar de sökande att de har en tillfredsställande ekonomisk ställning för att kunna fullgöra skyldigheter och åtaganden med hänsyn till affärsverksamhetens typ och omfattning, däribland att de inte har några negativa nettotillgångar, utom om de visas ha täckning.

f) Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/1118.

2. Tillstånd att använda en samlad garanti med en nedsättning till 30 % av referensbeloppet ska beviljas om sökanden visar att denne uppfyller följande villkor:

a) Den sökandes bokföringssystem är förenligt med de allmänt erkända redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där bokföringen förs, medger revisionsbaserade tullkontroller och upprätthåller en registrering av data som tillhandahåller en verifieringskedja från den tidpunkt då data förs in i en fil.

b) Den sökande har en administrativ organisation som motsvarar verksamhetens typ och omfattning, är lämplig för att hantera varuflödet och har interna kontroller som kan förebygga, upptäcka och korrigera fel och förebygga och upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

c) Den sökande ser till att berörda anställda har instruerats att informera tullmyndigheterna när problem med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.

d) Den sökande är inte föremål för ett konkursförfarande.

e) Under de tre år som föregår inlämningen av ansökan har den sökande fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor.

f) På grundval av tillgänglig bokföring och information för de tre år som föregår inlämningen av ansökan visar de sökande att de har en tillfredsställande ekonomisk ställning för att kunna fullgöra skyldigheter och åtaganden med hänsyn till affärsverksamhetens typ och omfattning, däribland att de inte har några negativa nettotillgångar, utom om de visas ha täckning.

g) Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/1118.

3. Undantag från skyldigheten att ställa en garanti ska beviljas om sökanden visar att denne uppfyller följande krav:

a) Den sökandes bokföringssystem är förenligt med de allmänt erkända redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där bokföringen förs, medger revisionsbaserade tullkontroller och upprätthåller en registrering av data som tillhandahåller en verifieringskedja från den tidpunkt då data förs in i en fil.

b) Den sökande ger tullmyndigheterna fysiskt tillträde till sitt bokföringssystem och, i tillämpliga fall, sin affärs- och transportbokföring.

c) Den sökandes logistiksystem identifierar varor som unions- eller icke-unionsvaror och, vid behov, varornas förvaringsplats.

d) Den sökande har en administrativ organisation som motsvarar verksamhetens typ och omfattning, är lämplig för att hantera varuflödet och har interna kontroller som kan förebygga, upptäcka och korrigera fel och förebygga och upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

e) Den sökande har i tillämpliga fall tillfredsställande rutiner för hantering av licenser och tillstånd som beviljats i enlighet med handelspolitiska åtgärder eller för handel med jordbruksprodukter.

f) Den sökande har tillfredsställande rutiner för arkivering av bokföring och uppgifter och för skydd mot informationsförluster.

g) Den sökande ser till att berörda anställda har instruerats att informera tullmyndigheterna när problem med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.

h) Den sökande har lämpliga säkerhetsåtgärder för att skydda sitt datorsystem mot obehörigt intrång och säkra sin dokumentation.

i) Den sökande är inte föremål för ett konkursförfarande.

j) Under de tre år som föregår inlämningen av ansökan har den sökande fullgjort sina ekonomiska skyldigheter avseende betalning av tullar och alla andra skatter eller avgifter som tas ut vid eller i samband med import eller export av varor.

k) På grundval av tillgänglig bokföring och information för de tre år som föregår inlämningen av ansökan visar de sökande att de har en tillfredsställande ekonomisk ställning för att kunna fullgöra skyldigheter och åtaganden med hänsyn till affärsverksamhetens typ och omfattning, däribland att de inte har några negativa nettotillgångar, utom om de visas ha täckning.

l) Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/1118.

3a. Vid kontrollen av om den sökande har tillfredsställande ekonomisk ställning för beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller undantag från skyldigheten att ställa en garanti i enlighet med punkterna 1 e, 2 f och 3 k, ska tullmyndigheterna beakta den sökandes förmåga att fullgöra sina skyldigheter att betala tullskulder och andra avgifter som kan uppkomma och som inte täcks av garantin.

I motiverade fall får tullmyndigheterna beakta risken för uppkomst av tullskulder och andra avgifter med hänsyn tagen till typ och omfattning av den sökandes affärsverksamhet och typ av varor för vilka garantin krävs.

3b. När villkoret om tillfredsställande ekonomisk ställning redan har bedömts vid tillämpning av det kriterium som anges i artikel 39 c i kodexen ska tullmyndigheterna endast kontrollera om den sökandes ekonomiska ställning motiverar ett beviljande av ett tillstånd att använda en samlad garanti till ett nedsatt belopp eller undantag från skyldigheten att ställa en garanti.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

4. Om den sökande har varit etablerad i mindre än tre år ska uppfyllandet av de villkor som anges i punkt 1 d och e, punkt 2 e och f samt punkt 3 j och k kontrolleras på grundval av tillgänglig bokföring och information. *Förordning 2018/1118*.

Avsnitt 3 – Bestämmelser om förfarandet för unionstransitering och förfarandet enligt Istanbulkonventionen och ATA-konventionen

Artikel 85 – Frigörande av borgensmannens skyldigheter enligt förfarandet för unionstransitering

(Artiklarna 6.2, 6.3 a [106] och 98 [198] i kodexen)

[685] 1. Om förfarandet för unionstransitering inte har avslutats ska tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten inom nio månader från den föreskrivna tidsfristen för anmälan av varorna till destinationstullkontoret underrätta borgensmannen om att förfarandet inte har avslutats.

2. Om förfarandet för unionstransitering inte har avslutats ska de i enlighet med artikel 87 [187] i kodexen fastställda tullmyndigheterna inom tre år från dagen för godtagandet av transiteringsdeklarationen underrätta borgensmannen om att denne är eller kan komma att bli skyldig att betala den skuld som denne ansvarar för med avseende på den berörda transiteringen enligt förfarandet för unionstransitering.

3. Om någon av de underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 inte sker inom föreskriven tid, ska borgensmannen befrias från sina åtaganden.

4. Om någon av dessa underrättelser sker ska borgensmannen informeras om uppbörd av tullskulden eller om avslutande av förfarandet.

5. De gemensamma uppgiftskraven för den underrättelse som avses i punkt 1 anges i bilaga 32-04 [919].

De gemensamma uppgiftskraven för den underrättelse som avses i punkt 2 anges i bilaga 32-05 [920].

6. I enlighet med artikel 6.3 a i kodexen får den underrättelse som avses i punkterna 1 och 2 sändas på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 86 – Betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning för varor som omfattas av en ATA-carnet och underrättelse om underlåtenhet att avstämpla CPD-carneter till en garanterande sammanslutning enligt förfarandet i ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen

(Artiklarna 6.2, 6.3 a [106] och 98 [198] i kodexen)

[686] 1. I fall av bristande efterlevnad av någon av skyldigheterna enligt en ATA-carnet eller CPD-carnet ska tullmyndigheterna reglera handlingarna om tillfällig införsel (betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning eller underrättelse om icke-avstämpling) i enlighet med artiklarna 9, 10 och 11 i bilaga A till Istanbulkonventionen eller, i tillämpliga fall, i enlighet med artiklarna 7, 8 och 9 i ATA-konventionen.

2. Beloppet av importtull och skatter som uppstår på grund av ett betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning ska beräknas med hjälp av en förlaga till avgiftsformulär.

3. De gemensamma uppgiftskraven för det betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning som avses i punkt 1 anges i bilaga 33-01 [921].

4. De gemensamma uppgiftskraven för den underrättelse om icke-avstämpling av CPD-carneter som avses i punkt 1 anges i bilaga 33-02 [922].

5. I enlighet med artikel 6.3 a i kodexen får ett betalningskrav gentemot en garanterande sammanslutning och en underrättelse om icke-avstämpling av CPD-

carheter skickas till den berörda garanterande sammanslutningen på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Kapitel 3 – Uppbörd och betalning av tull och återbetalning och eftergift av import- och exporttullbeloppet

Avsnitt 1 – Fastställande av import- eller exporttullbelopp, underrättelse om tullskuld och bokföring

Underavsnitt 1 – Underrättelse om tullskuld och betalningskrav från en garanterande sammanslutning

Artikel 87 – Metoder för underrättelse om tullskuld

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[687] Underrättelse om tullskuld enligt artikel 102 [202] i kodexen kan göras på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 88 – Befrielse från kravet på underrättelse om tullskuld

(Artikel 102.1 d [202] i kodexen)

[688] 1. Tullmyndigheterna kan frångå kravet på underrättelse om tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad enligt artikel 79 [179] eller 82 [182] i kodexen om det import- eller exporttullbelopp som berörs är mindre än tio euro.

2. Om tullskulden ursprungligen meddelades med ett import- eller exporttullbelopp som var mindre än det import- eller exporttullbelopp som ska betalas, kan tullmyndigheterna frångå kravet på underrättelse om tullskuld för skillnaden mellan dessa belopp, under förutsättning att den är mindre än tio euro.

3. Begränsningen på tio euro som avses i punkterna 1 och 2 ska gälla för varje uppbörd.

Avsnitt 2 – Betalning av import- eller exporttullbeloppet

Artikel 89 – Tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning vid ansökan om eftergift

(Artikel 108.3 a [208] i kodexen)

[689] 1. Tullmyndigheterna ska avbryta tidsfristen för betalning av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld tills de har fattat ett beslut om ansökan om eftergift, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) När en ansökan om eftergift enligt artikel 118 [218], 119 [219] eller 120 [220] i kodexen har ingetts kommer de villkor som föreskrivs i den relevanta artikeln sannolikt att uppfyllas.

b) När en ansökan om eftergift enligt artikel 117 [217] i kodexen har ingetts kommer de villkor som föreskrivs i artiklarna 117 och 45.2 [145] i kodexen sannolikt att uppfyllas.

2. Om de varor som är föremål för ansökan om eftergift inte längre står under tullövervakning vid tidpunkten för ansökan ska en garanti ställas.

3. Genom undantag från punkt 2 ska tullmyndigheterna inte kräva en garanti om det konstateras att en garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 90 – Tillfälligt upphörande av tidsfristen för betalning då varor ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten

(Artikel 108.3 b [208] i kodexen)

[690] Tullmyndigheterna ska avbryta tidsfristen för betalning av import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld när varorna fortfarande står under tullövervakning och ska förverkas, förstöras eller överlåtas till staten och tullmyndigheterna anser att villkoren för förverkande, förstöring eller överlåtelse sannolikt kommer att uppfyllas, tills ett slutgiltigt beslut om att förverka, förstöra eller överlåta dem fattas.

Artikel 91 – Tillfälligt upphävande av tidsfristen för betalning i händelse av tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad

(Artikel 108.3 c [208] i kodexen)

[691] 1. Tullmyndigheterna ska avbryta tidsfristen för betalning, för den person som avses i artikel 79.3 a [179] i kodexen, av det import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld när en tullskuld har uppkommit genom bristande efterlevnad som avses i artikel 79 i kodexen, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Åtminstone en annan gäldenär har identifierats i enlighet med artikel 79.3 b eller c i kodexen.

b) Import- eller exporttullbeloppet har meddelats till den gäldenär som avses i led a i enlighet med artikel 102 [202] i kodexen.

c) Den person som avses i artikel 79.3 a i kodexen anses inte som gäldenär i enlighet med artikel 79.3 b eller c i kodexen och varken bedrägligt beteende eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas den personen.

2. Ett tillfälligt upphörande beviljas på det villkoret att den person till förmån för vilken det beviljas ställer en garanti för det import- eller exporttullbelopp det rör sig om, utom i något av följande fall:

a) En garanti som täcker hela det import- eller exporttullbelopp det rör sig om finns redan och borgensmannen har inte befriats från sina åtaganden.

b) Det fastställs på grundval av en dokumenterad bedömning att kravet på en garanti sannolikt skulle åsamka gäldenären allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

3. Det tillfälliga upphörandet ska vara högst ett år. Tullmyndigheterna kan dock förlänga det tillfälliga upphörandet om det finns berättigade skäl.

Avsnitt 3 – Återbetalning och eftergift

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser och förfarande

Artikel 92 – Ansökan om återbetalning eller eftergift

(Artiklarna 6.3 a [106], 22.1 [122] och 103 [203] i kodexen)

[692] 1. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska en ansökan om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar som avses i artikel 116 [216] i kodexen inges till den behöriga tullmyndigheten i den medlemsstat där underrättelse om tullskuld skett.

2. Den ansökan som avses i punkt 1 kan inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik enligt bestämmelserna i den berörda medlemsstaten.

Artikel 93 – Kompletterande uppgifter när varor är belägna i en annan medlemsstat

(Artikel 6.2 och 6.3 a [106] i kodexen)

[693] De gemensamma uppgiftskraven för begäran om kompletterande uppgifter när varor är belägna i en annan medlemsstat anges i bilaga 33-06 [926].

Den begäran om kompletterande uppgifter som avses i första stycket kan inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 94 – Metoder för underrättelse om beslut om återbetalning eller eftergift

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[694] Beslut om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttull kan delges den berörda personen på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 95 – Gemensamma uppgiftskrav avseende formaliteter när varor är belägna i en annan medlemsstat

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[695] De gemensamma uppgiftskraven för att svara på begäran om uppgifter rörande fullgörande av formaliteter, om ansökan om återbetalning eller eftergift avser varor som är belägna i en annan medlemsstat än den där underrättelse om tullskuld skedde, anges i bilaga 33-07 [927].

Artikel 96 – Metoder för att sända in uppgifter om fullgörande av formaliteter när varor är belägna i en annan medlemsstat

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[696] Det svar som avses i artikel 95 kan inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 97 – Förlängning av tidsfristen för att fatta ett beslut om återbetalning eller eftergift

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[697] 1. När artikel 116.3 första stycket i kodexen eller artikel 116.3 andra stycket b i kodexen är tillämplig ska tidsfristen för att fatta ett beslut om återbetalning eller eftergift upphöra tillfälligt till dess att den berörda medlemsstaten har mottagit underrättelse om kommissionens beslut eller underrättelse från kommissionen om att ärendet sänts tillbaka av de skäl som anges i artikel 98.6 i denna förordning.

2. När artikel 116.3 andra stycket b i kodexen är tillämplig ska tidsfristen för att fatta ett beslut om återbetalning eller eftergift upphöra tillfälligt till dess att den berörda medlemsstaten har mottagit delgivning av kommissionens beslut i det andra fall där faktiska och rättsliga omständigheter är jämförbara.

3. Om beslutet om återbetalning eller eftergift kan påverkas av utfallet av en eller flera av följande pågående administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden, får tidsfristen för att fatta beslutet om återbetalning eller eftergift, med sökandens samtycke, förlängas enligt följande:

a) Om ett mål rörande identiska eller jämförbara sakfrågor eller rättsfrågor är under prövning vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får tidsfristen för att fatta ett beslut om återbetalning eller eftergift förlängas för en period som ska löpa ut senast 30 dagar efter den dag då domstolens dom meddelades.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Om beslutet om återbetalning eller eftergift är beroende av utfallet av en begäran om efterkontroll av förmånsursprungsbevis som gjorts i enlighet med artikel 109 [1209], 110 [1210] eller 125 [1225] i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 eller i enlighet med det berörda förmånsavtalet, får tidsfristen för att fatta beslutet om återbetalning eller eftergift förlängas under den tid som kontrollförfarandet varar enligt vad som anges i artikel 109, 110 eller 125 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 eller i det berörda förmånsavtalet och i vart fall i högst 15 månader från den dag då begäran skickades.

c) Om beslutet om återbetalning eller eftergift är beroende av utfallet av ett samrådsförfarande som syftar till att på unionsnivå säkerställa en korrekt och enhetlig klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av varors ursprung i enlighet med artikel 23.2 [1123] i genomförandeförordning (EU) 2015/2447, får tidsfristen för att fatta beslutet om återbetalning eller eftergift förlängas för en period som ska löpa ut senast 30 dagar efter dagen för kommissionens underrättelse i enlighet med artikel 23.3 i den genomförandeförordningen om att upphörandet med att fatta beslut om bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked dragits tillbaka. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 2 – Beslut som ska fattas av kommissionen

Artikel 98 – Vidarebefordran av ärendet till kommissionen för beslut

(Artikel 116.3 [216] i kodexen)

[698] 1. Medlemsstaten ska underrätta den berörda personen om sin avsikt att vidarebefordra ärendet till kommissionen före vidarebefordran och ge den berörda personen 30 dagar att underteckna en förklaring som intygar att denne har kunnat ta del av handlingarna och anger att denne inte har några uppgifter att lägga till dessa eller anger alla ytterligare uppgifter som enligt personen i fråga bör finnas med. Om den berörda personen inte inger denna förklaring inom denna frist på 30 dagar ska den berörda personen anses ha tagit del av handlingarna och inte ha något att tillägga.

2. När en medlemsstat vidarebefordrar ett ärende till kommissionen för beslut i de fall som avses i artikel 116.3 i kodexen ska handlingarna åtminstone omfatta följande:

- a) En sammanfattning av ärendet.
- b) Närmare upplysningar som fastställer att de villkor som anges i artikel 119 [219] eller 120 [220] i kodexen är uppfyllda.
- c) Den förklaring som avses i punkt 1 eller en förklaring från medlemsstaten som intygar att den berörda personen anses ha tagit del av handlingarna och inte har något att tillägga.

3. Kommissionen ska bekräfta mottagandet av handlingarna för den berörda medlemsstaten så snart den har mottagit dem.

4. Kommissionen ska inom femton dagar efter dagen för mottagandet av handlingarna lämna en sammanfattning av ärendet enligt punkt 2 a till alla medlemsstater.

5. Om de uppgifter som översänds av medlemsstaten inte är tillräckliga för att kommissionen ska kunna fatta ett beslut får kommissionen begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten.

6. Kommissionen ska återsända ärendet till medlemsstaten och ärendet ska anses aldrig ha lämnats in till kommissionen i följande fall:

- a) Ärendehandlingarna är uppenbarligen ofullständiga eftersom de inte innehåller något som skulle motivera att det prövas av kommissionen.

b) Ärendet borde, i enlighet med artikel 116.3 andra stycket i kodexen, inte ha vidarebefordrats till kommissionen.

c) Medlemsstaten har till kommissionen översänt nya uppgifter som är av den arten att de väsentligt ändrar framställningen av sakförhållandena eller den rättsliga bedömningen av ärendet medan kommissionen ännu håller på att granska ärendet.

Artikel 99 – Rätten för den berörda personen att höras

(Artikel 116.3 [216] i kodexen)

[699] 1. När kommissionen avser att fatta ett negativt beslut i de fall som avses i artikel 116.3 i kodexen, ska den meddela den berörda personen sina invändningar skriftligen tillsammans med en hänvisning till alla de dokument och de uppgifter som den grundar sina invändningar på. Kommissionen ska underrätta den berörda personen om dennes rätt att få tillgång till ärendehandlingarna.

2. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt och om sändandet av det meddelande som avses i punkt 1.

3. Den berörda personen ska ges tillfälle att skriftligen framföra sina synpunkter till kommissionen inom en period av 30 dagar från den dag då personen i fråga har mottagit det meddelande som avses i punkt 1.

Artikel 100 – Tidsfrister

(Artikel 116.3 [216] i kodexen)

[700] 1. Kommissionen ska fatta beslut om huruvida återbetalning eller eftergift är motiverad inom nio månader från och med den dag då den mottog de ärendehandlingar som avses i artikel 98.1.

2. Om kommissionen finner det nödvändigt att begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten enligt artikel 98.5, ska den period som avses i punkt 1 förlängas med samma tidsperiod som perioden mellan den dag då kommissionen sände en begäran om ytterligare uppgifter och den dag då den mottog dessa uppgifter. Kommissionens ska underrätta den berörda personen om förlängningen.

3. Om kommissionen gör egna efterforskningar för att kunna fatta ett beslut ska den period som avses i punkt 1 förlängas med den tid som krävs för att slutföra efterforskningarna. Denna förlängning får dock inte överstiga nio månader. Kommissionen ska underrätta medlemsstaten och den berörda personen om den dag då efterforskningarna inleds respektive avslutas.

4. Om kommissionen avser att fatta ett negativt beslut som avses i artikel 99.1 ska den period som avses i punkt 1 förlängas med 30 dagar.

Artikel 101 – Underrättelse om beslut

(Artikel 116.3 [216] i kodexen)

[701] 1. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sitt beslut snarast möjligt och i alla händelser inom 30 dagar efter utgången av den period som anges i artikel 100.1.

2. Den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut ska utfärda ett beslut på grundval av det kommissionsbeslut som meddelats i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaten för den myndighet som är behörig att fatta beslut ska underrätta kommissionen om detta genom att sända en kopia av det berörda beslutet.

3. Om ett beslut i de ärenden som avses i artikel 116.3 i kodexen är förmånligt för den berörda personen, kan kommissionen närmare ange på vilka villkor

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

tullmyndigheterna ska återbetala eller efterge tullar i andra fall med jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter.

Artikel 102 – Följderna av underlåtenhet att fatta eller meddela ett beslut

(Artikel 116.3 [216] i kodexen)

[702] Om kommissionen inte fattar ett beslut inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 100, eller underlåter att meddela ett beslut till den berörda medlemsstaten inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 101.1, ska den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut fatta ett beslut som är förmånligt för den berörda personen.

Kapitel 4 – Upphörande av tullskuld

Artikel 103 – Underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på ett korrekt genomförande av ett tullförfarande

(Artikel 124.1 h i) [224] i kodexen)

[703] Följande situationer ska anses som en underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på ett korrekt genomförande av tullförfarandet:

a) Om en tidsfrist överskrids med en tidsperiod som inte är längre än den förlängning av tidsfristen som skulle ha beviljats om en ansökan om den förlängningen hade gjorts.

b) Om en tullskuld har uppkommit för varor som hänförts till ett särskilt förfarande eller i tillfällig lagring enligt artikel 79.1 [179] a eller c i kodexen och om dessa varor senare övergått till fri omsättning.

c) Om tullövervakningen därefter har återställts för varor som inte formellt ingår i ett transiteringsförfarande, men som tidigare varit i tillfällig lagring eller hänförts till ett särskilt förfarande tillsammans med varor som formellt hänförts till det transiteringsförfarandet.

d) När det gäller varor som har hänförts till ett annat särskilt förfarande än för transitering och frizoner eller för varor som är i tillfällig lagring, när ett fel har begåtts beträffande uppgifterna i den tulldeklaration som avslutar förfarandet eller slutför den tillfälliga lagringen, förutsatt att felet inte påverkar avslutandet av förfarandet eller slutförandet av den tillfälliga lagringen.

e) Om en tullskuld har uppkommit enligt artikel 79.1 a eller b i kodexen, förutsatt att den berörda personen underrättar de behöriga tullmyndigheterna om den bristande efterlevnaden antingen innan underrättelse om tullskuld har skett eller innan tullmyndigheterna har underrättat den berörda personen om sin avsikt att utföra en kontroll.

Avdelning IV – Införsel av varor i unionens tullområde

Kapitel 1 – Summarisk införseldeklaration

Artikel 104 – Befrielse från kravet att inge en summarisk införseldeklaration

(Artikel 127.2 b [227] i kodexen)

[704] 1. Kravet på en summarisk införseldeklaration ska frångås för följande varor:

a) Elektrisk energi.

b) Varor som förs in via rörledning.

c) Brevförsändelser.

d) Bohag enligt definitionen i artikel 2.1 d i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

(Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [102]), förutsatt att det inte transporteras enligt ett transportavtal.

e) Varor för vilka en muntlig tulldeklaration är tillåten i enlighet med artiklarna 135 och 136.1, förutsatt att de inte transporteras enligt ett transportavtal.

f) Varor som avses i artikel 138 b–d eller artikel 139.1 och som anses vara deklarerade i enlighet med artikel 141, förutsatt att de inte transporteras enligt ett transportavtal.

g) Varor som en resande medför i sitt personliga bagage.

h) Varor som befordras upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i det nordatlantiska fördraget om deras styrkors status, undertecknat i London den 19 juni 1951.

i) Vapen och militär utrustning som förs in i unionens tullområde av myndigheter som ansvarar för en medlemsstats militära försvar, i militär transport eller i transport som bara används av militära myndigheter.

j) Följande varor som förs in i unionens tullområde direkt från offshoreanläggningar som drivs av en person etablerad i unionens tullområde:

i) Varor som införlivats i sådana offshoreanläggningar i samband med deras uppförande, reparation, underhåll eller ombyggnad.

ii) Varor som använts för att monteras på eller utrusta dessa offshoreanläggningar.

iii) Förnödenheter som ska användas eller förbrukas på offshoreanläggningar.

iv) Icke-farligt avfall från sådana offshoreanläggningar.

k) Varor som omfattas av befrielse enligt Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963, andra konsulära konventioner eller New Yorkkonventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag.

l) Följande varor ombord på fartyg och luftfartyg:

i) Varor som har levererats för att införlivas som delar i eller tillbehör till dessa fartyg och luftfartyg.

ii) Varor för drift av motorer, maskiner eller annan utrustning i dessa fartyg eller luftfartyg.

iii) Livsmedel och andra produkter avsedda för konsumtion eller försäljning ombord.

m) Varor som förts in i unionens tullområde från Ceuta och Melilla, Gibraltar, Helgoland, Republiken San Marino, Vatikanstaten, kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de italienska delar av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.

n) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet utanför unionens tullområde av unionsfiskefartyg.

o) Fartyg, och varor som transporteras på dessa, som endast har kommit in på en medlemsstats territorialvatten för att ta ombord förnödenheter utan att ansluta sig till någon hamnanläggning.

p) Varor som omfattas av ATA- eller CPD-carneter förutsatt att de inte transporteras enligt ett transportavtal.

2. Kravet på en summarisk införseldeklaration för varor i postförsändelser vars vikt inte överstiger 250 gram ska frångås fram till och med den 31 december 2020.

När varor i postförsändelser vars vikt överstiger 250 gram förs in i unionens tullområde men inte omfattas av en summarisk införseldeklaration ska sanktioner inte

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

tillämpas. En riskanalys ska utföras när varorna anmäls och, om en sådan finns tillgänglig, på grundval av en deklaration för tillfällig lagring eller en tulldeklaration som omfattar dessa varor.

Senast den 31 december 2020 ska kommissionen se över situationen vad gäller varor i postförsändelser enligt denna punkt i syfte att göra sådana anpassningar som verkar nödvändiga med hänsyn till postoperatörers användning av elektroniska medel för befordran av varor.

3. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppdateras, ska punkt 2 i denna artikel inte tillämpas och kravet på ingivande av en summarisk införseldeklaration frångås för varor i postförsändelser.

4. Till den dag då det importkontrollsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU uppdateras, ska kravet på ingivande av en summarisk införseldeklaration frångås för varor i en sändning vars egentliga värde inte överstiger 22 euro, förutsatt att tullmyndigheterna med den ekonomiska aktörens samtycke godtar att utföra en riskanalys på grundval av de uppgifter som finns i eller tillhandahålls av det system som används av den ekonomiska aktören. *Förordning 2016/341*.

Artikel 105 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid sjötransport

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[705] När varor förs in i unionens tullområde sjövägen ska den summariska införseldeklarationen inges inom följande tidsfrister:

a) För last i containrar, utom när led c eller d är tillämpligt: senast 24 timmar innan varorna lastas på det fartyg med vilket de ska föras in i unionens tullområde.

b) För fraktgods i bulk eller partier, utom när led c eller d är tillämpligt: senast fyra timmar före fartygets ankomst till den första hamnen för införsel i unionens tullområde.

c) Senast två timmar före fartygets ankomst till den första hamnen för införsel i unionens tullområde när det gäller varor som kommer från något av följande:

- i) Grönland.
- ii) Färöarna.
- iii) Island.
- iv) Hamnar i Östersjön, Nordsjön, Svarta havet och Medelhavet.
- v) Alla hamnar i Marocko.

d) För befordran, utom när led c är tillämpligt, mellan ett territorium utanför unionens tullområde och de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira eller Kanarieöarna och när resan varar mindre än 24 timmar: senast två timmar före ankomst till den första hamnen för införsel i unionens tullområde.

Artikel 106 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid lufttransport

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[706] 1. När varor förs in i unionens tullområde med luftfartyg ska den summariska införseldeklarationen inges så snart som möjligt.

Minimiuppsättningen av uppgifter i den summariska införseldeklarationen ska inges senast innan varorna lastas på det luftfartyg med vilket de ska föras in i unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

2. Om endast minimiuppsättningen av uppgifter i den summariska införseldeklarationen har lämnats inom den tidsfrist som avses i punkt 1 andra stycket, ska övriga uppgifter tillhandahållas inom följande tidsfrister:

a) För flygningar med en varaktighet på mindre än fyra timmar: senast vid tidpunkten för luftfartygets faktiska avgång.

b) För övriga flygningar: minst fyra timmar före luftfartygets ankomst till den första flygplatsen i unionens tullområde.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel och till den dag då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska den summariska införseldeklarationen inges inom följande tidsfrister:

a) För flygningar med en varaktighet på mindre än fyra timmar: senast vid tidpunkten för luftfartygets faktiska avgång.

b) För flygningar med en varaktighet på minst fyra timmar: minst fyra timmar före luftfartygets ankomst till den första flygplatsen i unionens tullområde. *Förordning 2016/341.*

Artikel 107 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid järnvägstransport

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[707] När varor förs in i unionens tullområde på järnväg ska den summariska införseldeklarationen inges inom följande tidsfrister:

a) När tåg färden från den senaste station där tåget bildas i ett tredjeland till tullkontoret för första införsel tar mindre än två timmar: senast en timme före varornas ankomst till den plats där det tullkontoret är behörigt.

b) I alla andra fall: senast två timmar före varornas ankomst till den plats där tullkontoret för första införsel är behörigt.

Artikel 108 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid vägtransport

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[708] När varor förs in i unionens tullområde på väg ska den summariska införseldeklarationen inges senast en timme före varornas ankomst till den plats där tullkontoret för första införsel är behörigt.

Artikel 109 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid transport på inre vattenvägar

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[709] När varor förs in i unionens tullområde på inre vattenvägar ska den summariska införseldeklarationen inges senast två timmar före varornas ankomst till den plats där tullkontoret för första införsel är behörigt.

Artikel 110 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid kombinerad transport

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[710] När varorna förs in i unionens tullområde ombord på ett transportmedel som i sig självt transporteras på ett aktivt transportmedel, ska tidsfristen för ingivande av den summariska införseldeklarationen vara den tidsfrist som gäller för det aktiva transportmedlet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 111 – Tidsfrister för att inge den summariska införseldeklarationen vid force majeure

(Artikel 127.3 och 127.7 [227] i kodexen)

[711] De tidsfrister som anges i artiklarna 105–109 ska inte gälla vid fall av force majeure.

Artikel 112 – Lämnande av uppgifter för den summariska införseldeklarationen av andra personer i särskilda fall när det gäller transport till sjöss eller på inre vattenvägar

(Artikel 127.6 [227] i kodexen)

[712] 1. När det vid transport till sjöss eller på inre vattenvägar för samma varor finns ett eller flera ytterligare transportavtal som omfattas av ett eller flera konossement och som har ingåtts av en eller flera andra personer än fraktföraren, och den person som utfärdar konossementet inte tillgängliggör de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen för den avtalspartner som utfärdar ett konossement till honom eller henne, eller till den avtalspart med vilken personen slutit ett samlastningsavtal för varor, ska den person som inte gör de nödvändiga uppgifterna tillgängliga tillhandahålla dessa uppgifter till tullkontoret för första införsel i enlighet med artikel 127.6 i kodexen.

Om den mottagare som anges i det konossement som inte har några bifogade underliggande konossement inte tillhandahåller de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen till den person som utfärdar konossementet, ska mottagaren lämna dessa uppgifter till tullkontoret för första införsel.

2. Varje person som lämnar de uppgifter som avses i artikel 127.5 i kodexen ska ansvara för de uppgifter som han eller hon har lämnat i enlighet med artikel 15.2 [115] a och b i kodexen.

3. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska punkterna 1 och 2 i denna artikel inte tillämpas. *Förordning 2016/341*.

Artikel 113 – Andra personers lämnande av uppgifter för summariska införseldeklarationer i särskilda fall när det gäller lufttransport

(Artikel 127.6 [227] i kodexen)

[713] 1. När det vid lufttransport för samma varor finns ett eller flera ytterligare transportavtal som omfattas av en eller flera flygfraktsedlar och som har ingåtts av en eller flera andra personer än fraktföraren, och den person som utfärdar flygfraktsedeln inte tillgängliggör de uppgifter som krävs för den summariska införseldeklarationen för den avtalspartner som utfärdar en flygfraktsedel till honom/henne eller till den avtalspart med vilken personen har slutit ett samlastningsavtal för varor, ska den person som inte gör de nödvändiga uppgifterna tillgängliga tillhandahålla dessa uppgifter till tullkontoret för första införsel i enlighet med artikel 127.6 i kodexen.

2. När varor vid lufttransporter befordras i enlighet med bestämmelserna i Världspostförbundetens akter och postoperatören inte tillgängliggör de uppgifter som krävs för en summarisk införseldeklaration för fraktföraren, ska postoperatören lämna dessa upplysningar till tullkontoret för första införsel i enlighet med artikel 127.6 i kodexen.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

3. Varje person som lämnar de uppgifter som avses i artikel 127.5 i kodexen ska ansvara för de uppgifter som han eller hon har lämnat i enlighet med artikel 15.2 [115] a och b i kodexen.

4. Till de respektive datum då det importkontrollsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska punkterna 1–3 i denna artikel inte tillämpas. *Förordning 2016/341*.

Kapitel 2 – Varors ankomst

Artikel 114 – Handel med särskilda skatteområden

(Artikel 1.3 [101] i kodexen)

[714] 1. Medlemsstaterna ska tillämpa artiklarna 115–118 i denna förordning och artiklarna 133–152 [233–252] i kodexen för unionsvaror som förs från eller till ett särskilt skatteområde till eller från en annan del av unionens tullområde, vilken inte är ett särskilt skatteområde och vilken inte är belägen inom samma medlemsstat.

2. Om unionsvaror sänds från ett särskilt skatteområde till en annan del av unionens tullområde, vilken inte är ett särskilt skatteområde men vilken är belägen inom samma medlemsstat, ska de anmälas till tullen omedelbart vid ankomsten till denna andra del av unionens tullområde. Efter godkännande av tullmyndigheten i den berörda medlemsstaten får varorna dock anmälas vid det utsedda tullkontoret eller vid någon annan plats som anvisats eller godkänts av den tullmyndigheten innan de avsändes från det särskilda skatteområdet.

Varorna ska anmälas till tullen av den person som för in dem till den andra delen av unionens tullområde eller av den person i vars namn eller på vars vägnar varorna förs in till den delen av unionens tullområde.

3. Om unionsvaror sänds från en del av unionens tullområde, vilken inte är ett särskilt skatteområde, till ett särskilt skatteområde inom samma medlemsstat, ska de anmälas till tullen omedelbart vid ankomsten till det särskilda skatteområdet. Efter godkännande av tullmyndigheten i den berörda medlemsstaten får varorna dock anmälas vid det utsedda tullkontoret eller vid någon annan plats som anvisats eller godkänts av den tullmyndigheten innan de avsändes från avsändningsplatsen.

Varorna ska anmälas av den person som för in dem till det särskilda skatteområdet eller av den person i vars namn eller på vars vägnar varorna förs in till det särskilda skatteområdet.

4. Unionsvaror som avses i punkterna 2 och 3 ska endast omfattas av tullbestämmelserna i enlighet med artikel 134 i denna förordning. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 115 – Godkännande av en plats för anmälan av varor till tullen och tillfällig lagring

(Artiklarna 139.1 [239] och 147.1 [247] i kodexen)

[715] 1. En annan plats än det behöriga tullkontoret får godkännas för anmälan av varor om följande villkor är uppfyllda:

a) Kraven i artikel 148.2 och 148.3 [248] i kodexen och i artikel 117 i denna förordning är uppfyllda.

b) Varorna deklarerats för ett tullförfarande eller återexporteras senast tre dagar efter det att de har anmälts eller, när det gäller en godkänd mottagare som avses i artikel 233.4 b i kodexen, senast sex dagar efter det att de har anmälts, såvida inte

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

tullmyndigheterna kräver att varorna ska undersökas i enlighet med artikel 140.2 [240] i kodexen.

Om platsen redan är godkänd för drift av anläggningar för tillfällig lagring ska det godkännandet inte krävas.

2. En annan plats än en anläggning för tillfällig lagring får godkännas för tillfällig lagring av varor om följande villkor är uppfyllda:

a) Kraven i artikel 148.2 och 148.3 i kodexen och i artikel 117 är uppfyllda.

b) Varorna deklarerats för ett tullförfarande eller återexporteras senast tre dagar efter det att de har anmälts eller, när det gäller en godkänd mottagare som avses i artikel 233.4 b i kodexen, senast sex dagar efter det att de har anmälts, såvida inte tullmyndigheterna kräver att varorna ska undersökas i enlighet med artikel 140.2 i kodexen. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 116 – Bokföring

(Artikel 148.4 [248] i kodexen)

[716] 1. Den bokföring som avses i artikel 148.4 i kodexen ska innehålla följande information och uppgifter:

a) Referensuppgifter om den berörda deklarationen för tillfällig lagring för de lagrade varorna och referensuppgifter om motsvarande upphörande av tillfällig lagring.

b) Datum och uppgifter för identifiering av tulldokument avseende de lagrade varorna och övriga dokument som rör den tillfälliga lagringen av varorna.

c) Uppgifter, identifieringsnummer, antal och slag, varornas kvantitet och sedvanlig handelsbeskrivning eller teknisk beskrivning av varorna och, i relevanta fall, de identifieringsmärken på containern som krävs för identifiering av varorna.

d) Förvaringsplats för varor och uppgifter om varje befordran av varor.

e) Varornas tullstatus.

f) Uppgifter om former av hantering enligt artikel 147.2 [247] i kodexen.

g) Vid befordran av varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring som är belägna i olika medlemsstater: uppgifter om varornas ankomst till anläggningarna för tillfällig lagring i destinationslandet.

Om bokföringen inte är en del av den huvudsakliga bokföringen för tulländamål ska bokföringen hänvisa till den huvudsakliga bokföringen för tulländamål.

2. Tullmyndigheterna får frångå kravet på vissa uppgifter som avses i punkt 1, om detta inte inverkar negativt på tullövervakningen och kontrollerna av varorna. När det gäller befordran av varor mellan olika anläggningar för tillfällig lagring ska denna befrielse dock inte gälla.

Artikel 117 – Detaljhandelsförsäljning

(Artikel 148.1 [248] i kodexen)

[717] Driftstillstånd för anläggningar för tillfällig lagring som avses i artikel 148 i kodexen ska beviljas på följande villkor:

a) Anläggningarna för tillfällig lagring används inte för detaljhandelsförsäljning.

b) När de varor som ska lagras utgör en fara eller sannolikt kan förstöra andra varor eller av andra skäl kräver särskilda anläggningar ska anläggningarna för tillfällig lagring vara utrustade särskilt för sådana varor.

c) Anläggningarna för tillfällig lagring drivs uteslutande av tillståndsinnehavaren.

Artikel 118 – Andra fall av befordran av varor i tillfällig lagring

(Artikel 148.5 c [248] i kodexen)

[718] I enlighet med artikel 148.5 c i kodexen får tullmyndigheterna tillåta befordran av varor i tillfällig lagring mellan olika anläggningar för tillfällig lagring som omfattas av olika tillstånd för drift av anläggningar för tillfällig lagring, under förutsättning att innehavarna av dessa tillstånd har AEOC-tillstånd.

Avdelning V – Allmänna regler om tullstatus, hänförande av varor till ett tullförfarande, kontroll, frigörande och bortskaffande av varor

Kapitel 1 – Varors tullstatus

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 119 – Antagande om varors tullstatus

(Artiklarna 153.1 [253] och 155.2 [255] i kodexen)

[719] 1. Antagandet om varors tullstatus som unionsvaror gäller inte följande varor:

a) Varor som förs in i unionens tullområde och som står under tullövervakning för att fastställa deras tullstatus.

b) Varor i tillfällig lagring.

c) Varor som har hänförs till något av de särskilda förfarandena, med undantag för förfarandena för intern transitering, passiv förädling och slutanvändning.

d) Produkter från havsfiske vilka fångats av ett unionsfiskefartyg utanför unionens tullområde, i andra vatten än ett tredjelands territorialvatten, och som förs in i unionens tullområde i enlighet med artikel 129.

e) Varor som framställts av de produkter som avses i led d ombord på detta fartyg eller ett unionsfabriksfartyg, varvid det vid framställningen kan ha använts andra produkter med tullstatus som unionsvaror, och som förs in i unionens tullområde i enlighet med artikel 129.

f) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats eller fångats av fartyg som för ett tredjelands flagg i unionens tullområde.

2. Unionsvaror får, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras i följande fall:

a) Om varorna transporteras med flyg och har lastats eller omlastats på en flygplats i unionen för transport till en annan flygplats i unionen, och transporten sker med varorna upptagna i ett enda transportdokument som utfärdats i en medlemsstat.

b) Om varorna transporteras sjövägen mellan hamnar i unionen på en reguljär fartygslinje som godkänts i enlighet med artikel 120.

c) Om varorna transporteras på järnväg och har transporterats genom ett tredjeland som är part i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande med varorna upptagna i ett enda transportdokument utfärdat i en medlemsstat och en sådan möjlighet finns i en internationell överenskommelse.

3. Unionsvaror får, utan att omfattas av ett tullförfarande, befordras från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan att deras tullstatus ändras i följande fall, under förutsättning att deras tullstatus som unionsvaror är bevisad:

a) Varor som har befordrats från en plats till en annan inom unionens tullområde och temporärt lämnat det området sjövägen eller med flyg.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Varor som förts från en plats till en annan inom unionens tullområde via ett territorium utanför unionens tullområde utan att omlastas, och fraktas upptagna i ett enda transportdokument som utfärdats i en medlemsstat.

c) Varor som förts från en plats till en annan inom unionens tullområde via ett territorium utanför unionens tullområde och omlastats utanför unionens tullområde till ett annat transportmedel än det på vilket de först lastades och ett nytt transportdokument utfärdats som täcker transporten från territoriet utanför unionens tullområde, förutsatt att det nya dokumentet åtföljs av en kopia av det ursprungliga transportdokumentet.

d) Motordrivna vägfordon som är registrerade i en medlemsstat och som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde.

e) Förpackningar, lastpallar och annan liknande utrustning, med undantag av containrar, som tillhör en person som är etablerad i unionens tullområde och som används för transport av varor som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde.

f) Varor som medförs i resandes bagage och inte är avsedda för kommersiellt bruk och som tillfälligt lämnar och därefter återinförs till unionens tullområde.

Avsnitt 2 – Reguljär fartygslinje för tulländamål

Artikel 120 – Tillstånd att inrätta en reguljär fartygslinje

(Artikel 155.2 [255] i kodexen)

[720] 1. Ett tillstånd kan beviljas av den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut till ett rederi för en reguljär fartygslinje som ger det rätt att befordra unionsvaror från en plats till en annan inom unionens tullområde och tillfälligt lämna detta område utan ändring av tullstatus som unionsvaror.

2. Tillstånd ska beviljas endast i följande fall:

- a) Rederiet ska vara etablerat i unionens tullområde.
- b) Det uppfyller kriteriet i artikel 39 a [139] i kodexen.
- c) Det förbinder sig att delge den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut de uppgifter som avses i artikel 121.1 efter det att tillståndet utfärdats.

d) Det åtar sig att utmed den reguljära fartygslinjens rutter inte anlöpa någon hamn inom ett territorium utanför unionens tullområde eller någon frizon i en unionshamn, och att inte göra några omlastningar av varor till havs.

3. Rederier som beviljats tillstånd enligt denna artikel ska tillhandahålla den reguljära fartygslinje som anges i tillståndet.

Den reguljära fartygslinjen ska tillhandahållas med fartyg som registrerats för det ändamålet i enlighet med artikel 121.

Artikel 121 – Registrering av fartyg och hamnar

(Artiklarna 22.4 [122] och 155.2 [255] i kodexen)

[721] 1. Ett rederi som fått tillstånd att inrätta en reguljär fartygslinje i den mening som avses i artikel 119.2 b ska registrera de fartyg som det avser att använda och de hamnar som det har för avsikt att anlöpa vid tillhandahållandet av denna tjänst genom att till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut översända följande uppgifter:

- a) Namnen på de fartyg som ska trafikera den reguljära fartygslinjen.
- b) Den hamn där fartyget börjar trafikera den reguljära fartygslinjen.
- c) Anlöpshamnarna.

2. Den registrering som avses i punkt 1 ska få verkan den första arbetsdagen efter den dag då den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut utförde registreringen.

3. Ett rederi som har fått tillstånd att inrätta en reguljär fartygslinje i den mening som avses i artikel 119.2 b ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som avses i punkt 1 a, b och c samt datum och tid då ändringen träder i kraft till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut.

Artikel 122 – Oförutsebara omständigheter under en transport med reguljär fartygslinje

(Artiklarna 153.1 [253] och 155.2 [255] i kodexen)

[722] När ett fartyg som är registrerat på en reguljär fartygslinje i den mening som avses i artikel 119.2 b till följd av oförutsebara omständigheter tvingas att omlasta varor till havs eller att anlöpa eller lasta eller lossa varor i en hamn utanför unionens tullområde, i de fall hamnen inte omfattas av den reguljära fartygslinjen eller inte ligger i en unionshamns frizon, ska tullstatus för dessa varor inte ändras såvida de inte lastades eller lossades på dessa platser.

Om tullmyndigheterna har anledning till tvivel om huruvida varorna uppfyller dessa villkor, ska dessa varors tullstatus bevisas.

Artikel 122a – Informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer

(Artikel 155.2 [255] i kodexen)

[722 A] 1. Till den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska kommissionen och medlemsstaternas tullmyndigheter med hjälp av ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer lagra och ha tillgång till följande uppgifter:

- a) Uppgifter från ansökningar.
- b) Tillstånd till reguljära fartygslinjer och, i tillämpliga fall, ändringar och återkallelser av sådana tillstånd.
- c) Namnen på anlöpshamnar och på de fartyg som ska trafikera den reguljära fartygslinjen.
- d) Alla andra relevanta uppgifter.

2. Tullmyndigheterna i den medlemsstat till vilken ansökan lämnats ska meddela tullmyndigheterna i de övriga medlemsstater som berörs av fartygslinjen med hjälp av det elektroniska informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer som avses i punkt 1.

3. Om de meddelade tullmyndigheterna avslår ansökan ska detta meddelas genom det elektroniska informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer som avses i punkt 1.

4. Det elektroniska informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer som avses i punkt 1 ska användas för att lagra tillstånd och meddela tullmyndigheterna i de medlemsstater som berörs av fartygslinjen att ett tillstånd utfärdats.

5. När ett tillstånd återkallas av den tullmyndighet till vilken ansökan lämnats eller på begäran av rederiet ska den tullmyndigheten meddela denna återkallelse till tullmyndigheterna i de medlemsstater som berörs av fartygslinjen med hjälp av det elektroniska informations- och kommunikationssystem för reguljära fartygslinjer som avses i punkt 1. *Förordning 2016/341.*

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Avsnitt 3 – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 123 – Giltighetstiden för ett T2L-dokument, T2LF-dokument eller ett manifest för tulländamål

(Artikel 22.5 [122] i kodexen)

[723] Bevis för varors tullstatus som unionsvaror i form av ett T2L-dokument, T2LF-dokument eller ett manifest för tulländamål ska vara giltiga i 90 dagar från och med registreringsdagen eller, när det i enlighet med artikel 128 inte finns någon skyldighet att registrera manifestet, från den dag då det upprättades. På begäran av den berörda personen och av berättigade skäl får tullkontoret fastställa en längre giltighetstid för beviset.

Artikel 124 – Metoder för översändande av huvudreferensnumret (MRN) för ett T2L-dokument, T2LF-dokument eller ett manifest för tulländamål

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[724] Huvudreferensnumret för ett T2L-dokument, T2LF-dokument eller ett manifest för tulländamål får lämnas med någon av följande andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik:

- a) En streckkod.
- b) Ett dokument för statusregistrering.
- c) På något annat sätt som den mottagande tullmyndigheten tillåter.

Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska första stycket i denna artikel inte tillämpas. *Förordning 2016/341*.

Artikel 124a – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror med hjälp av ett T2L- eller T2LF-dokument

(Artikel 6.3 a 106 i kodexen)

[724 A] Till dess att det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs och när ett T2L- eller T2LF-dokument på papper används, ska följande gälla:

- a) Den berörda personen ska ange "T2L" eller "T2LF" i det högra delfältet i fält 1 på formuläret och "T2Lbis" eller "T2LFbis" i det högra delfältet i fält 1 på alla använda tilläggsblad.
- b) Tullmyndigheterna får ge personer tillstånd att använda lastspecifikationer som inte uppfyller samtliga krav, om dessa personer
 - är etablerade i unionen,
 - regelbundet utfärdar bevis för tullstatus som unionsvaror, eller deras tullmyndigheter känner till att de kan iaktta de rättsliga skyldigheterna för användning av dessa bevis,
 - inte har begått allvarliga eller upprepade överträdelse av tull- eller skattelagstiftningen.
- c) De tillstånd som avses i led b ska enbart beviljas när
 - tullmyndigheterna kan övervaka förfarandet och genomföra kontroller utan administrativa insatser som inte står i proportion till den berörda personens behov,
 - den berörda personen håller bokföring som gör det möjligt för tullmyndigheterna att utföra ändamålsenliga kontroller.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

d) Ett T2L- eller T2LF-dokument ska upprättas i ett enda original.

e) Om tullen påtecknar dokumenten ska denna påteckning innefatta följande, vilket i största möjliga utsträckning ska anges i fält ”C Avgångskontor”.

– I fråga om T2L- eller T2LF-dokument, det behöriga kontorets namn och stämpel, underskrift av en tjänsteman vid det kontoret, påteckningsdag och antingen ett registreringsnummer eller avsändningsdeklarationens nummer, när detta krävs.

– I fråga om tilläggsblad eller lastspecifikationer, det nummer som anges på T2L- eller T2LF-dokumentet, vilket ska anges med hjälp av en stämpel som innefattar det behöriga kontorets namn, eller för hand. Om det anges för hand ska det åtföljas av det kontorets officiella stämpel.

Dokumenterna ska återlämnas till den berörda personen. *Förordning 2016/341*.

Underavsnitt 2 – Bevis som inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik

Artikel 125 – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror för andra resande än ekonomiska aktörer

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[725] En annan resenär än en ekonomisk aktör kan göra en framställan på papper för att erhålla ett bevis för varors tullstatus som unionsvaror.

Artikel 126 – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror genom uppvisande av en faktura eller ett transportdokument

(Artikel 6.2 och 6.3 a [106] i kodexen)

[726] 1. Bevis för tullstatus som unionsvaror för varor vars värde inte överstiger 15 000 euro får inges med någon av följande andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik:

- a) En faktura som avser varorna.
- b) Ett transportdokument som avser varorna.

2. Den faktura eller det transportdokument som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla uppgift om avsändarens fullständiga namn och adress (eller den berörda personens om det inte finns någon avsändare), behörigt tullkontor, antal kollin och kollinas slag, märken och nummer, varubeskrivning och varornas bruttovikt (kg), varornas värde samt vid behov containernummer.

Avsändaren, eller den berörda personen när det inte finns någon avsändare, ska ange varornas tullstatus som unionsvaror genom att ange koden ”T2L” eller ”T2LF”, beroende på vilket som är tillämpligt, åtföljd av en underskrift på fakturan eller transportdokumentet.

3. Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska en påteckning av tullen innefatta det behöriga tullkontorets namn och stämpel, underskrift av en tjänsteman vid det kontoret, påteckningsdag och antingen ett registreringsnummer eller avsändningsdeklarationens nummer om en sådan deklaration krävs. *Förordning 2016/341*.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 126a – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror genom uppvisande av ett rederis manifest

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[726 A] 1. Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska ett rederis manifest innehålla minst följande uppgifter:

- a) Rederiets namn och fullständiga adress.
- b) Fartygets namn.
- c) Plats och dag för lastning av varorna.
- d) Plats för lossning av varorna.

Dessutom ska manifestet innehålla följande uppgifter för varje sändning:

- e) Referensuppgift om konossementet eller ett annat kommersiellt dokument.
- f) Kollinas antal, slag, märken och referensnummer.

g) Varornas normala beskrivning i handeln, inbegripet tillräckliga uppgifter för att identifiera dem.

h) Bruttovikt i kg.

i) Containernummer, i tillämpliga fall.

j) Följande uppgifter för att ange varornas status:

– Bokstaven ”C” (likvärdig med ”T2L”) för varor vars tullstatus som unionsvaror kan styrkas.

– Bokstaven ”F” (likvärdig med ”T2LF”) för varor vars tullstatus som unionsvaror kan styrkas och vilka sänds till eller har ursprung i en del av unionens tullområde där bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG inte är tillämpliga.

– Bokstaven ”N” för alla andra varor.

2. Om tullen påtecknar dokumentet ska rederiets manifest innehålla det behöriga tullkontorets namn och stämpel, underskrift av en tjänsteman vid det kontoret och dagen för påteckning. *Förordning 2016/341.*

Artikel 127 – Bevis för varors tullstatus som unionsvaror i form av TIR- eller ATA-carneter eller formulär 302

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[727] Om unionsvaror transporteras i enlighet med TIR-konventionen, ATA-konventionen, Istanbulkonventionen eller avtalet mellan parterna i Nordatlantiska fördraget om status för deras styrkor, undertecknat i London den 19 juni 1951, kan beviset för varors tullstatus som unionsvaror inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Underavsnitt 3 – Bevis för tullstatus som unionsvaror som utfärdats av en godkänd utfärdare

Artikel 128 – Lättnad för en godkänd utfärdare att utfärda bevismedel

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2016/341.

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[728] 1. Varje person som är etablerad i unionens tullområde och uppfyller kriterierna i artikel 39 [139] a och b i kodexen kan få tillstånd att utfärda följande:

a) Ett T2L- eller T2LF-dokument utan att behöva begära påteckning.

b) Ett manifest för tulländamål utan att behöva begära påteckning och registrering av beviset från det behöriga tullkontoret.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

2. Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, får tullmyndigheterna i varje medlemsstat bevilja en person som är etablerad i unionens tullområde och som ansöker om tillstånd att styrka varors tullstatus som unionsvaror med hjälp av en faktura eller ett transportdokument för varor med tullstatus som unionsvaror vars värde överstiger 15 000 euro, med hjälp av ett T2L- eller T2LF-dokument eller med hjälp av ett rederis manifest, tillstånd att använda sådana dokument utan att behöva uppvisa dem för påteckning av det behöriga tullkontoret.

3. De tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 ska utfärdas av det behöriga tullkontoret på begäran av den berörda personen.

4. Det tillstånd som avses i punkt 2 ska enbart beviljas när

a) den berörda personen inte har begått allvarliga eller upprepade överträdelser av tull- eller skattelagstiftningen,

b) de behöriga tullmyndigheterna kan övervaka förfarandet och genomföra kontroller utan administrativa insatser som inte står i proportion till den berörda personens behov,

c) den berörda personen håller bokföring som gör det möjligt för tullmyndigheterna att utföra ändamålsenliga kontroller,

d) den berörda personen regelbundet utfärdar bevis för tullstatus som unionsvaror, eller dennes behöriga tullmyndigheter känner till att denne kan iaktta de rättsliga skyldigheterna för användning av dessa bevis.

5. Om den berörda personen har beviljats status som godkänd ekonomisk aktör enligt artikel 38 [138] i kodexen ska de villkor som anges i punkt 4 a–c i denna artikel anses vara uppfyllda. *Förordning 2016/341.*

Artikel 128a – Formaliteter när en godkänd utfärdare utfärdar ett T2L- eller T2LF-dokument, en faktura eller ett transportdokument

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande placering enligt rättelse EUT L 96, 2019, förordning 2016/341.

(Artikel 6.2 och 6.3 a i kodexen)

[728 A] 1. Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska den godkände utfärdaren göra en kopia av varje utfärdat T2L- eller T2LF-dokument. Tullmyndigheterna ska ange de villkor under vilka kopian ska uppvisas för kontroll och bevaras under minst tre år.

2. Det tillstånd som avses i artikel 128.2 ska särskilt ange följande:

a) Det tullkontor som ansvarar för att på förhand bestyrka de T2L- eller T2LF-formulär som används för att upprätta de berörda dokumenten, för tillämpning av artikel 128b.1.

b) Hur den godkände utfärdaren ska styrka att formulären har använts korrekt.

c) De varukategorier eller den varubefordran som inte omfattas av tillståndet.

d) Hur lång tid i förväg och hur den godkände utfärdaren ska meddela det behöriga tullkontoret, så att det före varornas avgång kan utföra nödvändiga kontroller.

e) Att framsidan av berörda kommersiella dokument eller fält ”C Avgångskontor” på framsidan av de formulär som används för att sammanställa T2L- eller T2LF-dokumentet och, i tillämpliga fall, tilläggsbladen på förhand ska förses med ett avtryck av stämpeln för det tullkontor som avses i punkt 2 a och med en underskrift av en tjänsteman vid det kontoret, eller

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

i) på förhand ska förses med ett avtryck av stämpeln för det tullkontor som avses i punkt 2 a och med en underskrift av en tjänsteman vid det kontoret, eller

ii) av den godkände utfärdaren ska förses med ett avtryck av en särskild stämpel. Detta stämpelavtryck får vara förtryckt på formulären när tryckningen utförs av ett tryckeri som godkänts för detta ändamål. Fälten 1 och 2 samt 4–6 i den särskilda stämpeln ska innehålla följande uppgifter:

- Vapen eller andra tecken eller bokstäver som betecknar landet.
- Behörigt tullkontor.
- Datum.
- Godkänd utfärdare.
- Tillståndets nummer.

f) Senast när varorna avsänds ska den godkände utfärdaren fylla i och underteckna formuläret. Denne ska även i fält ”D. Kontroll av avgångskontoret” i T2L- eller T2LF-dokumentet, eller på väl synlig plats i det kommersiella dokument som används, ange det behöriga tullkontorets namn, dagen för ifyllande av dokumentet och en av följande påteckningar:

- Expedidor autorizado
- Godkendt afsender
- Zugelassener Versender
- Εγκριμένος αποστολέας
- Authorised consignor
- Expéditeur agréé
- Speditore autorizzato
- Toegelaten afzender
- Expedidor autorizado
- Hyväksytty lähettäjä
- Godkänd avsändare
- Schválený odesílatel
- Volitatud kaubasaatja
- Atzītais nosūtītājs
- Įgaliotas siuntėjas
- Engedélyezett feladó
- Awtorizzat li jibghat
- Upoważniony nadawca
- Pooblaščen pošiljatelj
- Schválený odosielateľ
- Одобрен изпращач
- Expeditor agreed
- Ovlašteni pošiljatelj. *Rättelse EUT L 96, 2019. Förordning 2016/341.*

Artikel 128b – Lättnader för godkända utfärdare

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande placering enligt rättelse EUT L 96, 2019, förordning 2016/341.

(Artikel 6.3 a i kodexen)

[728 B] 1. Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, får den godkände utfärdaren beviljas tillstånd att inte behöva underteckna T2L- eller T2LF-dokument eller de kommersiella dokument som används vilka försetts med ett avtryck av en

sådan särskild stämpel som avses i artikel 128a.2 e ii och vilka upprättats med ett elektroniskt eller automatiskt databehandlingssystem. Detta tillstånd ska beviljas på villkor att den godkände utfärdaren i förväg har lämnat ett skriftligt åtagande till dessa myndigheter om att denne påtar sig ansvar för de rättsliga följderna av utfärdandet av alla T2L- eller T2LF-dokument eller kommersiella dokument som är försedda med ett avtryck av den särskilda stämpeln.

2. De T2L- eller T2LF-dokument eller kommersiella dokument som upprättats i enlighet med punkt 1 ska i stället för den godkände utfärdarens underskrift innehålla en av följande påteckningar:

- Dispensa de firma
- Fritaget for underskrift
- Freistellung von der Unterschriftsleistung
- Δεν απαιτείται υπογραφή
- Signature waived
- Dispense de signature
- Dispensa dalla firma
- Van ondertekening vrijgesteld
- Dispensada a assinatura
- Vapautettu allekirjoituksesta
- Befriad från underskrift
- Podpis se nevyžaduje
- Allkirjanõudest loobutud
- Derīgs bez paraksta
- Leista nepasirašyti
- Aláírás alól mentesítve
- Firma mhux meħtieġa
- Zwolniony ze składania podpisu
- Opustitev podpisa
- Oslobodenie od podpisu
- Освободен от подпис
- Dispensă de semnătură
- Oslobođeno potpisa. *Rättelse EUT L 96, 2019. Förordning 2016/341.*

Artikel 128c – Tillstånd att upprätta rederiers manifest efter avgången

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande placering enligt rättelse EUT L 96, 2019, förordning 2016/341.

(Artikel 153.2 i kodexen)

[728 C] Till den dag då det system för bevis för unionsstatus enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, får medlemsstaternas tullmyndigheter bevilja rederier tillstånd att inte behöva upprätta sådana rederiers manifest som avses i artikel 199.2 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 och som syftar till att styrka varors tullstatus som unionsvaror förrän dagen efter fartygets avgång men, under alla omständigheter, senast före fartygets ankomst till destinationshamnen. *Rättelse EUT L 96, 2019. Förordning 2016/341.*

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 128d – Villkor för tillstånd att upprätta rederiers manifest efter avgången

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande placering enligt rättelse EUT L 96, 2019, förordning 2016/341.

(Artiklarna 6.3 a och 153.2 i kodexen).

[728 D] 1. Till den dag då det system för tullbeslut enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, ska tillståndet att inte behöva upprätta rederiers manifest vilka syftar till att styrka varors tullstatus som unionsvaror förrän dagen efter fartygets avgång men, under alla omständigheter, senast före fartygets ankomst till destinationshamnen, enbart beviljas internationella rederier som uppfyller följande villkor:

- a) De är etablerade i unionen.
- b) De utfärdar regelbundet bevis för tullstatus som unionsvaror, eller så känner deras tullmyndigheter till att rederierna kan iaktta de rättsliga skyldigheterna för användning av dessa bevis.
- c) De har inte begått allvarliga eller upprepade överträdelser av tull- eller skattelagstiftningen.
- d) De använder system för elektroniskt datautbyte för att sända uppgifter mellan avgångs- och destinationshamnarna på unionens tullområde.
- e) De genomför ett betydande antal transporter mellan medlemsstaterna på godkända rutter.

2. De tillstånd som avses i punkt 1 ska enbart beviljas när

- a) tullmyndigheterna kan övervaka förfarandet och genomföra kontroller utan administrativa insatser som inte står i proportion till den berörda personens behov,
- b) de berörda personerna håller bokföring som gör det möjligt för tullmyndigheterna att utföra ändamålsenliga kontroller.

3. Om den berörda personen har ett AEO-tillstånd som avses i artikel 38.2 a i kodexen ska de krav som anges i punkterna 1 c och 2 b i denna artikel anses vara uppfyllda.

4. När tullmyndigheterna i en medlemsstat där ett rederi är etablerat mottagit en ansökan ska de meddela denna till de andra medlemsstater på vars territorium de avsedda avgångs- eller destinationshamnarna är belägna. Om inga invändningar mottas inom 60 dagar efter dagen för meddelandet, ska tullmyndigheterna ge tillstånd till det förenklade förfarande som beskrivs i artikel 128c. Detta tillstånd ska vara giltigt i de berörda medlemsstaterna, och ska endast gälla för transporter mellan de hamnar som avses i tillståndet.

5. Förenklingen ska tillämpas på följande sätt:

- a) Manifestet från avgångshamnen ska sändas till destinationshamnen via ett system för elektroniskt datautbyte.
- b) Rederiet ska i manifestet ange de uppgifter som avses i artikel 126a.
- c) Det manifest som sänds via elektroniskt datautbyte (dataöverfört manifest) ska uppvisas för avgångshamnens tullmyndigheter senast den första arbetsdagen efter fartygets avgång och under alla omständigheter före fartygets ankomst till destinationshamnen. Tullmyndigheterna får begära att en utskrift av det dataöverförda manifestet uppvisas om de inte har tillgång till ett av dem godkänt informationssystem som innehåller det dataöverförda manifestet.
- d) Det dataöverförda manifestet ska uppvisas för destinationshamnens tullmyndigheter. Tullmyndigheterna får begära att en utskrift av det dataöverförda

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

manifestet uppvisas om de inte har tillgång till ett av dem godkänt informationssystem som innehåller det dataöverförda manifestet.

6. Följande meddelanden ska skickas:

- a) Rederiet ska meddela alla överträdelser och oriktigheter till tullmyndigheterna.
- b) Tullmyndigheterna för destinationshamnen ska så snart som möjligt meddela alla överträdelser och oriktigheter till tullmyndigheterna för avgångshamnen samt till den myndighet som utfärdat tillståndet. *Rättelse EUT L 96, 2019. Förordning 2016/341.*

Underavsnitt 4 – Särskilda bestämmelser om produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter

Artikel 129 – Tullstatus för produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter

(Artikel 153.2 [253] i kodexen)

[729] För att bevisa tullstatus som unionsvaror för de produkter och varor som förtecknas i artikel 119.1 d och e ska det fastställas att dessa varor har transporterats direkt till unionens tullområde med

- a) det unionsfiskefartyg som fångade produkterna och, i tillämpliga fall, beredde dem ombord,
- b) ett unionsfiskefartyg efter omlastning av produkterna från det fartyg som avses i led a,
- c) det unionsfiskefartyg som beredde produkterna sedan de omlastats från det fartyg som avses i led a,
- d) ett annat fartyg till vilket produkterna eller varorna omlastats från de fartyg som avses i leden a, b eller c utan att några ytterligare ändringar gjorts, eller
- e) ett transportmedel som omfattas av ett enda transportdokument som upprättats i det land eller territorium utanför unionens tullområde i vilket produkterna eller varorna landats från de fartyg som avses i leden a, b, c eller d.

Artikel 130 – Bevis för tullstatus för produkter från havsfiske och varor som framställts av sådana produkter

(Artikel 6.2 och 6.3 a [106] i kodexen)

[730] 1. För att bevisa tullstatus i enlighet med artikel 129 ska fiskeloggboken, landningsdeklarationen, omlastningsdeklarationen och uppgifterna från kontrollsystemet för fartyg enligt rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (Import- och exportföreskrifter/Fiskebestämmelser [371] o.f.) innehålla följande uppgifter:

- a) Den plats där produkterna från havsfiske fångades, vilket gör det möjligt att fastställa att produkterna eller varorna har tullstatus som unionsvaror i enlighet med artikel 129.
- b) Produkter från havsfiske (namn och slag) och deras bruttovikt (kg).
- c) Den typ av varor som framställts av produkter från havsfiske som avses i led b angivna på ett sätt som möjliggör deras klassificering i Kombinerade nomenklaturen samt deras bruttovikt (kg).

2. Vid omlastning av produkter och varor som avses i artikel 119.1 d och e till ett unionsfiskefartyg eller unionsfabriksfartyg (mottagande fartyg), ska fiskeloggboken eller omlastningsdeklarationen för det unionsfiskefartyg eller unionsfabriksfartyg från vilket produkterna eller varorna omlastats, utöver de uppgifter som anges i punkt 1, innehålla uppgift om namn, flaggstat och registreringsnummer för det mottagande

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

fartyg till vilket produkterna eller varorna omlastats samt fullständigt namn för det fartygets befälhavare.

Fiskeloggboken eller omlastningsdeklarationen på det mottagande fartyget ska, utöver de uppgifter som anges i punkt 1 b och c, innehålla uppgift om namn, flaggstat och registreringsnummer för det unionsfiskefartyg eller unionsfabriksfartyg från vilket produkterna eller varorna omlastats samt fullständigt namn för det fartygets befälhavare.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tullmyndigheterna godta en pappersbaserad fiskeloggbok, landningsdeklaration och omlastningsdeklaration för fartyg med en total längd på minst 10 meter men högst 15 meter.

Artikel 131 – Omlastning

(Artikel 6.3 [106] i kodexen)

[731] 1. Vid omlastning av sådana produkter och varor som avses i artikel 119.1 d och e till mottagande fartyg som inte är unionsfiskefartyg eller unionsfabriksfartyg ska bevis för tullstatus som unionsvaror tillhandahållas med hjälp av en utskrift av det mottagande fartygets omlastningsdeklaration, åtföljd av en utskrift av fiskeloggboken, omlastningsdeklarationen och uppgifterna från kontrollsystemet för fartyg, beroende på vilket som är tillämpligt, från det unionsfiskefartyg eller unionsfabriksfartyg från vilket produkterna eller varorna omlastats.

2. Vid flera omlastningar ska även en utskrift av samtliga omlastningsdeklarationer lämnas.

Artikel 132 – Bevis för tullstatus som unionsvaror för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats eller fångats av fartyg som för ett tredjelands flagg i unionens tullområde

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[732] Bevis för tullstatus som unionsvaror för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats eller fångats av fartyg som för ett tredjelands flagg i unionens tullområde kan tillhandahållas med hjälp av en utskrift ur fiskeloggboken.

Artikel 133 – Produkter och varor som omlastas och transporteras genom ett land eller territorium som inte ingår i unionens tullområde

(Artikel 6.2 och 6.3 a [106] i kodexen)

[733] 1. Om produkter och varor som avses i artikel 119.1 d och e omlastas och transporteras genom ett land eller territorium som inte ingår i unionens tullområde ska som bevis för tullstatus i enlighet med artikel 129 en utskrift av unionsfiskefartygets eller unionsfabriksfartygets fiskeloggbok, åtföljd av en utskrift av omlastningsdeklarationen, i tillämpliga fall, lämnas på vilken utöver de uppgifter som anges i artikel 130.1 följande uppgifter anges:

- a) Påteckning av tullmyndigheten i det landet eller territoriet.
- b) Datum för produkternas och varornas ankomst till och avgång från det landet eller territoriet.
- c) De transportmedel som använts vid vidareändning till unionens tullområde.
- d) Adressen till den tullmyndighet som avses i led a.

Vid uppvisande för tullmyndigheten i ett land eller territorium som inte ingår i unionens tullområde, behöver den utskrift av fiskeloggboken som avses i första stycket inte omfatta de uppgifter om platsen där produkterna från havsfiske fångades som anges i artikel 130.1 a.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

2. Om andra formulär eller dokument än en utskrift av fiskeloggboken används för de ändamål som avses i punkt 1 ska dessa formulär eller dokument, utöver de uppgifter som krävs enligt punkt 1, innehålla en hänvisning till fiskeloggboken som gör det möjligt att identifiera respektive fiskeresor. *Förordning 2018/1063*.

Kapitel 2 – Hänförande av varor till ett tullförfarande

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 134 – Tulldeklarerationer i handeln med särskilda skatteområden

(Artikel 1.3 [101] i kodexen)

[734] 1. Följande bestämmelser ska i tillämpliga delar gälla för handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3 i kodexen:

- a) Kapitlen 2 ([258] o.f.), 3 ([288] o.f.) och 4 ([297] o.f.) i avdelning V i kodexen.
- b) Kapitlen 2 ([367] o.f.) och 3 ([369] o.f.) i avdelning VIII i kodexen.
- c) Kapitlen 2 och 3 i avdelning V i denna förordning.
- d) Kapitlen 2 och 3 i avdelning VIII i denna förordning.

2. I samband med handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3 i kodexen vilken äger rum inom samma medlemsstat, får tullmyndigheterna i den medlemsstaten godkänna att ett enda dokument används för att deklarerera avsändandet (nedan kallad avsändningsdeklaration) och införseln (nedan kallad införseldeklaration) av de varor som sänts till, från eller mellan särskilda skatteområden.

3. Fram till de datum då de nationella importsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2016/578 uppgraderas får, i samband med handel med unionsvaror som avses i artikel 1.3 i kodexen vilken äger rum inom samma medlemsstat, tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten godkänna att en faktura eller ett transportdokument används i stället för avsändnings- eller införseldeklarationen. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 135 – Muntlig deklaration för övergång till fri omsättning

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[735] 1. Tulldeklarerationer för övergång till fri omsättning får lämnas muntligen för följande varor:

- a) Varor av icke-kommersiell natur.
- b) Varor av kommersiell natur som ingår i de resandes personliga bagage, under förutsättning att de inte överstiger antingen ett värde på 1 000 euro eller en nettovikt på 1 000 kg.
- c) Produkter framställda av unionens jordbrukare på egendomar i tredjeland och produkter från fiske, fiskodling och jakt som omfattas av tullbefrielse enligt artiklarna 35–38 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [135–138]).
- d) Utsäde, gödselmedel och produkter för behandling av jord och grödor som importerar av jordbrukare i tredjeland för att användas på egendomar som gränsar till dessa länder, vilka omfattas av tullbefrielse enligt artiklarna 39 och 40 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [139] och [140]).

2. Tulldeklarerationer för övergång till fri omsättning får lämnas muntligen för de varor som avses i artikel 136.1, förutsatt att varorna omfattas av befrielse från importtullar som återinförda varor.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 136 – Muntlig deklaration för tillfällig införsel och återexport

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[736] 1. Tulldeklarationer för tillfällig införsel får lämnas muntligen för följande varor:

a) Lastpallar, containrar och transportmedel, och reservdelar, tillbehör och utrustning för dessa lastpallar, containrar och transportmedel, som avses i artiklarna 208–216.

b) Personliga tillhörigheter och varor för sportändamål som avses i artikel 219.

c) Valfärdsmateriel för sjöfolk vilket används på ett fartyg som går i internationell sjötrafik som avses i artikel 220 a.

d) Medicinsk och kirurgisk utrustning och laboratorieutrustning som avses i artikel 222.

e) Djur som avses i artikel 223, förutsatt att de är avsedda för växling av betesområde, bete eller utförande av arbete eller transport.

f) Utrustning som avses i artikel 224 a.

g) Instrument och apparater som läkare behöver för att hjälpa patienter som väntar på att genomgå organtransplantationer som uppfyller villkoren i artikel 226.1.

h) Utrustning för katastrofhjälp som används i samband med åtgärder för att motverka följderna av katastrofer och liknande situationer som påverkar unionens tullområde.

i) Bärbara musikinstrument som importerats temporärt av resande för att användas som professionell utrustning.

j) Förpackningar som importerats fyllda, är avsedda för återexport tomma eller fyllda och försedda med permanenta och outplånliga märken som identifierar en person som är etablerad utanför unionens tullområde.

k) Utrustning för produktion och sändning av radio- och tv-program, fordon som är särskilt anpassade att användas för produktion och sändning av radio- och tv-program samt utrustning till dessa fordon, importerade av offentliga eller privata organisationer etablerade utanför unionens tullområde och godkända av de tullmyndigheter som utfärdar tillstånd för tillfällig införsel av sådan utrustning och sådana fordon.

l) Andra varor, om tullmyndigheterna tillåter detta.

2. Deklarationer som avser återexport får lämnas muntligen vid avslutande av ett förfarande för tillfällig införsel av de varor som avses i punkt 1. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 137 – Muntlig deklaration för export

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[737] 1. Tulldeklarationer för export får lämnas muntligen för följande varor:

a) Varor av icke-kommersiell natur.

b) Varor av kommersiell natur, förutsatt att de inte överstiger antingen ett värde på 1 000 euro eller en nettovikt på 1 000 kg.

c) Transportmedel som är registrerade i unionens tullområde och som är avsedda att återimporteras, samt reservdelar, tillbehör och utrustning för dessa transportmedel.

d) Husdjur som exporteras i samband med överflyttning av en jordbruksverksamhet från unionen till ett tredjeland och som omfattas av tullbefrielse enligt artikel 115 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [215]).

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

e) Produkter framställda av jordbrukare som brukar mark på egendomar i unionen, vilka omfattas av tullbefrielse enligt artiklarna 116, 117 och 118 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [216], [217] och [218]).

f) Utsåde exporterat av jordbrukare för användning på egendomar i tredjeländer, vilket omfattas av tullbefrielse enligt artiklarna 119 och 120 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [219] och [220]).

g) Torrfoder och annat foder som medföljer djur vid export och som omfattas av tullbefrielse enligt artikel 121 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [221]).

2. Tulldeklarationer för export får lämnas muntligen för de varor som nämns i artikel 136.1, om varorna är avsedda att återimporteras.

Artikel 138 – Varor som anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 141

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[738] Om följande varor inte deklarerats på annat sätt ska de anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 141:

a) Varor av icke-kommersiell natur som medförs i en resandes personliga bagage och omfattas av befrielse från importtullar enligt artikel 41 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [141]) eller som återinförda varor.

b) Varor som avses i artikel 135.1 c och d.

c) Transportmedel som omfattas av befrielse från importtullar som återinförda varor i enlighet med artikel 203 [303] i kodexen.

d) Bärbara musikinstrument som återimporteras av resande och som omfattas av befrielse från importtullar som återinförda varor i enlighet med artikel 203 i kodexen.

e) Brevförsändelser.

f) Varor i en postförsändelse vilka omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23–27 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [123–127]).

När det gäller de respektive datum för uppgradering av de nationella importsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU för den medlemsstat där varorna anses vara deklarerade, ska dock följande gälla:

a) Första stycket f ska enbart tillämpas när varorna också är befriade från andra avgifter.

b) Varor vars egentliga värde inte överstiger 22 euro ska anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 141. *Förordning 2016/341.*

Artikel 139 – Varor som anses vara deklarerade för tillfällig införsel och återexport i enlighet med artikel 141

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[739] 1. Om varor som nämns i artikel 136.1 a–d, h och i inte deklarerats på annat sätt, ska de anses ha deklarerats för tillfällig införsel i enlighet med artikel 141.

2. Om varor som nämns i artikel 136.1 a–d, h och i inte deklarerats på annat sätt, ska de anses ha deklarerats för återexport i enlighet med artikel 141 vid avslutande av ett förfarande för tillfällig införsel. *Förordning 2016/651.*

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 140 – Varor som anses vara deklarerade för export i enlighet med artikel 141

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[740] 1. Om följande varor inte deklarerats på annat sätt ska de anses vara deklarerade för export i enlighet med artikel 141:

- a) Varor som avses i artikel 137.
- b) Resandes bärbara musikinstrument.

2. Om varor transporteras till Helgoland ska de anses vara deklarerade för export i enlighet med artikel 141.

Artikel 141 – Handlingar som anses som en tulldeklaration

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[741] 1. Vad gäller varor som nämns i artiklarna 138 a–d, 139 och 140.1 ska någon av följande handlingar anses som en tulldeklaration:

a) Passage genom den gröna filen eller ”inget att deklarerera”-filen vid tullkontor där ett tvåfilsystem tillämpas.

b) Passage genom ett tullkontor som inte tillämpar ett tvåfilsystem.

c) Fästandet av ett självhäftande märke eller ett kort för tulldeklaration med texten ”Inget att deklarerera” på vindrutan i en personbil, när denna möjlighet föreskrivs i de nationella bestämmelserna.

d) Det faktum att varorna passerar gränsen för unionens tullområde i någon av följande situationer:

i) När skyldigheten att transportera varorna till en specifik plats får frångås i enlighet med de särskilda reglerna i artikel 135.5 [235] i kodexen.

ii) När varor anses bli deklarerade för återexport i enlighet med artikel 139.2 i denna förordning.

iii) När varor anses bli deklarerade för export i enlighet med artikel 140.1 i denna förordning.

2. Brevförsändelser ska anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning när de förs in i unionens tullområde.

Brevförsändelser ska anses vara deklarerade för export eller återexport när de förs ut ur unionens tullområde.

3. Varor i en postförsändelse vilka omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23–27 i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [123–127]) ska anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning när de anmäls till tullen i enlighet med artikel 139 [239] i kodexen, förutsatt att de uppgifter som krävs godtas av tullmyndigheterna.

4. Varor i en postförsändelse vars värde inte överstiger 1 000 euro, vilka inte är belagda med exporttull, ska anses ha deklarerats för export när de lämnar unionens tullområde.

5. Till och med den dag som föregår den dag som anges i artikel 4.1 fjärde stycket i rådets direktiv (EU) 2017/2455 ska varor vars egentliga värde inte överstiger 22 euro anses vara deklarerade för övergång till fri omsättning när de anmäls till tullen i enlighet med artikel 139 [239] i kodexen, förutsatt att de uppgifter som krävs godtas av tullmyndigheterna. *Förordning 2019/1143.*

Artikel 142 – Varor som inte kan deklarerats muntligen eller i enlighet med artikel 141

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[742] Artiklarna 135–140 ska inte tillämpas på följande:

- a) Varor för vilka formaliteter har fullgjorts i syfte att erhålla bidrag eller ekonomiska förmåner vid export inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- b) Varor för vilka en ansökan om återbetalning av tullar eller andra avgifter har inletts.
- c) Varor som är föremål för ett förbud eller en restriktion.
- d) Varor som omfattas av någon annan särskild formalitet som föreskrivs i unionslagstiftningen och som tullmyndigheterna är skyldiga att tillämpa.

Artikel 143 – Pappersbaserade tulldeklarerationer

(Artikel 158.2 [258] i kodexen)

[743] Resande kan lämna in en pappersbaserad tulldeklaration för varor som de medför.

Artikel 143a – Tulldeklaration för försändelser av lågt värde

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[743 A] 1. Från och med den dag som anges i artikel 4.1 fjärde stycket i direktiv (EU) 2017/2455 får en person inge en tulldeklaration för övergång till fri omsättning som innehåller den specifika datauppsättning som avses i bilaga B för en försändelse som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artikel 23.1 eller artikel 25.1 i förordning (EG) nr 1186/2009, på villkor att varorna i den försändelsen inte är föremål för förbud och restriktioner.

2. Genom undantag från punkt 1 ska den specifika datauppsättningen för försändelser av lågt värde inte användas för följande:

- a) Övergång till fri omsättning och fri konsumtion av varor vars import är undantagen från mervärdesskatt i enlighet med artikel 143.1 d i direktiv 2006/112/EG och, i tillämpliga fall, befordras enligt ett punktskatteuppskov i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/118/EG.
- b) Återimport med övergång till fri omsättning av varor vars import är undantagen från mervärdesskatt i enlighet med artikel 143.1 d i direktiv 2006/112/EG och, i tillämpliga fall, befordras enligt ett punktskatteuppskov i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/118/EG. *Förordning 2019/1143.*

Artikel 144 – Tulldeklaration för varor som ingår i postförsändelser

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[744] En postoperatör får inge en tulldeklaration för övergång till fri omsättning som innehåller den reducerade datauppsättning som avses i bilaga B [902] för varor i en postförsändelse där varorna uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Deras värde överstiger inte 1 000 euro.
- b) Ingen ansökan om återbetalning eller eftergift görs avseende dem.
- c) De är inte föremål för förbud och restriktioner.

Till de respektive datum då de relevanta nationella importsystem som krävs för inlämning av anmälningar till tullen av varors ankomst och som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska den tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor i postförsändelser som avses i första stycket anses

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

ha ingetts och godtagits genom den handling som består i att varorna anmäls till tullen, förutsatt att varorna åtföljs av en CN22-deklaration eller en CN23-deklaration eller båda.

I de fall som avses i artikel 141.2 första stycket och 141.3 ska mottagaren anses vara deklarat och, i tillämpliga fall, gäldenär. I de fall som avses i artikel 141.2 andra stycket och 141.4 ska avsändaren anses vara deklarat och, i tillämpliga fall, gäldenär. Tullmyndigheterna får föreskriva att postoperatörer ska anses vara deklaranter och, i tillämpliga fall, gäldenärer. *Förordning 2016/341*.

Avsnitt 2 – Förenklade tulldeklarationer

Artikel 145 – Villkor för beviljande av tillstånd till regelbunden användning av förenklade tulldeklarationer

(Artikel 166.2 [266] i kodexen)

[745] 1. Tillstånd att regelbundet hänföra varor till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration i enlighet med artikel 166.2 i kodexen ska beviljas om följande villkor är uppfyllda:

- a) Sökanden uppfyller kriteriet i artikel 39 a [139] i kodexen.
- b) Sökanden har i tillämpliga fall tillfredsställande rutiner för hantering av licenser och tillstånd som beviljats i enlighet med handelspolitiska åtgärder eller för handel med jordbruksprodukter.
- c) Sökanden ser till att berörda anställda har instruerats att informera tullmyndigheterna när problem med regelefterlevnad upptäcks och har inrättat rutiner för att informera tullmyndigheterna om sådana problem.
- d) Sökanden har i tillämpliga fall tillfredsställande rutiner för hantering av import- och exportlicenser knutna till förbud och restriktioner, däribland åtgärder för att skilja varor som omfattas av förbud eller restriktioner från andra varor och åtgärder för att säkerställa efterlevnad av sådana förbud och restriktioner.

2. Godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar ska anses uppfylla de villkor som anges i punkt 1 b, c och d, i den mån deras bokföring är ändamålsenlig för hänförande av varor till ett tullförfarande på grundval av en förenklad deklaration.

Artikel 146 – Kompletterande deklaration

(Artikel 167.1 [267] i kodexen)

[746] 1. När tullmyndigheterna ska bokföra det import- eller exporttullbelopp som ska betalas i enlighet med artikel 105.1 [205] första stycket i kodexen, ska den kompletterande deklaration som avses i artikel 167.1 första stycket i kodexen inges inom tio dagar efter det att varorna har frigjorts.

2. Om en bokföring sker i enlighet med artikel 105.1 andra stycket i kodexen och den kompletterande deklarationen är av allmän, periodisk eller sammanfattande art, får den tidsperiod som omfattas av den kompletterande deklarationen inte överstiga en kalendermånad.

3. Tidsfristen för ingivande av en kompletterande deklaration enligt punkt 2 ska fastställas av tullmyndigheterna. Den får inte överstiga tio dagar från utgången av den tidsperiod som omfattas av den kompletterande deklarationen.

4. Till de respektive datum då det automatiserade exportsystem som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs och de relevanta nationella importsystem som avses i samma bilaga uppgraderas och utan att det påverkar

tillämpningen av artikel 105.1 i kodexen, får tullmyndigheterna tillåta andra tidsfrister än de som anges i punkterna 1 och 3 i den här artikeln. *Förordning 2016/341*.

Artikel 147 – Tidsfrist för deklaranter att inneha de styrkande handlingar som krävs för kompletterande deklarationer

(Artikel 167.1 [267] i kodexen)

[747] 1. De styrkande handlingar som saknades när den förenklade deklarationen ingavs ska innehas av deklaranter inom tidsfristen för ingivande av den kompletterande deklarationen i enlighet med artikel 146.1 eller 146.3.

2. Tullmyndigheterna får i välgrundade fall tillåta en längre tidsfrist än den som föreskrivs i punkt 1 för att ställa de styrkande handlingarna till förfogande. Den tidsfristen får inte överstiga 120 dagar räknat från den dag då varorna frigjordes.

3. Om den styrkande handlingen avser tullvärde får tullmyndigheterna i välgrundade fall fastställa en längre tidsfrist än den som föreskrivs i punkt 1 eller 2 med beaktande av den preskriptionstid som avses i artikel 103.1 [203] i kodexen.

Avsnitt 3 – Bestämmelser som gäller alla tulldeklarationer

Artikel 148 – Ogiltigförklarande av en tulldeklaration efter det att varorna frigjorts

(Artikel 174.2 [274] i kodexen)

[748] 1. Om det fastställs att varor av misstag har deklarerats för ett tullförfarande enligt vilket en tullskuld vid import uppkommer i stället för att de deklarerats för ett annat tullförfarande, ska tulldeklarationen efter det att varorna har frigjorts ogiltigförklaras på motiverad ansökan av deklaranter, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Ansökan görs inom 90 dagar från dagen för godtagandet av deklarationen.
- b) Varorna har inte använts på ett sätt som är oförenligt med det tullförfarande enligt vilket de skulle ha deklarerats om felet inte hade skett.
- c) Vid tidpunkten för den felaktiga deklarationen var villkoren uppfyllda för att hänföra varorna till det tullförfarande enligt vilket de skulle ha deklarerats om felet inte hade skett.
- d) En tulldeklaration har ingetts för det tullförfarande enligt vilket varorna skulle ha deklarerats om felet inte hade skett.

2. Om det fastställs att varor av misstag har deklarerats i stället för andra varor, för ett tullförfarande enligt vilket en tullskuld vid import uppkommer, ska tulldeklarationen efter det att varorna har frigjorts ogiltigförklaras på motiverad ansökan av deklaranter, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Ansökan görs inom 90 dagar från dagen för godtagandet av deklarationen.
- b) De felaktigt deklarerade varorna har inte använts på annat sätt än som tillåts i deras ursprungliga skick och har återförts till sitt ursprungliga tillstånd.
- c) Samma tullkontor är behörigt vad gäller varor som deklarerats felaktigt och de varor som deklaranter hade avsett att deklarerera.
- d) Varorna ska deklarerats för samma tullförfarande som de varor som deklarerats felaktigt.

3. När varor som har sålts inom ramen för ett distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU har övergått till fri omsättning och återsänds, ska tulldeklarationen på motiverad ansökan av deklaranter ogiltigförklaras efter det att varorna har frigjorts, om följande villkor är uppfyllda:

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

- a) Ansökan görs inom 90 dagar från dagen för godtagandet av tulldeklarationen.
 - b) Varorna har exporterats i syfte att returnera dem till den ursprungliga leverantörens adress eller till en annan adress som denne har angett.
4. Utöver de fall som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska tulldeklarationer på motiverad ansökan av deklaranten ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, i något av följande fall:
- a) När varor har frigjorts för export, återexport eller passiv förädling och inte har lämnat unionens tullområde.
 - b) När unionsvaror av misstag har deklarerats för ett tullförfarande som tillämpas på icke-unionsvaror och deras tullstatus som unionsvaror har bevisats i efterhand med hjälp av ett T2L-dokument, T2LF-dokument eller ett manifest för tulländamål.
 - c) När varor har deklarerats felaktigt enligt mer än en tulldeklaration.
 - d) När ett tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats i enlighet med artikel 211.2 [311] i kodexen.
 - e) När unionsvaror har hänförs till tullagerförfarandet i enlighet med artikel 237.2 i kodexen och inte längre kan hänföras till det förfarandet i enlighet med artikel 237.2 [337] i kodexen.
5. En tulldeklaration för varor som är belagda med exporttullar eller omfattas av en ansökan om återbetalning av importtullar, bidrag eller andra belopp vid export eller andra särskilda åtgärder vid export, får endast ogiltigförklaras i enlighet med punkt 4 a om följande villkor är uppfyllda:
- a) Deklaranten överlämnar till exporttullkontoret eller, vid passiv förädling, hänförandetullkontoret bevis på att varorna inte har lämnat unionens tullområde.
 - b) Om tulldeklarationen är pappersbaserad, återlämnar deklaranten till exporttullkontoret eller, vid passiv förädling, hänförandetullkontoret alla exemplar av tulldeklarationen tillsammans med eventuella andra dokument som utfärdats till honom eller henne vid godtagandet av deklarationen,
 - c) Deklaranten överlämnar till exporttullkontoret bevis på att alla bidrag och andra belopp eller ekonomiska förmåner som beviljats vid export av varorna i fråga har återbetalats eller på att de behöriga myndigheterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de inte betalas.
 - d) Deklaranten uppfyller alla andra skyldigheter som han eller hon är bunden av med avseende på varorna.
 - e) Alla justeringar som gjorts i en exportlicens som uppvisas till stöd för tulldeklarationen annulleras.

Avsnitt 4 – Andra förenklingar

Artikel 149 – Villkor för beviljande av tillstånd till centraliserad klarering

(Artikel 179.1 [279] i kodexen)

[749] 1. För att centraliserad tullklarering ska tillåtas i enlighet med artikel 179 i kodexen ska ansökningar om centraliserad klarering avse något av följande:

- a) Övergång till fri omsättning.
- b) Lagring i tullager.
- c) Tillfällig införsel.
- d) Slut användning.
- e) Aktiv förädling.
- f) Passiv förädling.
- g) Export.

h) Återexport.

2. Om en tulldeklaration inges som en registrering i deklarantens bokföring kan centraliserad klarering tillåtas på de villkor som anges i artikel 150.

Artikel 150 – Villkor för beviljande av tillstånd till registrering i deklarantens bokföring

(Artikel 182.1 [282] i kodexen)

[750] 1. Tillstånd att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring ska beviljas om sökandena visar att de uppfyller kriterierna i artikel 39 [139] a, b och d i kodexen.

2. För att ett tillstånd att inge en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring ska beviljas i enlighet med artikel 182.1 i kodexen ska ansökan avse något av följande:

- a) Övergång till fri omsättning.
- b) Lagring i tullager.
- c) Tillfällig införsel.
- d) Slutanvändning.
- e) Aktiv förädling.
- f) Passiv förädling.
- g) Export och återexport

3. Om ansökan om tillstånd avser övergång till fri omsättning ska tillstånd inte beviljas för följande:

a) Samtidig övergång till fri omsättning och fri konsumtion av varor som är undantagna från mervärdesskatt i enlighet med artikel 138 i direktiv 2006/112/EG och, i tillämpliga fall, omfattas av punktskatteuppskov i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/118/EG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2217]).

b) Återimport med samtidig övergång till fri omsättning och fri konsumtion av varor som är undantagna från mervärdesskatt i enlighet med artikel 138 i direktiv 2006/112/EG och, i tillämpliga fall, omfattas av punktskatteuppskov i enlighet med artikel 17 i direktiv 2008/118/EG.

4. När ansökan om tillstånd avser export och återexport ska tillstånd endast beviljas om följande båda villkor är uppfyllda:

a) Skyldigheten att inge en deklaration före avgång frångås i enlighet med artikel 263.2 [363] i kodexen.

b) Exporttullkontoret är också utförseltullkontor eller exporttullkontoret och utförseltullkontoret har vidtagit åtgärder som garanterar att varorna omfattas av tullövervakning vid utförsel.

5. När ansökan om tillstånd avser export och återexport är export av punktskattepliktiga varor inte tillåten, såvida inte artikel 30 i direktiv 2008/118/EG (Skatter m.m./Skatter m.m. [2230]) är tillämplig.

6. Tillstånd till registrering i deklarantens bokföring ska inte beviljas om ansökan avser ett förfarande för vilket ett standardiserat utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheter krävs i enlighet med artikel 181, såvida dessa myndigheter inte samtycker till att andra metoder för elektroniskt utbyte av uppgifter används.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 151 – Villkor för beviljande av tillstånd för egenbedömning

(Artikel 185.1 [285] i kodexen)

[751] Om en sökande som avses i artikel 185.2 i kodexen är innehavare av ett tillstånd till registrering i deklarantens bokföring, ska egenbedömning tillåtas på villkor att ansökan om egenbedömning gäller de tullförfaranden som avses i artikel 150.2 eller återexport.

Artikel 152 – Tullformaliteter och tullkontroller inom ramen för egenbedömning

(Artikel 185.1 [285] i kodexen)

[752] Innehavare av tillstånd till egenbedömning kan bemyndigas att under tullövervakning utföra kontroller av efterlevnaden av förbud och begränsningar i enlighet med tillståndet.

Kapitel 3 – Frigörande av varor

Artikel 153 – Frigörande utan att en garanti ställs

(Artikel 195.2 [295] i kodexen)

[753] Om tullkvoten i fråga, före frigörandet av varor som är föremål för en begäran om uttag ur en tullkvot, inte anses vara kritisk, ska frigörande av varorna inte förutsätta att en garanti ställts för dessa varor.

Artikel 154 – Underrättelse om varors frigörande

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[754] 1. Om deklARATIONEN för ett tullförfarande eller för återexport inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik får tullmyndigheterna, i syfte att underrätta deklaranten om frigörandet av varorna, använda andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik.

2. Om varorna var i tillfällig lagring före frigörandet, och tullmyndigheterna ska underrätta innehavaren av tillståndet till drift av de berörda anläggningarna för tillfällig lagring om varornas frigörande, kan uppgifterna lämnas på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Avdelning VI – Övergång till fri omsättning och befrielse från importtullar

Kapitel 1 – Övergång till fri omsättning

Artikel 155 – Tillstånd att upprätta bananvägningsintyg

(Artikel 163.3 [263] i kodexen)

[755] Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd till upprättande av styrkande handlingar för standardtulldeklarationer för certifiering av vägning av färska bananer enligt KN-nummer 0803 90 10 som omfattas av importtull (bananvägningsintyg) om den som ansöker om ett sådant tillstånd uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Sökanden uppfyller kriteriet i artikel 39 a [139] i kodexen.
- b) Sökanden är involverad i import, transport, lagring eller hantering av färska bananer enligt KN-nummer 0803 90 10 som omfattas av importtull.
- c) Sökanden lämnar nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av vägningen.
- d) Sökanden förfogar över lämplig vägningsutrustning.

e) Sökanden har sådan bokföring som gör det möjligt för tullmyndigheterna att utföra nödvändiga kontroller.

Artikel 156 – Tidsfrist

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[756] Ett beslut om en ansökan om ett tillstånd som avses i artikel 155 ska fattas utan dröjsmål och senast 30 dagar från den dag då ansökan har godtagits.

Artikel 157 – Metoder för översändande av bananvägningsintyg

(Artikel 6.2 och 6.3 a [106] i kodexen)

[757] Bananvägningsintygen kan utarbetas och inges på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Kapitel 2 – Befrielse från importtullar

Avsnitt 1 – Återinförda varor

Artikel 158 – Varor som anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades

(Artikel 203.5 [303] i kodexen)

[758] 1. Varor ska anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades om de efter att ha exporterats från unionens tullområde inte har genomgått någon annan behandling eller hantering än sådan som förändrar deras utseende eller är nödvändig för att reparera dem eller för att återställa dem eller bibehålla dem i gott skick.

2. Varor ska anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades om de efter att ha exporterats från unionens tullområde har genomgått en annan behandling eller hantering än den som förändrar deras utseende eller är nödvändig för att reparera dem, återställa dem i gott skick eller bibehålla dem i gott skick, men det har blivit uppenbart efter det att en sådan behandling eller hantering inletts att denna behandling eller hantering är olämplig för den avsedda användningen av varorna.

3. Om de varor som avses i punkt 1 eller 2 har genomgått en behandling eller hantering som skulle ha inneburit att de påförts importtull om de hade hänförs till förfarandet för passiv förädling, ska dessa varor anses ha återinförts i samma skick som de var i när de exporterades endast på villkor att denna behandling eller hantering, inbegripet införlivandet av reservdelar, inte överstiger vad som är absolut nödvändigt för att varorna ska kunna användas på samma sätt som vid tidpunkten för export från unionens tullområde.

Artikel 159 – Varor som vid export omfattas av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken

(Artikel 204 [304] i kodexen)

[759] 1. Återinförda varor som vid exporten omfattats av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken ska beviljas befrielse från importtull under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) De bidrag eller andra belopp som betalats ut enligt dessa åtgärder har återbetalats, nödvändiga åtgärder har vidtagits av de behöriga myndigheterna för att hålla inne belopp som ska betalas enligt åtgärderna avseende dessa varor, eller övriga beviljade ekonomiska fördelar har annullerats.

b) Varorna befann sig i någon av följande situationer:

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

- i) De kunde inte släppas ut på marknaden i det land dit de sändes.
 - ii) De återsändes av mottagaren på grund av att de var felaktiga eller utomobligatoriska.
 - iii) De återimporterades till unionens tullområde för att de inte kunde användas för de avsedda ändamålen på grund av andra omständigheter utanför exportörens kontroll.
- c) Varorna deklarerades för övergång till fri omsättning i unionens tullområde inom 12 månader från dagen för fullgörande av tullformalitetserna för deras export eller senare när detta tillåts av tullmyndigheterna i den medlemsstat där återimport sker under vederbörligen motiverade omständigheter.
2. De omständigheter som avses i punkt 1 b iii ska vara följande:
- a) Varor som återinförs till unionens tullområde efter skador som uppstått före leverans till mottagaren, antingen på själva varorna eller på det transportmedel som de transporterades med.
 - b) Varor som ursprungligen exporterades för konsumtion eller försäljning under en handelsmessa eller ett liknande arrangemang och som inte har konsumerats eller sålts.
 - c) Varor som inte kunde levereras till mottagaren på grund av dennes fysiska eller juridiska oförmåga att fullfölja det avtal enligt vilket varorna exporterades.
 - d) Varor som till följd av naturrelaterade, politiska eller sociala störningar inte kunde levereras till sin mottagare eller som nådde denne efter den avtalade leveransdagen.
 - e) Frukt och grönsaker, som omfattas av den samlade marknadsordningen för dessa produkter, som exporterats och sänts för försäljning i konsignation men som inte såldes på marknaden i destinationslandet.

Artikel 160 – Metoder för översändande av informationsblad INF 3

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[760] Ett dokument som styrker att villkoren för befrielse från importtull är uppfyllda (informationsblad INF 3) får översändas på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Avdelning VII – Särskilda förfaranden

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1 – Ansökan om tillstånd

Artikel 161 – Sökande som är etablerade utanför unionens tullområde

(Artikel 211.3 a [311] i kodexen)

[761] Genom undantag från artikel 211.3 a i kodexen får tullmyndigheterna i enstaka fall, när de anser det motiverat, bevilja tillstånd för förfarandet för slutanvändning eller förfarandet för aktiv förädling till personer som är etablerade utanför unionens tullområde.

Artikel 162 – Plats för lämnande av en ansökan när sökanden är etablerad utanför unionens tullområde

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[762] 1. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska den behöriga tullmyndigheten, när sökande som ansöker om tillstånd att använda förfarandet för

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

slutanvändning är etablerade utanför unionens tullområde, vara myndigheten för den plats där varorna ska användas först.

2. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska den behöriga tullmyndigheten, när sökande som ansöker om tillstånd att använda förfarandet för aktiv förädling är etablerade utanför unionens tullområde, vara myndigheten för den plats där varorna ska förädlas först.

Artikel 163 – Ansökan om tillstånd på grundval av en tulldeklaration

(Artiklarna 6.1, 6.2, 6.3 a [106] och 211.1 [311] i kodexen)

[763] 1. En tulldeklaration ska, förutsatt att den kompletteras med ytterligare dataelement enligt bilaga A [901], anses som en ansökan om tillstånd i följande fall:

a) När varor ska hänföras till förfarandet för tillfällig införsel, om inte tullmyndigheterna kräver en formell ansökan i de fall som omfattas av artikel 236 b.

b) När varor ska hänföras till förfarandet för slutanvändning och sökanden har för avsikt att helt hänföra varorna till den föreskrivna slutanvändningen.

c) När andra varor än de som förtecknas i bilaga 71-02 [931] ska hänföras till förfarandet för aktiv förädling.

d) När andra varor än de som förtecknas i bilaga 71-02 ska hänföras till förfarandet för passiv förädling.

e) När ett tillstånd att använda förfarandet för passiv förädling har beviljats och ersättningsprodukter ska övergå till fri omsättning med användning av standardutbytessystemet, som inte omfattas av detta tillstånd.

f) När förädlade produkter ska övergå till fri omsättning efter passiv förädling och förädlingen avser varor av icke-kommersiell natur.

2. Punkt 1 ska inte gälla i följande fall:

a) Förenklad deklaration.

b) Centraliserad klarering.

c) Registrering i deklarantens bokföring.

d) Om ansökan avser ett annat tillstånd än tillstånd för tillfällig införsel som involverar fler än en medlemsstat.

e) Om ansökan avser användning av likvärdiga varor enligt artikel 223 [323] i kodexen.

f) Om den behöriga tullmyndigheten underrättar deklaranten om att en undersökning av de ekonomiska villkoren krävs i enlighet med artikel 211.6 i kodexen.

g) Om artikel 167.1 f är tillämplig.

h) Om ansökan avser ett retroaktivt tillstånd i enlighet med artikel 211.2 i kodexen, utom i de fall som avses i punkt 1 e eller f i denna artikel.

3. Om tullmyndigheterna anser att hänförandet av transportmedel eller reservdelar, tillbehör och utrustning för transportmedel till för förfarandet för tillfällig införsel skulle innebära en allvarlig risk för bristande efterlevnad av en skyldighet enligt tullagstiftningen, ska den tulldeklaration som avses i punkt 1 inte göras muntligen eller i enlighet med artikel 141. I det fallet ska tullmyndigheterna underrätta deklaranten om detta utan dröjsmål efter anmälan till tullen av varors ankomst.

4. Skyldigheten att lämna ytterligare dataelement som avses i punkt 1 ska inte gälla i fall som omfattar någon av följande typer av deklarationer:

a) Tulldeklarationer för övergång till fri omsättning som görs muntligen i enlighet med artikel 135.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Tulldeklarationer för tillfällig införsel eller deklarationer om återexport som görs muntligen i enlighet med artikel 136.

c) Tulldeklarationer för tillfällig införsel eller deklarationer om återexport enligt artikel 139 som anses ha gjorts i enlighet med artikel 141.

5. ATA- och CPD-carneter ska anses vara ansökningar om tillstånd för tillfällig införsel om de uppfyller samtliga följande villkor:

a) Carneten har utfärdats av en avtalsslutande part till ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen och är påtecknad och garanterad av en sammanslutning som ingår i en garanterande kedja enligt definitionen i artikel 1 d i bilaga A till Istanbulkonventionen.

b) Carneten avser varor och användningsområden som omfattas av den konvention enligt vilken den utfärdades.

c) Carneten är bestyrkt av tullmyndigheterna.

d) Carneten är giltig i hela unionens tullområde.

Artikel 164 – Ansökan om förnyelse eller ändring av ett tillstånd

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[764] Tullmyndigheterna får tillåta att en ansökan om förnyelse eller ändring av ett tillstånd som avses i artikel 211.1 [311] i kodexen lämnas i skriftlig form.

Artikel 165 – Styrkande handling för en muntlig tulldeklaration för tillfällig införsel

(Artiklarna 6.2, 6.3 a [106] och 211.1 [311] i kodexen)

[765] Om en muntlig tulldeklaration anses som en ansökan om tillstånd till tillfällig införsel i enlighet med artikel 163 ska deklareranten uppvisa en styrkande handling i enlighet med bilaga 71-01 [930].

Avsnitt 2 – Beslut om ansökan

Artikel 166 – Undersökning av ekonomiska villkor

(Artikel 211.3 och 211.4 [311] i kodexen)

[766] 1. Villkoret i artikel 211.4 b i kodexen ska inte gälla tillstånd för aktiv förädling, utom i något av följande fall:

a) Om importtullbeloppet beräknas i enlighet med artikel 86.3 [186] i kodexen och det finns bevis för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt och fallet inte omfattas av artikel 167.1 a–f.

b) Om importtullbeloppet beräknas i enlighet med artikel 85 [185] i kodexen, de varor som ska hänföras till ett förfarande för aktiv förädling skulle omfattas av en jordbrukspolitisk eller handelspolitisk åtgärd, en preliminär eller slutgiltig antidumpningstull, utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning och fallet inte omfattas av artikel 167.1 h, i, m, p eller s.

c) Om importtullbeloppet beräknas i enlighet med artikel 85 i kodexen, de varor som ska hänföras till ett förfarande för aktiv förädling inte skulle omfattas av en jordbrukspolitisk eller handelspolitisk åtgärd, en preliminär eller slutgiltig antidumpningstull, utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning, det finns bevis för att väsentliga intressen för tillverkare i unionen sannolikt kommer att påverkas negativt och fallet inte omfattas av artikel 167.1 g–s.

2. Villkoret i artikel 211.4 b i kodexen ska inte tillämpas på tillstånd för passiv förädling, utom om det finns bevis för att väsentliga intressen för tillverkare av varor som förtecknas i bilaga 71-02 [931] sannolikt kommer att påverkas negativt och varorna inte är avsedda att repareras.

Artikel 167 – Fall där de ekonomiska villkoren för aktiv förädling anses vara uppfyllda

(Artikel 211.5 [311] i kodexen)

[767] 1. De ekonomiska villkoren för aktiv förädling ska anses vara uppfyllda om ansökan avser någon av följande verksamheter:

- a) Förädling av varor som inte förtecknas i bilaga 71-02 [931].
- b) Reparationer.
- c) Förädling av varor som direkt eller indirekt ställs till tillståndshavarens förfogande och som utförs i enlighet med specifikationer och på uppdrag av en person som är etablerad utanför unionens tullområde, vanligtvis mot betalning endast av förädlingskostnaderna.
- d) Förädling av durumvete till pastaprodukt.
- e) Hänförande av varor till aktiv förädling inom ramen för den kvantitet som fastställts på grundval av en avvägning i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014.
- f) Förädling av varor som förtecknas i bilaga 71-02, i någon av följande situationer:
 - i) Bristande tillgång på unionstillverkade varor med samma åttasiffriga KN-nummer, samma handelskvalitet och samma tekniska egenskaper som de varor som är avsedda att importeras för den planerade förädlingen.
 - ii) Skillnader i pris mellan varor som tillverkas i unionen och de varor som är avsedda att importeras och om jämförbara varor inte kan användas eftersom deras pris inte skulle göra den planerade affärsverksamheten ekonomiskt lönsam.
 - iii) Kontraktsenliga skyldigheter och om jämförbara varor inte överensstämmer med de kontraktsenliga kraven från köparen av de förädlade produkterna i tredje land, eller om de förädlade produkterna i enlighet med kontraktet måste framställas av varor som ska hänföras till ett förfarande för aktiv förädling för att bestämmelserna om industriellt rättsskydd eller skydd av kommersiell äganderätt ska uppfyllas.
 - iv) Det sammanlagda värdet av varor som ska hänföras till förfarandet för aktiv förädling per sökande och kalenderår för varje åttasiffrigt KN-nummer överstiger inte 150 000 euro.
- g) Förädling av varor för att säkerställa att de uppfyller de tekniska kraven för övergång till fri omsättning.
- h) Förädling av varor av icke-kommersiell natur.
- i) Förädling av varor som framställts enligt ett tidigare tillstånd, som utfärdats efter undersökning av de ekonomiska villkoren.
- j) Förädling av fasta och flytande fraktioner av palmolja, kokosolja och flytande fraktioner av kokosolja, palmkärnolja och flytande fraktioner av palmkärnolja, babassuolja eller ricinolja till produkter som inte är avsedda för livsmedelssektorn.
- k) Förädling till produkter som ska införlivas med eller användas till civila luftfartyg för vilka ett luftvärdighetsbevis har utfärdats.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

l) Förädling till produkter som omfattas av autonom befrielse från importtull på vissa vapen och viss militär utrustning i enlighet med rådets förordning (EG) nr 150/2003 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [661] o.f.).

m) Förädling av varor till varuprov.

n) Behandling av alla slag av elektroniska komponenter, delar, enheter eller andra material till informationsteknikprodukter.

o) Förädling av varor enligt KN-nummer 2707 eller 2710 till produkter enligt KN-nummer 2707, 2710 eller 2902.

p) Nedbrytning till avfall och skrot, förstöring, återvinning av delar eller komponenter.

q) Denaturering.

r) Vanliga former av hantering som avses i artikel 220 [320] i kodexen.

s) Det sammanlagda värdet av varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling per sökande och kalenderår för varje åttasiffrigt KN-nummer överstiger inte 150 000 euro vad gäller varor som omfattas av bilaga 71-02 och 300 000 euro vad gäller andra varor, utom när de varor som är avsedda att hänföras till förfarandet för aktiv förädling skulle omfattas av en preliminär eller slutgiltig antidumpingstull, en utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning.

2. Den bristande tillgång som avses i punkt 1 f i ska omfatta något av följande fall:

a) Den totala avsaknaden av tillverkning av jämförbara varor i unionens tullområde.

b) Avsaknad av en tillräcklig mängd av dessa varor för att den planerade förädlingen ska kunna genomföras.

c) Jämförbara unionsvaror kan inte göras tillgängliga för sökanden i tid för att den planerade affärsverksamheten ska kunna genomföras, trots att en begäran framställts i god tid.

Artikel 168 – Beräkning av importtullbeloppet i vissa fall av aktiv förädling

(Artikel 86.4 [186] i kodexen)

[768] 1. Om ingen undersökning av de ekonomiska villkoren krävs och de varor som ska hänföras till ett förfarande för aktiv förädling skulle omfattas av en jordbrukspolitisk eller handelspolitisk åtgärd, en preliminär eller slutgiltig antidumpingstull, en utjämningstull, en skyddsåtgärd eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de deklarerats för övergång till fri omsättning, ska importtullbeloppet beräknas i enlighet med artikel 86.3 i kodexen.

Det första stycket ska inte gälla om de ekonomiska villkoren anses vara uppfyllda i de fall som anges i artikel 167.1 h, i, m, p eller s.

2. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/1063.

Förordning 2018/1063.

Artikel 169 – Tillstånd till användning av likvärdiga varor

(Artikel 223.1, 223.2 och 223.3 c [323] i kodexen)

[769] 1. Huruvida användningen av likvärdiga varor är systematisk eller inte ska inte vara relevant med avseende på beviljande av ett tillstånd i enlighet med artikel 223.2 i kodexen.

2. Användningen av likvärdiga varor som avses i artikel 223.1 första stycket i kodexen ska inte tillåtas, om de varor som hänförts till ett särskilt förfarande skulle bli föremål för preliminär eller slutgiltig antidumpingstull, utjämningstull, skyddstull

eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning.

3. Användningen av likvärdiga varor som avses i artikel 223.1 andra stycket i kodexen ska inte tillåtas, om de icke-unionsvaror som förädlats i stället för de unionsvaror som hänförts till förfarandet för passiv förädling skulle bli föremål för preliminär eller slutgiltig antidumpningstull, utjämningstull, skyddstull eller en tilläggstull till följd av ett upphävande av medgivanden om de hade deklarerats för övergång till fri omsättning.

4. Användningen av likvärdiga varor inom ramen för tullagerförfarandet ska inte tillåtas om de icke-unionsvaror som hänförs till tullagerförfarandet är sådana som avses i bilaga 71-02 [931].

5. Användning av likvärdiga varor ska inte tillåtas i fråga om varor eller produkter som är genetiskt modifierade eller innehåller beståndsdelar som har modifierats genetiskt.

6. Genom undantag från artikel 223.1 tredje stycket i kodexen ska följande varor anses som likvärdiga varor för aktiv förädling:

a) Varor i ett längre framskridet tillverkningsstadium än de icke-unionsvaror som hänförts till förfarandet för aktiv förädling, om den väsentliga delen av förädlingen avseende dessa likvärdiga varor utförs i tillståndshavarens företag eller i det företag där förädlingen utförs på dennes uppdrag.

b) När det gäller reparationer, nya varor i stället för begagnade varor eller varor i bättre skick än de icke-unionsvaror som hänförts till förfarandet för aktiv förädling.

c) Varor med tekniska egenskaper som liknar de varor de ersätter förutsatt att de omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer och har samma handelskvalitet.

7. Genom undantag från artikel 223.1 tredje stycket i kodexen ska de särskilda bestämmelser som anges i bilaga 71-04 [933] gälla för varor som avses i den bilagan.

8. Vid tillfällig införsel får likvärdiga varor endast användas om tillståndet till tillfällig införsel med fullständig befrielse från importtull beviljas i enlighet med artiklarna 208–211.

Artikel 170 – Förädlade produkter eller varor som hänförts till aktiv förädling IM/EX

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[770] 1. I tillståndet för aktiv förädling IM/EX ska på begäran av sökanden anges att förädlade produkter eller varor som hänförts till detta förfarande för aktiv förädling IM/EX och som inte har deklarerats för ett påföljande tullförfarande eller återexporteras efter utgången av tiden för avslutande av förfarandet ska anses ha övergått till fri omsättning den dag då tiden för avslutande av förfarandet löper ut.

2. Punkt 1 ska inte gälla i den mån produkterna eller varorna omfattas av förbud eller restriktioner.

Artikel 171 – Tidsfrist för att fatta beslut om en ansökan om ett tillstånd som avses i artikel 211.1 i kodexen

(Artikel 22.3 [122] i kodexen)

[771] 1. När en ansökan om ett tillstånd som avses i artikel 211.1 a [311] i kodexen involverar endast en medlemsstat, ska ett beslut om denna ansökan, genom undantag från artikel 22.3 första stycket i kodexen, fattas utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från den dag då ansökan har godtagits.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

När en ansökan om ett tillstånd som avses i artikel 211.1 b i kodexen involverar endast en medlemsstat, ska ett beslut om denna ansökan, genom undantag från artikel 22.3 första stycket i kodexen, fattas utan dröjsmål och senast inom 60 dagar från den dag då ansökan har godtagits.

2. Om de ekonomiska villkoren måste undersökas enligt artikel 211.6 i kodexen ska den tidsfrist som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel förlängas till ett år från den dag då handlingarna översändes till kommissionen.

Tullmyndigheterna ska underrätta sökanden eller tillståndshavaren om nödvändigheten av att undersöka de ekonomiska villkoren och, om tillståndet ännu inte har utfärdats, om förlängningen av tidsfristen i enlighet med första stycket.

Artikel 172 – Retroaktiv verkan

(Artikel 22.4 [122] i kodexen)

[772] 1. Om tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd med retroaktiv verkan i enlighet med artikel 211.2 [311] i kodexen, ska tillståndet få verkan tidigast den dag då ansökan godtas.

2. I undantagsfall får tullmyndigheterna tillåta att ett tillstånd som avses i punkt 1 får verkan tidigast ett år eller, i fråga om varor som omfattas av bilaga 71-02 [931], tre månader före dagen för godtagande av ansökan.

3. Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slag av verksamhet och varor får ett tillstånd beviljas med retroaktiv verkan från den dag då det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

Om, i enlighet med artikel 211.6 i kodexen, en undersökning av de ekonomiska villkoren krävs i samband med en förnyelse av ett tillstånd för samma slag av verksamhet och varor, ska ett tillstånd med retroaktiv verkan få verkan tidigast den dag då slutsatsen om de ekonomiska villkoren har dragits.

Artikel 173 – Giltighetstiden för ett tillstånd

(Artikel 22.5 [122] i kodexen)

[773] 1. Om ett tillstånd beviljas i enlighet med artikel 211.1 a [311] i kodexen får tillståndets giltighetstid inte överstiga fem år från den dag då tillståndet får verkan.

2. Den giltighetstid som avses i punkt 1 får inte överstiga tre år om tillståndet gäller varor som avses i bilaga 71-02 [931].

Artikel 174 – Tidsfrist för avslutande av ett särskilt förfarande

(Artikel 215.4 [315] i kodexen)

[774] 1. På begäran av den person som är ansvarig för förfarandet kan tidsfristen för avslutande av ett förfarande som anges i ett tillstånd som beviljats i enlighet med artikel 211.1 [311] i kodexen förlängas av tullmyndigheterna, även efter det att den ursprungligen fastställda tidsfristen har löpt ut.

2. Om tidsfristen för avslutande av ett förfarande löper ut ett visst datum för samtliga varor som hänförts till förfarandet under en viss period kan tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 211.1 a i kodexen, i tillståndet fastställa att tidsfristen för att avsluta ett förfarande förlängs automatiskt för samtliga varor som fortfarande omfattas av förfarandet vid den tidpunkten. Tullmyndigheterna kan besluta att avbryta den automatiska förlängningen av tidsfristen med avseende på samtliga eller en del av de varor som hänförts till förfarandet.

Artikel 175 – Avräkningsnota

(Artiklarna 6.2, 6.3 a [106] och 211.1 [311] i kodexen)

[775] 1. Tillstånd till användning av aktiv förädling IM/EX, aktiv förädling EX/IM utan användning av standardiserat utbyte av uppgifter som avses i artikel 176, eller slutanvändning ska föreskriva att tillståndshavaren ska lämna avräkningsnotan till övervakningskontoret inom 30 dagar efter det att tidsfristen för att avsluta förfarandet har löpt ut.

Övervakningstullkontoret får dock medge undantag från skyldigheten att lämna en avräkningsnota om den anser att det inte är nödvändigt.

2. På begäran av tillståndshavaren kan tullmyndigheterna förlänga den tidsfrist som avses i punkt 1 till 60 dagar. I undantagsfall kan tullmyndigheterna förlänga fristen även om den har löpt ut.

3. Avräkningsnotan ska innehålla de uppgifter som förtecknas i bilaga 71-06 [935], såvida inte annat anges av övervakningstullkontoret.

4. Om förädlade produkter eller varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling IM/EX anses ha övergått till fri omsättning i enlighet med artikel 170.1, ska detta anges i avräkningsnotan.

5. Om tillståndet till aktiv förädling IM/EX anger att förädlade produkter eller varor som har hänförts till detta förfarande anses ha övergått till fri omsättning den dag då fristen för att avsluta förfarandet löpt ut, ska tillståndshavaren lämna avräkningsnotan till övervakningskontoret i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

6. Tullmyndigheterna kan tillåta att avräkningsnotan lämnas på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Artikel 176 – Standardiserat utbyte av uppgifter och skyldigheter för innehavaren av ett tillstånd till användning av ett förfarande för förädling

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[776] 1. Tillstånd till användning av förfarandet för aktiv förädling EX/IM eller passiv förädling EX/IM vilka involverar en eller flera medlemsstater och tillstånd till användning av förfarandet för aktiv förädling IM/EX eller passiv förädling IM/EX vilka omfattar mer än en medlemsstat ska fastställa följande skyldigheter:

a) Användning av ett standardiserat utbyte av uppgifter som avses i artikel 181, såvida dessa myndigheter inte kommit överens om andra metoder för elektroniskt utbyte av uppgifter.

b) Tillståndshavaren ska lämna uppgifter till övervakningstullkontoret i enlighet med avsnitt A i bilaga 71-05 [934].

c) Om följande deklARATIONER eller anmÄlNINGAR inges ska de avse relevant INF-nummer:

- i) Tulldeklaration för aktiv förädling.
- ii) Exportdeklaration för aktiv förädling EX/IM eller för passiv förädling.
- iii) Tulldeklaration för övergång till fri omsättning efter passiv förädling.
- iv) Tulldeklaration för avslutande av förädlingsförfarandet.
- v) Deklarationer om återexport eller anmÄlNINGAR om återexport.

2. Tillstånd till användning av aktiv förädling IM/EX vilka involverar endast en medlemsstat ska fastställa att tillståndshavaren, på begäran av övervakningstullkontoret, till tullkontoret ska lämna tillräckligt med uppgifter om de varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling så att övervakningstullkontoret kan beräkna importtullbeloppet i enlighet med artikel 86.3 [186] i kodexen.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 177 – Lagring av unionsvaror tillsammans med icke-unionsvaror i en lagringsanläggning

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[777] Om unionsvaror lagras tillsammans med andra varor i en anläggning för lagring i tullager och det är omöjligt eller endast till oproportionerligt höga kostnader vore möjligt att vid varje tidpunkt identifiera varje typ av varor, ska i det tillstånd som avses i artikel 211.1 b i kodexen fastställas att bokföringsmässig uppdelning ska utföras för varje typ av varor, tullstatus och, i tillämpliga fall, varornas ursprung.

Artikel 177a – Blandad lagring av produkter som omfattas av tullövervakning inom ramen för slutanvändning

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[777 A] Det tillstånd för användning av förfarandet för slutanvändning som avses i artikel 211.1 a i kodexen ska fastställa metoder för identifiering och tullövervakning för blandad lagring av produkter som omfattas av tullövervakning och som klassificeras enligt kapitlen 27 och 29 i Kombinerade nomenklaturen, eller av sådana produkter med råolja erhållen ur petroleum som klassificeras enligt KN-nummer 2709 00.

Om de produkter som avses i första stycket inte omfattas av samma åttasiffriga KN-nummer eller inte har samma handelskvalitet och samma tekniska och fysiska egenskaper, får blandad lagring tillåtas endast om hela blandningen ska genomgå en av de behandlingar som avses i kompletterande anmärkning 5 till kapitel 27 i Kombinerade nomenklaturen. *Förordning 2018/1063*.

Avsnitt 3 – Andra bestämmelser

Artikel 178 – Bokföring

(Artiklarna 211.1 [311] och 214.1 [314] i kodexen)

[778] 1. Den bokföring som avses i artikel 214.1 i kodexen ska innehålla följande:

- a) I tillämpliga fall, hänvisning till det tillstånd som krävs för att hänföra varorna till ett särskilt förfarande.
- b) Huvudreferensnumret eller, om ett sådant inte finns, något annat nummer eller någon annan kod som identifierar de tulldeklarationer genom vilka varorna hänförs till ett särskilt förfarande och, när ett förfarande har avslutats i enlighet med artikel 215.1 [315] i kodexen, uppgifter om det sätt på vilket förfarandet avslutats.
- c) Uppgifter som otvetydigt gör det möjligt att identifiera andra tulldokument än tulldeklarationer, eventuella andra dokument av relevans för hänförande av varan till ett särskilt förfarande och eventuella andra dokument med relevans för motsvarande avslutande av förfarandet.
- d) Uppgifter om kollins märkning, identifieringsnummer, antal och slag, varornas kvantitet och sedvanliga handelsbeskrivning eller teknisk beskrivning av varorna och, i relevanta fall, containerns identifieringsmärken som krävs för identifiering av varorna.
- e) Varornas förvaringsplats och uppgift om befordran av dessa.
- f) Varornas tullstatus.
- g) Uppgifter om vanliga former av hantering och, i tillämpliga fall, ny tullklassificering som följer av dessa vanliga former av hantering.
- h) Uppgifter om tillfällig införsel eller slutanvändning.

i) Uppgifter om aktiv eller passiv förädling, inklusive uppgifter om förädlingens karaktär.

j) Om artikel 86.1 i kodexen är tillämplig, kostnaderna för lagring eller vanliga former av hantering.

k) Avkastningsgrad eller sättet att beräkna den, i tillämpliga fall.

l) Uppgifter som möjliggör tullövervakning och tullkontroller av användningen av likvärdiga varor i enlighet med artikel 223 [323] i kodexen.

m) Om bokföringsmässig uppdelning krävs, uppgifter om typ av varor, varornas tullstatus och, i tillämpliga fall, varornas ursprung.

n) I fall av tillfällig införsel som avses i artikel 238, de uppgifter som krävs i den artikeln.

o) I fall av aktiv förädling som avses i artikel 241, de uppgifter som krävs i den artikeln.

p) I tillämpliga fall, uppgifter om överföring av rättigheter och skyldigheter i enlighet med artikel 218 [318] i kodexen.

q) Om bokföringen inte är en del av den huvudsakliga bokföringen för tulländamål, en hänvisning till denna huvudsakliga bokföring för tulländamål.

r) Ytterligare uppgifter i särskilda fall, på begäran av tullmyndigheterna av berättigade skäl.

2. När det gäller frizoner ska bokföringen, utöver de uppgifter som föreskrivs i punkt 1, innehålla följande:

a) Uppgifter för identifiering av transportdokument för varor som förs in i eller lämnar frizoner.

b) Uppgifter om användning eller förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid tillfällig införsel inte skulle omfattas av importtullar eller åtgärder som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitikerna eller handelspolitiken, i enlighet med artikel 247.2 [347] i kodexen.

3. Tullmyndigheterna kan frånga kravet på vissa uppgifter som föreskrivs i punkterna 1 och 2, om detta inte inverkar negativt på tullövervakningen och kontrollerna av användningen av ett särskilt förfarande.

4. I fråga om tillfällig införsel ska bokföring föras endast om tullmyndigheterna kräver detta.

Artikel 179 – Befordran av varor mellan olika platser i unionens tullområde

(Artikel 219 [319] i kodexen)

[779] 1. Befordran av varor som hänförts till förfarandet för aktiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning får äga rum mellan olika platser i unionens tullområde utan andra tullformaliteter än de som anges i artikel 178.1 e.

2. Befordran av varor som hänförts till förfarandet för passiv förädling får ske inom unionens tullområde från hänförandetullkontoret till utförseltullkontoret.

3. Befordran av varor som hänförts till tullagerförfarandet får äga rum inom unionens tullområde utan andra tullformaliteter än de som anges i artikel 178.1 e på följande sätt:

a) Mellan olika lagringsanläggningar som anges i samma tillstånd.

b) Från hänförandetullkontoret till lagringsanläggningarna.

c) Från lagringsanläggningarna till utförseltullkontoret eller ett tullkontor som anges i tillståndet för ett särskilt förfarande enligt artikel 211.1 [311] i kodexen, som

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

har behörighet att frigöra varor till ett påföljande tullförfarande eller att ta emot deklARATIONEN om återexport för avslutande av det särskilda förfarandet.

Befordran enligt tullagerförfarandet ska slutföras inom 30 dagar efter det att varorna har förts bort från tullagret.

På begäran av den person som är ansvarig för förfarandet kan tullmyndigheterna förlänga 30-dagarsfristen.

4. Om varor befordras inom ramen för tullagerförfarandet från lagringsanläggningarna till utförseltullkontoret, ska den bokföring som avses i artikel 214.1 [314] i kodexen innehålla uppgifter om utförseln av varorna inom 100 dagar efter det att varorna har först bort från tullagret.

På begäran av den person som är ansvarig för förfarandet kan tullmyndigheterna förlänga 100-dagarsfristen.

Artikel 180 – Vanliga former av hantering

(Artikel 220 [320] i kodexen)

[780] De vanliga former av hantering som avses i artikel 220 i kodexen ska vara de som anges i bilaga 71-03 [932].

Artikel 181 – Standardiserat utbyte av uppgifter

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[781] 1. Övervakningstullkontoret ska göra de relevanta dataelement som anges i avsnitt A i bilaga 71-05 [934] tillgängliga i det elektroniska system som upprättats enligt artikel 16.1 [116] i kodexen med tanke på standardiserat utbyte av uppgifter (INF), för

- a) förfarandet för aktiv förädling EX/IM eller passiv förädling EX/IM som involverar en eller flera medlemsstater,
- b) aktiv förädling IM/EX eller passiv förädling IM/EX som involverar mer än en medlemsstat.

2. Om den behöriga tullmyndighet som avses i artikel 101.1 [201] i kodexen har begärt ett standardiserat utbyte av uppgifter mellan tullmyndigheter beträffande varor som hänförs till aktiv förädling IM/EX som involverar endast en medlemsstat, ska övervakningstullkontoret göra de relevanta dataelement som avses i avsnitt B i bilaga 71-05 tillgängliga i det elektroniska system som upprättats enligt artikel 16.1 i kodexen med tanke på ett standardiserat utbyte av uppgifter.

3. Om en tulldeklARATION eller en deklARATION om återexport eller en anmälan om återexport hänvisar till ett standardiserat utbyte av uppgifter ska de behöriga tullmyndigheterna göra de särskilda dataelement som anges i avsnitt A i bilaga 71-05 tillgängliga i det elektroniska system som upprättats enligt artikel 16.1 i kodexen med tanke på det standardiserade utbytet av uppgifter.

4. Tullmyndigheterna ska lämna uppdaterad information om INF till tillståndshavaren på dennes begäran.

5. Till de respektive datum då det system för informationsblad för särskilda förfaranden enligt kodexen som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU införs, får genom undantag från punkt 1 i denna artikel andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik användas. *Förordning 2016/341.*

Artikel 182 – Tullstatus för djur som fötts av djur som hänförts till ett särskilt förfarande

(Artikel 153.3 [253] i kodexen)

[782] Om det sammanlagda värdet av djur, födda i unionens tullområde av djur som omfattas av en tulldeklaration och hänförts till förfarandet för lagring, förfarandet för tillfällig införsel eller förfarandet för aktiv förädling, överstiger 100 euro ska dessa djur anses som icke-unionsvaror och hänföras till samma förfarande som de djur av vilka de föddes.

Artikel 183 – Befrielse från kravet på att inge en kompletterande deklaration

(Artikel 167.2 b [268] i kodexen)

[783] Skyldigheten att inge en kompletterande deklaration ska frångås för varor för vilka ett annat särskilt förfarande än transitering har avslutats genom att de hänförs till ett påföljande annat särskilt förfarande än transitering, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Innehavaren av tillståndet till det första och det påföljande förfarandet är samma person.

b) Tulldeklarationen för det första särskilda förfarandet ingavs i standardform, eller deklaranten har ingett en kompletterande deklaration enligt artikel 167.1 första stycket i kodexen avseende det första särskilda förfarandet.

c) Det första särskilda förfarandet avslutas genom att varor hänförs till ett påföljande annat särskilt förfarande än för slutanvändning eller aktiv förädling, efter ingivandet av en tulldeklaration i form av en registrering i deklarantens bokföring.

Kapitel 2 – Transitering

Avsnitt 1 – Extern och intern transitering

Artikel 184 – Metoder för översändande av huvudreferensnumret för en transitering och huvudreferensnumret för en TIR- transitering till tullmyndigheterna

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[784] Huvudreferensnumret för en transiteringsdeklaration eller en TIR-transitering får lämnas till tullmyndigheterna med någon av följande andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik:

- a) En streckkod.
- b) Ett transiteringsföljedokument.
- c) Ett transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter.
- d) Vid en TIR-transitering, en TIR-carnet.
- e) På något annat sätt som den mottagande tullmyndigheten tillåter.

Till de respektive datum då det nya datoriserade transiteringssystem (NCTS) som avses i bilagan [521] till genomförandebeslut 2014/255/EU uppgraderas, ska huvudreferensnumret för en transiteringsdeklaration lämnas till tullmyndigheterna med hjälp av de metoder som avses i första stycket b och c. *Förordning 2016/341*.

Artikel 185 – Transiteringsföljedokument och transiteringsföljedokument med säkerhetsuppgifter

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[785] De gemensamma uppgiftskraven för transiteringsföljedokumentet och, vid behov, för varupostförteckningen, och för transiteringsföljedokumentet med

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

säkerhetsuppgifter och varupostförteckningen för transitering med säkerhetsuppgifter anges i bilaga B-02 [904].

Artikel 186 – Ansökan om status som godkänd mottagare för TIR-transitering

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[786] För TIR-transiteringar ska ansökningar om status som godkänd mottagare enligt artikel 230 [330] i kodexen lämnas till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut i den medlemsstat där sökandens TIR-transiteringar ska slutföras.

Artikel 187 – Tillstånd till status som godkänd mottagare för TIR-transiteringar

(Artikel 230 [330] i kodexen)

[787] 1. Status som godkänd mottagare enligt artikel 230 i kodexen ska beviljas sökande som uppfyller följande villkor:

- a) Sökanden är etablerad i unionens tullområde.
- b) Sökanden uppger att denne regelbundet kommer att motta varor som befordras inom ramen för en TIR-transitering.
- c) Sökanden uppfyller kriterierna i artikel 39 [139] a, b och d i kodexen.

2. Tillstånd får endast beviljas under förutsättning att tullmyndigheten anser att den kommer att kunna övervaka TIR-transiteringarna och utföra kontroller utan att det krävs en administrativ insats som inte står i rimligt förhållande till den berörda personens behov.

3. Tillstånd till status som godkänd mottagare ska gälla för TIR-transiteringar som ska slutföras i den medlemsstat där tillståndet beviljas, på den plats eller de platser i den medlemsstaten som anges i tillståndet.

Avsnitt 2 – Extern och intern unionstransitering

Artikel 188 – Särskilda skatteområden

(Artikel 1.3 [101] i kodexen)

[788] 1. Om unionsvaror befordras från ett särskilt skatteområde till en annan del av unionens skatteområde, vilken inte är ett särskilt skatteområde, och denna befordran avslutas på en plats utanför den medlemsstat där varorna ankom till den delen av unionens tullområde, ska dessa unionsvaror befordras enligt det förfarande för intern unionstransitering som anges i artikel 227 [327] i kodexen.

2. I andra situationer än de som omfattas av punkt 1 får förfarandet för intern unionstransitering användas för unionsvaror som befordras mellan ett särskilt skatteområde och en annan del av unionens tullområde.

Artikel 189 – Tillämpning av förfarandet för extern transitering i särskilda fall

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 2018/1063.

(Artikel 226.2 [326] i kodexen)

[789] 1. Om unionsvaror exporteras till ett tredjeland som är fördragsslutande part i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande eller om unionsvaror exporteras och passerar ett eller flera länder som omfattas av gemensam transitering och bestämmelserna i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande är tillämpliga, ska varorna hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artikel 226.2 i kodexen i följande fall:

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

a) Unionsvarorna har genomgått tullformaliteter för export med avseende på beviljande av bidrag vid export till tredjeland inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

b) Unionsvarorna har kommit från interventionslager och omfattas av åtgärder för kontroll av varornas användning eller destination, och har genomgått tullformaliteter för export till tredjeland inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

c) Unionsvarorna berättigar till återbetalning eller eftergift av importtullar i enlighet med artikel 118.1 [218] i kodexen.

2. Unionsvaror som berättigar till återbetalning eller eftergift av importtullar i enlighet med artikel 118.1 i kodexen får hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artiklarna 118.4 [218] och 226.2 [326] i kodexen.

3. Om unionsvaror exporteras till ett tredjeland och befordras inom unionens tullområde inom ramen för en TIR-transitering eller ett transiteringsförfarande i enlighet med ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen, ska varorna hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artikel 226.2 i kodexen.

4. Vid export av varor som avses i artikel 1 i direktiv 2008/118/EG och som har tullstatus som unionsvaror får dessa varor hänföras till det förfarande för extern transitering som avses i artikel 226.2 i kodexen. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 190 – Kvitto påtecknat av destinationstullkontoret

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[790] Ett kvitto påtecknat av destinationstullkontoret på begäran av den person som anmäler varorna och lämnar de uppgifter som krävs av det tullkontoret ska innehålla de uppgifter som avses i bilaga 72-03 [936].

Artikel 191 – Allmänna bestämmelser om tillstånd till förenklingar

(Artikel 233.4 [333] i kodexen)

[791] 1. Tillstånd som avses i artikel 233.4 i kodexen ska beviljas sökande som uppfyller följande villkor:

a) Sökanden är etablerad i unionens tullområde.

b) Sökanden uppger att denne regelbundet kommer att använda förfarandet för unionstransitering.

c) Sökanden uppfyller kriterierna i artikel 39 [139] a, b och d i kodexen.

2. Tillstånd får endast beviljas under förutsättning att tullmyndigheten anser att den kommer att kunna övervaka förfarandet för unionstransitering och utföra kontroller utan att det krävs en administrativ insats som inte står i rimligt förhållande till den berörda personens behov.

Artikel 192 – Ansökningar om status som godkänd avsändare för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[792] För hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering ska ansökningar om status som godkänd avsändare enligt artikel 233.4 a [323] i kodexen lämnas till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut i den medlemsstat där sökandens unionstransiteringar ska börja.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 193 – Tillstånd till status som godkänd avsändare för hänförande av varor till förfarandet för unionstransitering

(Artikel 233.4 [333] i kodexen)

[793] Status som godkänd avsändare enligt artikel 233.4 a i kodexen får endast beviljas sökande som enligt artikel 89.5 [189] i kodexen har tillstånd att ställa en samlad garanti eller som beviljats undantag från skyldigheten att ställa en garanti i enlighet med artikel 95.2 [195] i kodexen.

Artikel 194 – Ansökningar om status som godkänd mottagare för mottagande av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[794] För mottagande av varor som befordras inom ramen för förfarandet för unionstransitering ska ansökningar om status som godkänd mottagare enligt artikel 233.4 b [333] i kodexen lämnas till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut i den medlemsstat där sökandens unionstransiteringar ska slutföras.

Artikel 195 – Tillstånd till status som godkänd mottagare för mottagande av varor som befordras enligt förfarandet för unionstransitering

(Artikel 233.4 [333] i kodexen)

[795] Status som godkänd mottagare enligt artikel 233.4 b i kodexen får endast beviljas sökande som uppger att de regelbundet kommer att ta emot varor som har hänförs till ett förfarande för unionstransitering.

Artikel 196 – Kvitto som utfärdats av en godkänd mottagare

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[796] Ett kvitto utfärdat av den godkända mottagaren till fraktföraren vid leverans av varorna och den information som krävs ska innehålla de uppgifter som avses i bilaga 72-03 [936].

Artikel 197 – Tillstånd till användning av förseglingar av en särskild typ

(Artikel 233.4 [333] i kodexen)

[797] 1. Tillstånd enligt artikel 233.4 c i kodexen att använda förseglingar av en särskild typ för transportmedel, behållare och förpackningar som används vid förfarandet för unionstransitering ska beviljas om tullmyndigheterna godkänner de förseglingar som beskrivs i ansökan om tillstånd.

2. Tullmyndigheten ska inom ramen för tillståndet godta förseglingar av en särskild typ som har godkänts av tullmyndigheterna i en annan medlemsstat, såvida de inte har uppgifter om att just den förseglingen är olämplig för tulländamål.

Artikel 197a – Ansökan om användning av förseglingar av en särskild typ

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 2018/1063.

(Artikel 22.1 [122] tredje stycket i kodexen)

[797 A] Om en godkänd avsändare eller en ekonomisk aktör som ansöker om status som godkänd avsändare enligt artikel 233.4 a i kodexen ansöker om tillstånd att använda förseglingar av en särskild typ, som avses i artikel 233.4 c i kodexen, får ansökan ges in till den tullmyndighet som är behörig att fatta beslut i den medlemsstat där den godkända avsändarens unionstransiteringar ska börja. *Förordning 2018/1063.*

Artikel 198 – Tillstånd till användning av en transiteringsdeklaration med minskade uppgiftskrav

(Artikel 233.4 d [333] i kodexen)

[798] Tillstånd enligt artikel 233.4 d i kodexen att använda en tulldeklaration med minskade uppgiftskrav för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering ska beviljas för

- a) transport av gods på järnväg,
- b) transport av varor med flyg eller sjövägen, när ett elektroniskt transportdokument inte används som transiteringsdeklaration.

Artikel 199 – Tillstånd till användning av ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för lufttransporter

(Artikel 233.4 e [333] i kodexen)

[799] Vid lufttransporter ska tillstånd att använda ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering i enlighet med artikel 233.4 e i kodexen endast beviljas om

- a) sökanden genomför ett betydande antal flygningar mellan flygplatser i unionen,
- b) sökanden visar att denne kommer att kunna säkerställa att uppgifterna i det elektroniska transportdokumentet finns tillgängliga för avgångstullkontoret vid avgångsflygplatsen och för destinationstullkontoret vid destinationsflygplatsen och att dessa uppgifter är desamma vid avgångstullkontoret och destinationstullkontoret.

Artikel 200 – Tillstånd till användning av ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för sjötransporter

(Artikel 233.4 e [333] i kodexen)

[800] Vid sjötransporter ska tillstånd att använda ett elektroniskt transportdokument som transiteringsdeklaration för att hänföra varor till förfarandet för unionstransitering i enlighet med artikel 233.4 e i kodexen endast beviljas om

- a) sökanden genomför ett betydande antal sjötransporter mellan hamnar i unionen,
- b) sökanden visar att denne kommer att kunna säkerställa att uppgifterna i det elektroniska transportdokumentet finns tillgängliga för avgångstullkontoret vid avgångshamnen och för destinationstullkontoret vid destinationshamnen och att dessa uppgifter är desamma vid avgångstullkontoret och destinationstullkontoret.

Kapitel 3 – Tullagerförfarandet

Artikel 201 – Detaljhandelsförsäljning

(Artikel 211.1 b [311] i kodexen)

[801] Tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager ska beviljas på villkor att lagringsanläggningarna inte används för försäljning i detaljhandeln, om inte varor säljs i detaljhandel i någon av följande situationer:

- a) Med befrielse från importtull till personer som reser till eller från länder eller territorier som är belägna utanför unionens tullområde.
- b) Med befrielse från importtull till medlemmar av internationella organisationer.
- c) Med befrielse från importtull till Natostyrkor.
- d) Med befrielse från importtull enligt diplomatiska eller konsulära arrangemang.
- e) På distans, däribland via internet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 202 – Specialtrustade lagringsanläggningar

(Artikel 211.1 b [311] i kodexen)

[802] När varor utgör en fara eller sannolikt kommer att förstöra andra varor eller av andra skäl kräver särskilda anläggningar, får det i tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager anges att dessa varor endast får lagras i lagringsanläggningar som specialtrustats för att ta emot dem.

Artikel 203 – Typer av lagringsanläggningar

(Artikel 211.1 b [311] i kodexen)

[803] I tillstånd till drift av anläggningar för lagring av varor i tullager ska anges vilket av följande typer av tullager som ska användas enligt varje tillstånd:

- a) Allmänt tullager av typ I.
- b) Allmänt tullager av typ II.
- c) Privat tullager.

Kapitel 4 – Särskild användning

Avsnitt 1 – Tillfällig införsel

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 204 – Allmänna bestämmelser

(Artikel 211.1 a [311] i kodexen)

[804] Om inte annat föreskrivs ska tillstånd att använda förfarandet för tillfällig införsel beviljas på villkor att de varor som hänförs till förfarandet förblir i samma skick.

Reparationer och underhåll inklusive översyner och justeringar eller åtgärder för att bevara varorna eller se till att de uppfyller de tekniska kraven för att användas enligt förfarandet ska dock tillåtas.

Artikel 205 – Plats för lämnande av en ansökan

(Artikel 22.1 [122] i kodexen)

[805] 1. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska en ansökan om tillstånd till tillfällig införsel lämnas till den tullmyndighet som är behörig för den plats där varorna ska användas först.

2. Genom undantag från artikel 22.1 tredje stycket i kodexen ska en ansökan om tillstånd till tillfällig införsel som görs genom en muntlig tulldeklaration i enlighet med artikel 136, en handling i enlighet med artikel 139 eller en ATA-carnet eller en CPD-carnet i enlighet med artikel 163, göras på den plats där varorna anmäls och deklarerats för tillfällig införsel.

Artikel 206 – Tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar

(Artiklarna 211.1 [311] och 250.2 d [350] i kodexen)

[806] 1. Tillstånd att använda förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar ska beviljas i fråga om varor som inte uppfyller alla relevanta krav för fullständig befrielse från importtullar enligt artiklarna 209–216 och artiklarna 219–236.

2. Tillstånd att använda förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar ska inte beviljas för förbrukningsvaror.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

3. Tillstånd att använda förfarandet för tillfällig införsel med partiell befrielse från importtullar ska beviljas på villkor att det importtullbelopp som ska betalas i enlighet med artikel 252.1 andra stycket i kodexen ska betalas när förfarandet har avslutats.

Underavsnitt 2 – Transportmedel, lastpallar och containrar med tillbehör och utrustning

Artikel 207 – Allmänna bestämmelser

(Artikel 211.3 [311] i kodexen)

[807] Fullständig befrielse från importtullar får beviljas för varor som avses i artiklarna 208–211 och artikel 213, även om sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet är etablerade i unionens tullområde.

När det i detta underavsnitt hänvisas till kommersiellt bruk av ett transportmedel avses användning av ett transportmedel för transport av personer mot ersättning eller för transport av varor i industriellt eller kommersiellt syfte, mot ersättning eller utan. Med privat bruk avses icke-kommersiell användning av ett transportmedel.
Förordning 2018/1063.

Artikel 208 – Lastpallar

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[808] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för lastpallar.

Artikel 209 – Reservdelar, tillbehör och utrustning för lastpallar

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[809] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för reservdelar, tillbehör och utrustning för lastpallar när de importeras temporärt för att återexporteras separat eller som en del av lastpallar.

Artikel 210 – Containrar

(Artiklarna 18.2 [118] och 250.2 d [350] i kodexen)

[810] 1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för containrar som är hållbart märkta, på en lämplig och tydligt synlig plats, med samtliga följande uppgifter:

a) Identifiering av ägaren eller operatören, antingen genom angivande av fullständigt namn eller genom användning av ett vedertaget identifieringssystem, med undantag av symboler som emblem eller flaggor.

b) De märken och nummer för identifiering som ägaren eller operatören tilldelat containern.

c) Containerns egenvikt, inklusive all permanent fastsatt utrustning.

För fraktcontainrar avsedda att användas inom sjöfarten och övriga containrar med ISO-standardprefix bestående av fyra versaler med U som slutbokstav ska identifieringen av ägaren eller huvudoperatören, liksom containerns serienummer och kontrollsiffra, följa den internationella standarden ISO 6346 med bilagor.

2. Om ansökan om tillstånd görs i enlighet med artikel 163.1 ska containrarna övervakas av en person som är etablerad inom unionens tullområde, eller av en person som är etablerad utanför unionens tullområde och som har ett ombud i unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Den personen ska på begäran till tullmyndigheterna lämna närmare uppgifter om befordran av varje container för vilken tillstånd till tillfällig införsel beviljats, inbegripet datum och platser för införsel och avslutande.

Artikel 211 – Reservdelar, tillbehör och utrustning för containrar

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[811] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för reservdelar, tillbehör och utrustning för containrar när de importeras temporärt för att återexporteras separat eller som en del av containrar.

Artikel 212 – Villkor för fullständig befrielse från importtullar för transportmedel

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[812] 1. Vid tillämpningen av denna artikel ska begreppet transportmedel omfatta normala reservdelar och tillbehör och normal utrustning som åtföljer transportmedlet.

2. Om transportmedel deklarerats för tillfällig införsel muntligen i enlighet med artikel 136.1 eller genom någon annan handling i enlighet med artikel 139.1, jämförd med artikel 141.1, ska tillståndet för tillfällig införsel beviljas den person som har den fysiska kontrollen över varorna vid tidpunkten för frigörandet av varorna till förfarandet för tillfällig införsel, såvida inte denna person agerar för en annan persons räkning. Om så är fallet ska tillståndet beviljas den senare personen.

3. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för transportmedel för vägtrafik, för trafik på räls, i luften, till sjöss och på inre vattenvägar under förutsättning att de

a) är registrerade utanför unionens tullområde i namn av en person som är etablerad utanför detta område eller, om transportmedlet inte är registrerat, ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde,

b) används av en person som är etablerad utanför unionens tullområde utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 214, 215 och 216.

Om dessa transportmedel används privat av en tredje person som är etablerad utanför unionens tullområde, ska fullständig befrielse från importtullar beviljas förutsatt att denna person skriftligen bemyndigats av tillståndshavaren. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 213 – Reservdelar, tillbehör och utrustning för icke-unionstransportmedel

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[813] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för reservdelar, tillbehör och utrustning för transportmedel när de importeras temporärt för att återexporteras separat eller som en del av transportmedel.

Artikel 214 – Villkor för att bevilja fullständig befrielse från importtullar till personer som är etablerade i unionens tullområde

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[814] Personer som är etablerade i unionens tullområde ska omfattas av fullständig befrielse från importtullar om något av följande villkor är uppfyllt:

a) När det gäller transportmedel på räls ställs de till dessa personers förfogande enligt ett avtal genom vilket varje person får använda de övrigas rullande järnvägsmateriel inom ramen för det avtalet.

- b) När det gäller vägtransportmedel som är registrerade i unionens tullområde är en släpvagn kopplad till transportmedlet.
- c) Transportmedlet används i en nödsituation.
- d) Transportmedel används av en professionell uthyrningsfirma i syfte att återexporteras.

Artikel 215 – Fysiska personers användning av transportmedel, när dessa personer har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[815] 1. Fysiska personer som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde ska omfattas av fullständig befrielse från importtullar på transportmedel som de använder för privat bruk och vid enstaka tillfällen och på begäran av innehavaren av registreringsbeviset, förutsatt att denne befinner sig i unionens tullområde vid tidpunkten för användningen.

2. Fysiska personer som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde ska omfattas av fullständig befrielse från importtullar på transportmedel som de har hyrt enligt ett skriftligt avtal och använder privat i något av följande syften:

- a) För att återvända till den plats i unionens tullområde där de är bosatta.
- b) För att lämna unionens tullområde.

2a. Fysiska personer som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde ska omfattas av fullständig befrielse från importtullar på vägtransportmedel som de har hyrt enligt ett skriftligt avtal som ingåtts med en professionell biluthyrningsfirma och som de använder privat.

3. Fysiska personer som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde ska omfattas av fullständig befrielse från importtullar på transportmedel som de använder i kommersiellt eller privat syfte förutsatt att de är anställd av ägaren till, uthyraren av eller den som leasar ut transportmedlet och att arbetsgivaren är etablerad utanför detta tullområde.

Privat bruk av transportmedlet är tillåtet för resor mellan arbets- och bostadsort för den anställde eller för att utföra en arbetsuppgift enligt anställningsavtalet.

På begäran av tullmyndigheterna ska den person som använder transportmedlet uppvisa en kopia av anställningsavtalet.

4. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 2018/1063. *Förordning 2018/1063.*

Artikel 216 – Befrielse från importtullar på transportmedel i övriga fall

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[816] 1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas om transportmedlen, i syfte att återexporteras, ska registreras i en provisorisk nummerserie i unionens tullområde i en av följande personers namn:

- a) En person som är etablerad utanför det området.
- b) En fysisk person som har sin vanliga vistelseort i det området och planerar att flytta sin normala hemvist till en plats utanför detta område.

2. Fullständig befrielse från importtullar får i undantagsfall beviljas när transportmedlen används kommersiellt under en begränsad period av personer som är etablerade i unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 217 – Tidsfrister för att avsluta förfarandet för tillfällig införsel när det gäller transportmedel och containrar

(Artikel 215.4 [315] i kodexen)

[817] Avslutande av förfarandet för tillfällig införsel när det gäller transportmedel och containrar ska äga rum inom följande tidsfrister från den tidpunkt då varorna hänförs till förfarandet:

- a) För transportmedel på räls: tolv månader.
- b) För andra transportmedel för kommersiellt bruk än transportmedel på räls: den tid som krävs för att utföra transporten.
- c) För vägtransportmedel som används privat
 - i) av studerande: den period de uppehåller sig i unionens tullområde i det enda syftet att bedriva studier,
 - ii) av personer som utför uppdrag av bestämd varaktighet: den period de uppehåller sig i unionens tullområde i det enda syftet att utföra sitt uppdrag,
 - iii) i övriga fall, inbegripet rid- eller dragdjur och fordon som dras av dessa: sex månader.
- d) För lufttransportmedel för privat bruk: sex månader.
- e) För sjötransportmedel och transportmedel för inre vattenvägar för privat bruk: arton månader.
- f) För containrar samt utrustning och tillbehör till dessa: tolv månader.

Artikel 218 – Tidsfrister för återexport när det gäller professionell uthyrning

(Artiklarna 211.1 [311] och 215.4 [315] i kodexen)

[818] 1. Om ett transportmedel har importerats temporärt till unionen med fullständig befrielse från importtullar i enlighet med artikel 212 och återlämnats till en professionell uthyrningsfirma som är etablerad i unionens tullområde, ska den återexport som avslutar förfarandet för tillfällig införsel ske inom sex månader från den dag då transportmedlet i fråga infördes till unionens tullområde.

Om transportmedlet återuthyrs av en professionell uthyrningsfirma till en person som är etablerad utanför detta område eller till fysiska personer som har sin vanliga vistelseort i unionens tullområde, ska den återexport som avslutar förfarandet för temporär införsel ske inom sex månader från den dag då transportmedlet i fråga infördes till unionens tullområde och inom tre veckor efter ingåendet av avtalet om återuthyrning.

Datum för införsel till unionens tullområde ska anses vara dagen för ingående av det hyresavtal enligt vilket transportmedlet användes vid tidpunkten för införsel till detta område, såvida inte det faktiska datumet för införsel har bevisats.

2. Ett tillstånd till tillfällig införsel av ett transportmedel som avses i punkt 1 ska beviljas på villkor att detta transportmedel inte används för andra ändamål än återexport.

3. I det fall som avses i artikel 215.2 ska transportmedlet inom tre veckor från ingåendet av hyresavtalet eller återuthyrningsavtalet återlämnas till den uthyrningsfirma som är etablerad i unionens tullområde där den fysiska personen använder transportmedlet för att återvända till sin bostadsort i unionens tullområde, eller återexporteras om han eller hon använder transportmedlet för att lämna unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

4. I det fall som avses i artikel 215.2a ska vägtransportmedlet återexporteras inom åtta dagar från den dag då det hänfördes till förfarandet för tillfällig införsel. *Förordning 2018/1063.*

Underavsnitt 3 – Andra varor än transportmedel, lastpallar och containrar

Artikel 219 – Personliga tillhörigheter och varor för sportändamål som importeras av resande

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[819] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för varor som importeras av resande som är bosatta utanför unionens tullområde, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Varorna är personliga tillhörigheter som rimligen kan behövas för resan.
- b) Varorna är avsedda att användas för idrottsändamål.

Artikel 220 – Valfärdsmateriel för sjöfolk

(Artikel 250.2 d [250] i kodexen)

[820] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för valfärdsmateriel för sjöfolk när det

- a) används på ett fartyg som går i internationell sjötrafik,
- b) lossas från ett sådant fartyg för att tillfälligt användas i land av besättningen, eller
- c) används av ett sådant fartygs besättning i inrättningar av kulturell eller social karaktär, vilka drivs av ideella organisationer, eller på platser där gudstjänster regelbundet hålls för sjöfolk.

Sökande som ansöker om tillstånd att använda förfarandet för tillfällig införsel och personer som är ansvariga för förfarandet för tillfällig införsel vilka är etablerade i unionens tullområde ska också omfattas av fullständig befrielse från importtullar för valfärdsmateriel för sjöfolk. *Förordning 2018/1063.*

Artikel 221 – Utrustning för katastrofhjälp

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[821] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för utrustning för katastrofhjälp som används i samband med åtgärder för att motverka följderna av katastrofer eller liknande situationer som berör unionens tullområde.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde.

Artikel 222 – Medicinsk och kirurgisk utrustning och laborieutrustning

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[822] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för medicinsk och kirurgisk utrustning och laborieutrustning som sänds i form av ett lån, på begäran av ett sjukhus eller annan medicinsk inrättning som har ett akut behov av utrustningen för att täcka en brist i sin egen utrustning, och om den är avsedd för diagnostiska eller terapeutiska ändamål. Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 223 – Djur

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[823] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för djur som ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 224 – Varor som används i gränsområden

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[824] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för följande varor som är avsedda att användas i gränsområden:

- a) Utrustning som ägs och används av personer som är etablerade i ett gränsområde i ett tredjeland som gränsar till det gränsområde i unionen där varorna ska användas.
- b) Varor som under offentliga myndigheters uppsikt används för projekt för att bygga, reparera eller underhålla infrastruktur i ett sådant gränsområde i unionen.

Artikel 225 – Ljud- eller bildinnehållande medier, medier för datalagring och reklammaterial

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[825] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för följande varor:

- a) Medier som innehåller ljud, bild eller data som tillhandahålls kostnadsfritt och används i demonstrationssyfte innan de används för kommersiellt bruk eller för produktion av ljudspår eller för dubbning eller reproduktion.
- b) Material som uteslutande används för reklamändamål, vilket inkluderar transportmedel som är särskilt utrustade för dessa ändamål.

Artikel 226 – Professionell utrustning

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[826] 1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för professionell utrustning som uppfyller följande villkor:

- a) Den ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde.
- b) Den importeras antingen av en person som är etablerad utanför unionens tullområde eller av en av ägaren anställd person som är etablerad i unionens tullområde.
- c) Den används av importören eller under importörens uppsikt, utom i fråga om audiovisuella samproduktioner.

2. Utan hinder av punkt 1 ska fullständig befrielse från importtullar beviljas för bärbara musikinstrument som importeras temporärt av resande för att användas som professionell utrustning. De resande får vara bosatta i eller utanför unionens tullområde.

3. Fullständig befrielse från importtullar får inte beviljas för professionell utrustning som ska användas för något av följande ändamål:

- a) Industriell framställning av varor.
- b) Industriförpackning av varor.
- c) Utnyttjande av naturresurser.
- d) Uppförande, reparation eller underhåll av byggnader.
- e) Schaktning och liknande projekt.

Leden c, d och e ska inte gälla handverktyg.

Artikel 227 – Undervisningsmateriel och vetenskaplig utrustning

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[827] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för undervisningsmateriel och vetenskaplig utrustning om följande villkor är uppfyllda:

- a) De ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde.
- b) De importerar av icke-vinstdrivande offentliga eller privata inrättningar för vetenskaplig forskning, undervisning eller yrkesutbildning, och används uteslutande för undervisning, yrkesutbildning eller vetenskaplig forskning under den importerande inrättningens ansvar.
- c) De importerar i rimliga kvantiteter, med hänsyn till det avsedda ändamålet med importen.
- d) De används inte för rent kommersiella syften.

Artikel 228 – Förpackningar

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[828] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för följande varor:

- a) Förpackningar som importerar fyllda och är avsedda för återexport tomma eller fyllda.
- b) Förpackningar som importerar tomma och är avsedda för återexport fyllda.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 229 – Formar, matriser, klichéer, ritningar, skisser, mättnings-, kontroll- och testinstrument och andra liknande artiklar

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[829] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för former, matriser, klichéer, ritningar, skisser, mättnings-, kontroll- och testinstrument och andra liknande artiklar om följande villkor är uppfyllda:

- a) De ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde.
- b) De används i en tillverkningsprocess av en person som är etablerad i unionens tullområde och mer än 50 % av den produktion som är resultatet av varornas användning exporteras.

Artikel 230 – Specialverktyg och specialinstrument

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[830] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för specialverktyg och specialinstrument om följande villkor är uppfyllda:

- a) De ägs av en person som är etablerad utanför unionens tullområde.
- b) De ställs till förfogande för en person som är etablerad i unionens tullområde för tillverkning av varor och mer än 50 % av den produktion som är resultatet av varornas användning exporteras.

Artikel 231 – Varor som används för att utföra tester eller som ska genomgå tester

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[831] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för varor i följande situationer:

- a) Varor som genomgår tester, experiment eller demonstrationer.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Varor som omfattas av provningsförbehåll som föreskrivs i ett försäljningskontrakt.

c) Varor som används för att utföra tester, experiment eller demonstrationer utan ekonomisk vinning.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 232 – Varuprov

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[832] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för varuprov som uteslutande används för att visas eller demonstreras inom unionens tullområde, förutsatt att kvantiteten av dessa varuprov är rimlig med hänsyn till denna användning.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 233 – Ersättningsproduktionsmedel

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[833] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för ersättningsproduktionsmedel som en leverantör eller reparatör tillfälligt ställer till en kunds förfogande, i avvaktan på leverans eller reparation av liknande varor.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Artikel 234 – Varor som är avsedda för arrangemang eller försäljning i vissa situationer

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[834] 1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för varor som ska ställas ut eller användas vid offentliga evenemang som inte enbart anordnas för kommersiell försäljning av varorna, eller för varor som vid sådana evenemang framställs av varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

I undantagsfall kan tullmyndigheterna bevilja fullständig befrielse från importtullar för varor som ska ställas ut eller användas i samband med andra evenemang, eller för varor som vid sådana evenemang framställs av varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

2. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för varor som levereras av ägaren för inspektion till en person i unionen som har rätt att köpa dem efter inspektion.

3. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för följande:

a) Konstverk, föremål för samlingar samt antikviteter enligt definitionerna i bilaga IX till direktiv 2006/112/EG som importerar för att visas på utställningar och eventuellt säljas.

b) Icke nyttillverkade varor som importerar i syfte att säljas på auktion.

4. Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063*.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 235 – Reservdelar, tillbehör och utrustning

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[835] Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas för reservdelar, tillbehör och utrustning som används för reparation och underhåll, inklusive översyn, justeringar och åtgärder för att bevara varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

Sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet kan vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063.*

Artikel 236 – Andra varor

(Artikel 250.2 d [350] i kodexen)

[836] Fullständig befrielse från importtullar får beviljas för andra varor än sådana som avses i artiklarna 208–216 och 219–235 eller för varor som inte uppfyller villkoren i dessa artiklar, i någondera av följande situationer:

- a) Varorna importerar vid enstaka tillfällen under en period på högst tre månader.
- b) Varorna importerar i särskilda situationer som saknar ekonomisk betydelse för unionen.

I de situationer som avses i led b kan sökanden och den person som är ansvarig för förfarandet vara etablerade i unionens tullområde. *Förordning 2018/1063.*

Artikel 237 – Särskilda tidsfrister för att avsluta ett förfarande

(Artikel 215.4 [315] i kodexen)

[837] 1. För de varor som avses i artiklarna 231 c, 233 och 234.2 ska tidsfristen för att avsluta förfarandet vara sex månader från och med den tidpunkt då varorna hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

2. För djur som avses i artikel 223 får tidsfristen för att avsluta ett förfarande inte vara kortare än 12 månader från den tidpunkt då djuren hänförs till förfarandet för tillfällig införsel.

Underavsnitt 4 – Genomförande av förfarandet

Artikel 238 – Uppgifter som ska tas med i tulldeklarationen

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[838] 1. När varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel senare hänförs till ett tullförfarande som gör det möjligt att avsluta förfarandet för tillfällig införsel i enlighet med artikel 215.1 [315] i kodexen, ska tulldeklarationen för det påföljande tullförfarandet på annat sätt än genom en ATA- eller CPD-carnet innehålla uppgiften ”TA” och relevant tillståndsnummer, om tillämpligt.

2. När varor som hänförs till förfarandet för tillfällig införsel återexporteras i enlighet med artikel 270.1 i kodexen, ska en deklaration om återexport på annat sätt än genom en ATA- eller CPD-carnet innehålla de uppgifter som avses i punkt 1.

Avsnitt 2 – Slutanvändning

Artikel 239 – Skyldighet för innehavaren av ett tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning

(Artikel 211.1 a [311] i kodexen)

[839] Tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning ska beviljas förutsatt att tillståndshavaren åtar sig att uppfylla någondera av följande skyldigheter:

- a) Att använda varorna för de ändamål som fastställts för tillämpning av tullfrihet eller nedsatt tullsats.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Att överföra den förpliktelse som avses i led a till en annan person enligt de villkor som fastställs av tullmyndigheterna.

Kapitel 5 – Förädling

Artikel 240 – Tillstånd

(Artikel 211 [311] i kodexen)

[840] 1. Ett tillstånd till ett förädlingsförfarande ska ange åtgärderna för att fastställa något av följande:

a) Att de förädlade produkterna är ett resultat av förädlingen av varor som har hänförs till ett förädlingsförfarande.

b) Att villkoren för användning av likvärdiga varor i enlighet med artikel 223 [323] i kodexen eller standardutbytesystemet i enlighet med artikel 261 [361] i kodexen är uppfyllda.

2. Tillstånd till aktiv förädling kan beviljas för produktionstillbehör i den mening som avses i artikel 5.37 e [105] i kodexen, med undantag av följande:

a) Drivmedel och andra energikällor än sådana som behövs för att prova förädlingsprodukterna eller för att konstatera fel som behöver repareras hos varor som hänförs till förfarandet.

b) Andra smörjmedel än sådana som behövs för provning, anpassning eller återtagande av förädlingsprodukter.

c) Utrustning och verktyg.

3. Tillstånd till aktiv förädling får beviljas endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Varorna kan efter förädlingen inte på ett ekonomiskt godtagbart sätt återställas till den beskaffenhet de hade eller det skick de var i då de hänfördes till förfarandet.

b) Användningen av förfarandet kan inte medföra ett kringgående av de regler som gäller ursprung och kvantitativa restriktioner som är tillämpliga på de importerade varorna.

Första stycket ska inte gälla om importtullbeloppet fastställs enligt artikel 86.3 [186] i kodexen.

Artikel 241 – Uppgifter som ska tas med i tulldeklarationen för aktiv förädling

(Artikel 6.2 [106] i kodexen)

[841] 1. När varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling eller de förädlade produkterna senare hänförs till ett tullförfarande som gör det möjligt att avsluta förfarandet för aktiv förädling i enlighet med artikel 215.1 [315] i kodexen, ska tulldeklarationen för det påföljande tullförfarandet på annat sätt än genom en ATA- eller CPD-carnet innehålla uppgiften ”IP” och relevant tillståndsnummer eller INF-nummer.

När varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling omfattas av särskilda handelspolitiska åtgärder och dessa åtgärder fortfarande är tillämpliga vid den tidpunkt då varorna antingen i form av förädlade produkter eller inte hänförs till ett påföljande tullförfarande, ska tulldeklarationen för det påföljande tullförfarandet innehålla de uppgifter som avses i första stycket samt uppgiften ”C P M”.

2. När varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling återexporteras i enlighet med artikel 270.1 [370] i kodexen ska en deklARATION om återexport innehålla de uppgifter som avses i punkt 1.

Artikel 242 – Passiv förädling IM/EX

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[842] 1. När det gäller passiv förädling IM/EX ska tillståndet ange inom vilken tidsfrist unionsvaror, som ersätts av likvärdiga varor, ska hänföras till förfarandet för passiv förädling. Denna tidsfrist får inte överstiga sex månader.

På tillståndshavarens begäran får tidsfristen förlängas även efter det att den har löpt ut, förutsatt att tidsfristen totalt sett inte överstiger tolv månader.

2. Vid import i förväg av förädlade produkter ska en garanti ställas för att täcka det importtullbelopp som ska betalas om de ersatta unionsvarorna inte hänförs till förfarandet för passiv förädling i enlighet med punkt 1.

Artikel 243 – Reparation inom ramen för passiv förädling

(Artikel 211.1 [311] i kodexen)

[843] Om förfarandet för passiv förädling begärs för reparation ska det vara möjligt att reparera de temporärt exporterade varorna och förfarandet får inte användas för att förbättra varornas tekniska prestanda.

Avdelning VIII – Varor som förs ut ur unionens tullområde

Kapitel 1 – Formaliteter inför utförsel av varor

Artikel 244 – Tidsfrist för ingivande av deklarationer före avgång

(Artikel 263.1 [363] i kodexen)

[844] 1. En deklaration före avgång enligt artikel 263 i kodexen ska inges till det behöriga tullkontoret inom följande tidsfrister:

a) Vid sjötrafik:

i) För annan befordran av last i containrar än den som avses i leden ii och iii, senast 24 timmar innan varorna lastas på det fartyg med vilket de ska lämna unionens tullområde.

ii) För containerfrakter mellan unionens tullområde och Grönland, Färöarna, Island eller hamnar i Östersjön, Nordsjön, Svarta havet eller Medelhavet, samt alla hamnar i Marocko, senast två timmar före avgång från en hamn i unionens tullområde.

iii) För befordran av last i containrar mellan de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira eller Kanarieöarna och ett territorium utanför unionens tullområde, och när resan varar mindre än 24 timmar, minst två timmar innan fartyget lämnar en hamn i unionens tullområde.

iv) För befordran som inte omfattar containerfrakt, senast två timmar före avgång från en hamn i unionens tullområde.

b) Vid lufttrafik: minst 30 minuter före avgång från en flygplats i unionens tullområde.

c) Vid vägtrafik och trafik på inre vattenvägar, senast en timme innan varorna lämnar unionens tullområde.

d) Vid järnvägstrafik:

i) När tågresan från den senaste station där tåget bildas till utförseltullkontoret tar mindre än två timmar: senast en timme före varornas ankomst till den plats där utförseltullkontoret är behörigt.

ii) I övriga fall: senast två timmar innan varorna ska lämna unionens tullområde.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

2. Utan hinder av punkt 1 ska deklarationen före avgång, om den avser varor för vilka ett bidrag begärs i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 (Import- och exportföreskrifter/Jordbruksverkets licensområde m.m. [1901] o.f.), inges till det behöriga tullkontoret senast vid tidpunkten för lastningen av varorna i enlighet med artikel 5.7 i den förordningen.

3. I följande situationer ska tidsfristen för ingivande av deklarationen före avgång vara den som gäller för det aktiva transportmedel som används för att lämna unionens tullområde:

a) Om varorna har anlänt till utförseltullkontoret med ett annat transportmedel från vilket de överförs innan de lämnar unionens tullområde (intermodal transport).

b) Om varorna har anlänt till utförseltullkontoret med ett transportmedel som självt transporteras med ett aktivt transportmedel när det lämnar unionens tullområde (kombinerad transport).

4. De tidsfrister som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska inte gälla vid fall av force majeure.

Artikel 245 – Befrielse från skyldigheten att inge en deklaration före avgång

(Artikel 263.2 b [363] i kodexen)

[845] 1. Utan att det påverkar skyldigheten att inge en tulldeklaration enligt artikel 158.1 [258] i kodexen eller en deklaration om återexport enligt artikel 270.1 [370] i kodexen ska skyldigheten att inge en deklaration före avgång frångås för följande varor:

a) Elektrisk energi.

b) Varor som förs ut via rörledning.

c) Brevförsändelser.

d) Varor som befordras i enlighet med bestämmelserna i Världspostförningens akter.

e) Bohag enligt definitionen i artikel 2.1 d i förordning (EG) nr 1186/2009 (Skatter m.m./Tullfrihet m.m. [102]), förutsatt att det inte transporteras enligt ett transportavtal.

f) Varor som resande medför i sitt personliga bagage.

g) Varor som avses i artikel 140.1 utom följande, när transporten sker inom ramen för ett transportavtal:

i) Lastpallar och reservdelar, tillbehör och utrustning för lastpallar.

ii) Containrar och reservdelar, tillbehör och utrustning för containrar.

iii) Transportmedel och reservdelar, tillbehör och utrustning för transportmedel.

h) Varor som är upptagna i en ATA- eller CPD-carnet.

i) Varor som befordras upptagna i formulär 302 enligt avtalet mellan parterna i det nordatlantiska fördraget om deras styrkors status, undertecknat i London den 19 juni 1951.

j) Varor som transporteras på fartyg som rör sig mellan unionshamnar utan att anlöpa någon hamn utanför unionens tullområde.

k) Varor som transporteras ombord på luftfartyg som rör sig mellan unionsflygplatser utan att landa på någon flygplats utanför unionens tullområde.

l) Vapen och militär utrustning som förs ut ur unionens tullområde av myndigheter som ansvarar för en medlemsstats militära försvar, i militär transport eller i transport som endast används av militära myndigheter.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

m) Följande varor som förs ut ur unionens tullområde direkt till offshoreanläggningar som drivs av en person som är etablerad i unionens tullområde:

i) Varor som ska användas för uppförande, reparation, underhåll eller ombyggnad av offshoreanläggningar.

ii) Varor som ska användas till att monteras på eller utrusta dessa offshoreanläggningar.

iii) Förnödenheter som ska användas eller förbrukas på offshoreanläggningar.

n) Varor för vilka befrielse kan begäras enligt Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963, andra konsulära konventioner eller New Yorkkonventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag.

o) Varor som levereras för att införlivas som delar i eller tillhör till fartyg eller luftfartyg samt för drift av motorer, maskiner eller annan utrustning i fartyg eller luftfartyg, samt livsmedel och andra artiklar som ska förbrukas eller säljas ombord.

p) Varor som avsänds från unionens tullområde till Ceuta och Melilla, Gibraltar, Helgoland, Republiken San Marino, Vatikanstaten och kommunerna Livigno och Campione d'Italia och till de italienska delar av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.

2. Skyldigheten att inge en deklaration före avgång ska frångås för varor i följande situationer:

a) När ett fartyg som transporterar varor mellan unionshamnar ska anlöpa en hamn utanför unionens tullområde och dessa varor ska fortsätta att vara lastade ombord på fartyget under uppehållet i hamnen utanför unionens tullområde.

b) När ett luftfartyg som transporterar varor mellan unionsflygplatser ska landa på en flygplats utanför unionens tullområde och dessa varor ska fortsätta att vara lastade ombord på luftfartyget under uppehållet på flygplatsen utanför unionens tullområde.

c) När varor i en hamn eller på en flygplats inte lossas från det transportmedel som fört dem in i unionens tullområde och som kommer att föra dem ut ur det området.

d) När varorna har lastats i en tidigare hamn eller på en tidigare flygplats i unionens tullområde där en deklaration före avgång har ingetts eller ett undantag från skyldigheten att inge en deklaration före avgång varit tillämpligt, och de fortsätter att finnas på det transportmedel som kommer att föra dem ut ur unionens tullområde.

e) När varor i tillfällig lagring eller varor som hänförts till ett förfarande för frizoner under samma tullkontors övervakning omlastas från det transportmedel som fört dem till den anläggningen för tillfällig lagring eller frizonen till ett fartyg eller luftfartyg eller en järnväg som kommer att föra dem ut ur unionens tullområde, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Omlastningen sker inom 14 dagar från anmälan av varorna i enlighet med artikel 144 [244] eller 245 [345] i kodexen, eller under exceptionella omständigheter inom en längre frist som godkänts av tullmyndigheterna, om fristen på 14 dagar inte är tillräcklig för att hantera dessa omständigheter.

ii) Uppgifter om varorna finns tillgängliga för tullmyndigheterna.

iii) Varornas destination och mottagare kommer inte att ändras såvitt fraktföraren känner till.

f) Om varor förts in i unionens tullområde men fått avslag av den behöriga tullmyndigheten och omedelbart återsänts till exportlandet.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Kapitel 2 – Formaliteter vid utförsel av varor

Artikel 246 – Metoder för utbyte av uppgifter vid anmälan av varors ankomst till utförseltullkontoret

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[846] När varor uppvisas för utförseltullkontoret i enlighet med artikel 267.2 [367] i kodexen får andra metoder för utbyte av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik användas för följande:

- a) Identifiering av exportdeklarationen.
- b) Meddelanden om avvikelser mellan de varor som har deklarerats och frigjorts för exportförfarandet och de varor som uppvisats.

Artikel 247 – Metoder för att bevisa att varorna har lämnat unionens tullområde

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[847] När det gäller att styrka utförsel av varor kan bevis för att varorna har lämnat unionens tullområde lämnas till exporttullkontoret på annat sätt än genom elektronisk databehandlingsteknik.

Kapitel 3 – Export och återexport

Artikel 248 – Ogiltigförklarande av tulldeklarationen eller deklarationen om återexport

(Artikel 174 [274] i kodexen)

[848] 1. Om det finns en avvikelse i de varors beskaffenhet som frigjorts för export, återexport eller passiv förädling jämfört med de som anmälts till utförseltullkontoret, ska exporttullkontoret ogiltigförklara deklarationen i fråga.

2. Om exporttullkontoret, efter en period på 150 dagar från dagen för frigörande av varorna för ett exportförfarande, passiv förädling eller återexport, varken fått information om varornas utförsel eller bevis för att varorna har lämnat unionens tullområde, får det tullkontoret ogiltigförklara deklarationen i fråga.

Artikel 249 – Metoder för ingivande i efterhand av en deklaration om export eller återexport

(Artikel 6.3 a [106] i kodexen)

[849] Om en deklaration om export eller återexport krävts men varorna har förts ut ur unionens tullområde utan en sådan deklaration, får andra metoder för utbyte av uppgifter än elektronisk databehandlingsteknik användas för ingivande i efterhand av den deklarationen om export eller återexport.

Avdelning IX – Slutbestämmelser

Artikel 250 – Omprövning av tillstånd som redan är i kraft den 1 maj 2016

[850] 1. Tillstånd som beviljats på grundval av förordning (EEG) nr 2913/92 eller förordning (EEG) nr 2454/93 och som gäller den 1 maj 2016 och som inte har en begränsad giltighetstid ska omprövas.

2. Genom undantag från punkt 1 ska följande tillstånd inte bli föremål för omprövning:

- a) Tillstånd för exportörer att upprätta fakturadeklarationer som avses i artiklarna 97v och 117 i förordning (EEG) nr 2454/93.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

b) Tillstånd att hantera material med hjälp av metoden för bokföringsmässig uppdelning enligt artikel 88 i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 251 – Giltighetstiden för tillstånd som redan är i kraft den 1 maj 2016

[851] 1. Tillstånd som beviljats på grundval av förordning (EEG) nr 2913/92 eller förordning (EEG) nr 2454/93 och som gäller den 1 maj 2016 ska fortsätta att gälla på följande sätt:

a) För tillstånd som har en begränsad giltighetstid, till utgången av den perioden eller till den 1 maj 2019, beroende på vilken dag som infaller först.

b) För övriga tillstånd, till dess att tillståndet omprövats enligt artikel 250.1.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska de tillstånd som avses i artikel 250.2 a och b fortsätta att gälla till dess att de har återkallats av de tullmyndigheter som beviljat dem.

Artikel 252 – Giltighetstiden för beslut om bindande besked som redan är i kraft den 1 maj 2016

[852] Beslut som rör bindande besked som redan är i kraft den 1 maj 2016 ska förbli giltiga under den period som anges i dessa beslut. Ett sådant beslut ska från och med den 1 maj 2016 vara bindande både för tullmyndigheterna och för innehavaren av beslutet.

Artikel 253 – Giltighetstiden för beslut om betalningsansånd som redan är i kraft den 1 maj 2016

[853] Beslut om beviljande av betalningsansånd som fattats i enlighet med artikel 224 i förordning (EEG) nr 2913/92 och som gäller den 1 maj 2016 ska fortsätta att gälla på följande sätt:

a) Om beslutet har beviljats för användning av det förfarande som avses i artikel 226 a i förordning (EEG) nr 2913/92 ska det fortsätta att gälla utan tidsbegränsning.

b) Om beslutet har beviljats för användning av ett av de förfaranden som avses i artikel 226 b eller c i förordning (EEG) nr 2913/92 ska det fortsätta att gälla till dess att en omprövning görs av tillståndet att använda en samlad garanti i samband med beslutet.

Artikel 254 – Användning av tillstånd och beslut som redan är i kraft den 1 maj 2016

[854] Om ett beslut eller ett tillstånd fortsätter att gälla efter den 1 maj 2016 i enlighet med artiklarna 251–253, ska de villkor på vilka detta beslut eller tillstånd tillämpas från och med den 1 maj 2016 vara de som anges i motsvarande bestämmelser i kodexen, kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och den här förordningen enligt jämförelsetabellen i bilaga 90 [937].

Artikel 255 – Övergångsbestämmelser om användning av förseglingar

[855] Tullförseglingar och förseglingar av en särskild typ i enlighet med bilaga 46a till förordning (EEG) nr 2454/93 får fortsätta att användas tills lagren har tömts eller till den 1 maj 2019, beroende på vilken dag som infaller först.

Förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013
vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex

Uppdaterad: 2019-08-22

Artikel 256

[856] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2016.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 343, den 29 december 2015.